

საქართველო

ფასი 1 ლარი

გამოცემა

gazeti@inbox.ru

რუსუდან შარაძე:
7 ღათა
ახალაია
გამარაიის
გავლელია!

«დემოკრატიის
შუქუჩა» ჩაქრა

სამ, რა უყავი
თავისუფლების
ჩიკაღლანი? **4**

საკონცენტრაციო
ბანაკებში ტყვედნამყოფი
ქართველი ვეტერანები:

აგვარი სისასტიკე
ფაშისტური
გერმანიის
საკონსენტრაციო
ბანაკებში
ტყვედ ყოფნისას
არ გვინახავს! **5**

ზაზა შათირიშვილი:

შეიქლება ისა
მოსდეს, რომ
«ნახიონალური
მოქრობა»
საერთოდ
აიქრკალოს,
როგორც
ნახისტური
პარტია **9**

ალექსანდრე ჭაჭია:

არც ერთი ხმა
10 ჯალათებს!

ეიხმანის ტესტი

3

„გლდანიგეიტმა“ ნათლად აჩვენა, სადამდე
შეიქლება მიიყვანოს ადამიანი სააკაშვილის
მიერ შექმნილმა სისტემამ და, სავარაუდოდ,
აღარავის დარჩა ილუზია, რომ არჩევნების
დღეს და პოსტსაარჩევნო
პერიოდში
მმართველ ჯგუფს
რამე ზნეობრივი
წინაღობა შეაჩერებს.

„ეიხმანს
ბრალად
ედებოდა ენით
აუნერელი
სისასტიკისა და
მასშტაბის დანაშაული
კატორიოზის
წინააღმდეგ.
საზოგადოება ელოდა,
რომ სასამართლო
დარბაზში
ფსიქიკურად შეშლილ
მონსტრს იხილავდა,
მაგრამ მის წინაშე
წარსდგა ერთი
პატარა, შეშინებული
ბიუროკრატი,
რომელიც
„წარმოუდგენლად
ნორმალური“ იყო“

არჩევნებს ვერ მოგპარტყვით

21

მეუფე ილარიონი:

ეს ხელისუფლება
არის ბოროტება
და ამიტომ
თავისი არსებობა
უნდა დაამთავროს

საგვფალოება გეოგს!

პატრიარქს პირადად გადავეხი
პატიმარი ქალების წერილები.
თქვენ არ იხით, რა სუინელება
ხდებოდა ქალთა კოლონიებში **2**

ეჩმა უნდა უარყოს და დაგმოს
ბოროტმოქმედი ხელისუფალი

მაძა დაფითი:

როცა პატიმარი აღსარებას მავარებდა, მეუბნებოდა, რომ სცემდნენ, აზინებდნენ, მაგრამ აღსარებაშიც ვერ ამხელდნენ, გამაუჰატიურესო. ცოცხით მაუჰატიურებენო, როგორი სათქმელია?

სამღვდელოებას ბეობს!

ციხეებში პატიმრების ნამების ამსახველი ვიდეოკადრების გავრცელების შემდეგ ხელისუფლებამ საზოგადოების სამართლიანი აღშფოთება დაიმსახურა. პირველი თავზარდამცემი შოკის შემდეგ გაჩნდა კითხვა: რატომ მოხდა ასეთი სისასტიკე ჩვენ გვერდით ისე, რომ ვერაფერი გავიგეთ, ან სულაც, გავიგეთ, მაგრამ სათანადო ყურადღება არ მივაქციეთ? ხელისუფლების გარდა, ვინ არის ამ ყველაფერში დამნაშავე? საზოგადოების გაორება გამოიწვია საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის განცხადებამაც, როცა ბრძანა, რომ ყველა ქვეყანაში მსგავსი ფაქტები სააშკარაოზე არ გამოაქვთ (თუმცა პატრიარქის განცხადებას მალე მოჰყვა საპატრიარქოს განმარტება). საქმე იქამდე მივიდა, რომ ზოგიერთებმა უმოქმედობაში სასულიერო პირებიც დაადანაშაულეს. უნდა ვამხილოთ თუ უნდა გავჩუმდეთ? დღეს ქვეყნისთვის უმძიმეს სიტუაციაში სად არის გამოსავალი — წაყრუებასა თუ მხილებაში? კომენტარი ნიგინის „არა არს დაფარული“ პრეზენტაციაზე შეკრებილ სასულიერო პირებს ვთხოვეთ.

წმინდა სამების საკათედრო ტაძრის მღვდელმსახური, დეკანოზი პეტრე (კვარაცხელია):

საქართველოში ყველაფერი, დემოკრატიის გარდა

— ის რაც ვნახეთ, ცალსახად დასაგმობია და არა მგონია, დედამიწაზე მოიძებნებოდეს ადამიანი, რომელიც ამ უსამართლობას და შემზარავ ფაქტებს გაამართლებს. მიუხედავად იმისა, რომ ძალიან ხშირად გვსმენია, თითქოს ჩვენს ქვეყანაში დემოკრატია და ადამიანის უფლებებიც კარგადაა დაცული, „ფიცის მნამს ბოლო მაკვირებს“, რადგან ფაქტები საპირისპიროზე მეტყველებენ. როცა ადამიანი ვერ გრძნობს და არც სხვის ნათქვამს ითვალისწინებს, ამიტომაც დაუშვა უფალმა ჩვენზე განსაცდელი, რათა დაგვეჩვენა, რომ საქართველოში ყველაფერი, გარდა დემოკრატიისა, რაც მოხდა დასაგმობია, მაგრამ მე სასტიკი წინააღმ-

დეგი ვარ, როცა ადამიანები გამოდიან სოციალურ ქსელებში თუ ტელევიზიაში და მოითხოვენ დამნაშავეების იმავე მეთოდებითა და სისასტიკით დასჯას, როგორი მეთოდებითაც ისინი პატიმრებს ეპყრობოდნენ, ეს არასწორია! ჩვენ უნდა ვიბრძოლოთ ძალადობის წინააღმდეგ. ვინც დაისჯა, ისიც ეკლესიის წევრია და, ვინც დასაჯა, ისიც, ამიტომ მე მაინც ვფიქრობ, არც ერთი ადამიანი არ უნდა გავიმეტლოთ. ჩვენ გარკვეულ ინფორმაციას ვფლობდით, რომ საპატრიარქოში ყველაფერი რიგზე ვერ იყო, მაგრამ, რაც ვნახეთ, ამას ყველაზე კომპარულ სიზმარშიც ვერავინ წარმოიდგენდა. გამოსავალი მხოლოდ

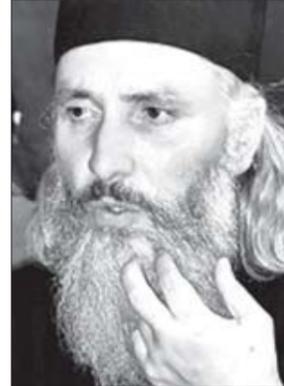
ერთი: პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით უნდა ვიცხოვროთ, ხმა ღვთისა უნდა განვსმინოთ და ყოველგვარ ძალადობას ბოლო უნდა მოვდოს.

წმინდა მარინეს ეკლესიის წინამძღვარი, დეკანოზი მამა დაფითი (ისაკაძე):

ერკა უნდა უარყოს და დაგმოს ბოროტმოქმედი ხელისუფალი

— რაც ვნახეთ, ეს არის ჩვეულებრივი ფაზიზმი, ეს არამართო ქართველი ხალხის, არამედ მთელი კაცობრიობის წინაშე ჩადენილი ამბოჯობა და დანაშაულია და ბუნებრივია, რომ, უპირველეს ყოვლისა, მომხდარზე სამართლებრივად პასუხისმგებელი ქვეყნის პირველი პირი და მისი უახლოესი გარემოცვა უნდა იყოს და არა ის ერთი ან ორი მინისტრი, რომლებიც თითქოსდა თანამდებობიდან მოხსნეს. პატრიარქმა პირველივე განცხადებაში დაგმომოხსნა საზოგადოებას, შეამინიჭა საზოგადოებრივი კომისია, რომელიც შეაფასებდა ამ ყველაფერს. ამით პატრიარქმა მხოლოდ და მხოლოდ საზოგადოებას გამოუცხადა დლოვა და არა რომელიმე კერძო სტრუქ-

ტურას ან ხელისუფლებას. სასულიერო პირების დადანიშნულება, ფიქრობ, უმართებულოა, ვინაიდან, ჩვენ არაერთხელ გვითქვამს, რომ საპატრიარქოში არადადამიანურად ეპყრობიან პატიმრებს. ის, ვინც ყურადღებით ეცნობა ჩვენს ინტერვიუსებს, უსმენს ქადაგებებს, იცის, რომ ამის შესახებ არაერთხელ გვითქვამს, მაგრამ, რაც ახლა ვნახეთ, ამის წარმოდგენაც არ შეგვეძლო. — მამაო, სად არის გამოსავალი? — ერთი სათანადოდ უნდა შეაფასოს ეს ყველაფერი და ახლა მიიღოს ბაიბოზის ნიშნები. სწორედ ერთმა უნდა უარყოს და დაგმოს ბოროტმოქმედი ხელისუფალი და სწორი არჩევანი გააკეთოს. ნებისმიერი ჩვენი მოქალა-

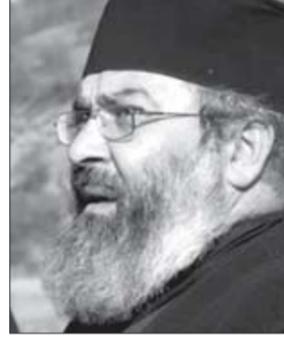
ქისტვის, მომავალი ხელისუფლის არჩევისას, პრიორიტეტული მართალი სარწმუნოება და ერთგობა უნდა იყოს, წინააღმდეგ შემთხვევაში შეიძლება კვლავ შევდროვდეთ და ვუშვათ.

თბილისის წმინდა ნინოს სახელობის ტაძრის მღვდელმსახური, დეკანოზი მამა დაფითი (ქვლივიძე):

პატიმარი იტყუება, როდესაც აზრობს, რომ ასეთი ფაქტები სხვა ქვეყნებშიც ხდება

— ამ კადრებმა ჩემზე იმდენად იმოქმედა, რომ ასეთი გაოგნებული, შეძრწუნებული და გაბრაზებული არასდროს ვყოფილვარ. უფრო მეტად პრეზიდენტის უტიფრობამ გამაღიზიანა. იმის მაგივრად, რომ შენდობა ეთხოვა და სინანული გამოეხატა, გამოვიდა გიორგი ბარამიძე და თავისი გუნდის წევრებს განუცხადა, თავი ასწიეთ, თავანულებმა უნდა ვიაროთო. ვინ უნდა აწიოს თავი მაღლა, იმან, ვინც საქართველოს აუპატიურებს? პრეზიდენტი იტყუება, როდესაც ამბობს, რომ ასეთი ფაქტები სხვა ქვეყნებშიც ხდება. სხვაგან ეს, შესაძლოა, მოხდეს, როგორც ერთეული, გამოაკლისი შემთხვევა და ამ შემთხვევაშიც ამას შეიძლება არამართო ციხის ხელმძღვანელობა, არამედ მთავრობაც კი შეეწიროს. საქართველოში კი საპატრიარქოში ძალადობას სისტემური ხასიათი ჰქონდა.

— სასულიერო პირებს არა საზოგადოება, არამედ ეკა კვესიტაც ადანიშნულებდა, რომლის ქმარაც შოთა უტიამვილია — ერთ-ერთი სახელისუფლო სტრუქტურის ხელმძღვანელი. როგორ არ ვამხედდით ხელისუფლებას? როცა პატრიარქი აღსარებას მავარებდა, მეუბნებოდა, რომ სცემდნენ, აზინებდნენ, მაგრამ აღსარებაშიც ვერ ამხელდნენ, გამაუჰატიურესო. ცოცხით მაუჰატიურებენო, როგორი სათქმელია? — ამ კადრებმა ჩემზე იმდენად იმოქმედა, რომ ასეთი გაოგნებული, შეძრწუნებული და გაბრაზებული არასდროს ვყოფილვარ. უფრო მეტად პრეზიდენტის უტიფრობამ გამაღიზიანა. იმის მაგივრად, რომ შენდობა ეთხოვა და სინანული გამოეხატა, გამოვიდა გიორგი ბარამიძე და თავისი გუნდის წევრებს განუცხადა, თავი ასწიეთ, თავანულებმა უნდა ვიაროთო. ვინ უნდა აწიოს თავი მაღლა, იმან, ვინც საქართველოს აუპატიურებს? პრეზიდენტი იტყუება, როდესაც ამბობს, რომ ასეთი ფაქტები სხვა ქვეყნებშიც ხდება. სხვაგან ეს, შესაძლოა, მოხდეს, როგორც ერთეული, გამოაკლისი შემთხვევა და ამ შემთხვევაშიც ამას შეიძლება არამართო ციხის ხელმძღვანელობა, არამედ მთავრობაც კი შეეწიროს. საქართველოში კი საპატრიარქოში ძალადობას სისტემური ხასიათი ჰქონდა.

რომ თურმე მშვიდობისა და დემოკრატიის გარანტი არ ყოფილა ამერიკაო. ამიტომ მოვლენები მათ ძალიან ფრთხილად უნდა შეაფასონ. ჯერ მხოლოდ სტუდენტები გამოვიდნენ, მაგრამ თუ არჩევნები გააყალბა ხელისუფლებამ, მთელი ერი გამოვა და რთული წარმოშობისაა, რა მოხდება. სახარებაში ნათქვამია: „რომელმან მახვილი აიღოს, მახვილით მოწყდეს“, ეს ხელისუფლება როგორც მოვიდა, ისევე წავა, მაგრამ უნდა ვეფიქროთ უფალს, რომ ეს ხელისუფლება მშვიდობიანად წავიდეს. თუ ხელისუფლება გამოუსწორებელ შეცდომას დაუშვებს, მთელი პასუხისმგებლობა მასზე იქნება და ნამდვილად არ მინდა, ჩემმა ხელისუფლებამაც კადაფის ბედი გაიზიაროს.

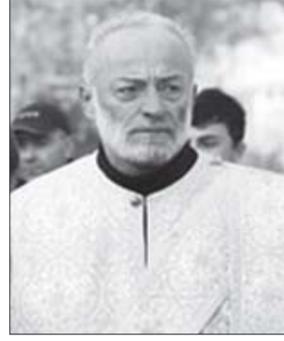
ცოდვამ საშინელი ის არის, როცა ცოდვის გამართლებას იწყებ. როცა პრეზიდენტი აცხადებს ასეთი რამ სხვა ქვეყნებშიც ხდებაო, თქვამს, სად ხდება ასეთი ფაქტები მართლაც მოხდა ნაციონალურ გერმანიაში, როცა ხელისუფლების სათავეში პიტლერი მოვიდა. ეს ყველაფერი კი ვიცით, რომ ნიურბერგის პროცესით დასრულდა. დღეს ნაციზმი და პიტლერი

წმინდა სამების ტაძრის დიაკონი, მამა ელიზბარი (დიაკონიძე):

პატრიარქს პირადად გადავუხი პატიმარი ქალების ნაჩილები. თქვენ არ იხით, რა საშინელება ხდება ქალთა კოლონიაში

— თურმე უზუნობას საზღვარი მართლაც არ ჰქონია. თან, რაც ყველაზე მთავარია, ეს უზუნობა ხდებოდა პატიმრების წინააღმდეგ, რათა მათი მაკომპრომეტირებული მასალები ჰქონოდათ. ეკლესია ყოველთვის გმობდა და დამცობას ასეთ სისასტიკეს და უმსგავსობას. პატრიარქი ბრძანებდა და მისი განცხადება მშვიდობისკენ მოქმედებდას უფრო ვხვდებოდა. საერთოდ, სასულიერო პირებს ნუ ადანიშნულებენ, როცა პატიმარი აღსარებას მავარებდა, მოძღვარს, აღსარების საიდუმლოს გამხელის უფლება არ გაქვს. პირადად მე რამდენიმე წლის წინ ქალთა კოლონიაში ვახერხებდი პატიმრების მონახულებას, რაც ეკლესიის მალაღმა იერარქებმა ამიკრძალეს, რადგან პატრიარქს პირადად გადავუხი პატიმარი ქალების ნაჩილები. თქვენ არ იხით, რა საშინელება ხდება ქალთა კოლონიაში. ციხეში დაბადებულ

ბავშვებს დედას სტაცავდნენ და მათი ოჯახის წევრებს კი არ აძლავდნენ მუშაობის უფლებას, არამედ თითო წლით სხვადასხვა ოჯახში აშვილებდნენ. — ამბობთ, რომ წერილები პატრიარქს გადაეცით, საპატრიარქოს მხრიდან რატომ არ მოჰყვა რეაგირება? — თქვენს გაზეთთან საუბარშიც არაერთხელ გამოკრიტიკებია საპატრიარქოს საქციელი. პატრიარქი თავად ხომ ვერ აყვირებდა, შესაბამის ხალხს დაავალა მოქმედება, მაგრამ პატიმრების დასახმარებლად მათ არაფერი გააკეთეს. ამ ვითარებაში გამოვსვალი მხოლოდ ერთი: სწორედ ბრძოლა და ლოცვა მავარებდას. ცოტა შეიძლება გვერდებიც გვეტყინოს, მაგრამ სასულიერო ღირებულებები უნდა დავიბრუნოთ. 26 სექტემბერს წმინდა ქეთევან წამებუ-

ლის ხსენების დღეა, 27 ჯვართამაღლება, 28 ალავერდობა. 1 ოქტომბერს კი დიდმოწამე ბიძინა ჩოლოყაშვილისა და წმინდა მთავართა — ელიზბარ და შალვა ქსნის ერისთავთა ხსენების დღეა და ამ წმინდანთა მეოხებითა და ჩვენი ლოცვითა და ბრძოლით 1 ოქტომბერს ქართველმა ერმა კისრიდან მონობის, სისასტიკის, საღიზმისა და ლაჩრობის უღელი სამუდამოდ უნდა ჩამოვიდოს. მოაშადა შორენა ციხეპარაშვილია

„გლდანიგეიტმა“ ნათლად აჩვენა, სადამდე შეიძლება მიიყვანოს ადამიანი სააკაშვილის მიერ შექმნილმა სისტემამ და, სავარაუდოდ, აღარავის დარჩა ილუზია, რომ არჩევნების დღეს და პოსტსარჩევნო პერიოდში მხარეთა შორის არსებულ ჯგუფს რაიმე ზნეობრივი წინააღმდეგობა შეაჩერებს. ხელისუფლების შენარჩუნებისთვის ისინი, სავარაუდოდ, ყველაფერს გააკეთებენ, მიუხედავად იმისა, როგორ შეაფასებს ამას საზოგადოება და რას იტყვის ამერიკა თუ ევროპა, მგერამ ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ ყველაფერი გამოუვათ.

დოქტორი ზორბეგაძე
სააკაშვილის გვერდით
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ეიხმანის ტესტი და მერაბიშვილის დილა

„არჩევნებს ვერ მოგართმევთ“, — ეს ფრაზა მიხეილ სააკაშვილმა გასულ კვირას ბათუმში, ამომრჩევლებთან (!) შეხვედრაზე წარმოთქვა და ქართული დემოკრატიის ეპიტაფია სულ რაღაც სამ სიტყვაში მოაქცია. სააკაშვილის გამოსვლებს კომენტატორების აბსოლუტური უმრავლესობა ამ ბოლო დროს ყურადღებას აღარ აქცევს, ხოლო მათი ნაწილი მიიჩნევს, რომ ფიგურანტი თავს კონტროლს ვეღარ უწევს, რაც მის ნათქვამზე სერიოზულ მსჯელობას გამოიწვევს; აქედან გამომდინარე, ამ პასაჟს განსაკუთრებული ვნებათაღელვა არ გამოუწვევია. არადა, მომავლის ისტორიკოსები მას აუცილებლად გამოიყენებენ, როდესაც შთამომავლებს მოუთხრობენ, რა მოხდა საქართველოში 2012 წლის შემოდგომაზე; ეს ლაკონური რეპლიკა ისტორიაში შევა, რადგან ეპოქის არსსა და პოლიტიკურ ფილოსოფიას ზედმიწევნით ზუსტად გადმოსცემს.

ჯელთა სკამზე დასვა. ეიხმანს ბრაზად დღებოდა ენით აუწერელი სისასტიკისა და მასშტაბის დანაშაული კაცობრიობის წინააღმდეგ. საზოგადოება ელოდა, რომ სასამართლო დარბაზში ფსიქიკურად შემოღობულ მონსტრს იხილავდა, მაგრამ მის წინაშე წარსდგა ერთი პატარა, შემინელებული ბიუროკრატი, რომელიც, ჰანა არენდტის თქმით, „წარმოუდგენლად ნორმალური იყო, ხოლო მისი მოქმედება, რომელმაც მილიონობით ადამიანი შეინარა, იყო მისი სურვილის შედეგი, სამუშაო კარგად შეესრულებინა. ის ფაქტი, რომ მისი სამუშაო მასობრივი მკვლელობის ორგანიზებაში მდგომარეობდა, ამ შემთხვევაში, მეორეხარისხოვანი ფაქტია“.

საერთოდ, გასულ კვირას მიხეილ სააკაშვილის დაკვირვება მეტად საინტერესო იყო. პატიმრების წამების ამსახველად ვიდეორჩენა-რეკონსტრუქციის სერიალმა სააკაშვილის კომპენსირება, რომელიც მმართველმა ჯგუფმა განიცადა, ნებისმიერ შემთხვევაში ვერ მოხერხდება, თუნდაც ივანიშვილისა და „ქართული ოცნების“ წინააღმდეგ ხუთი ვაგონი სასწრაფო წესით დამზადებული კონტროლში გააგრძელოს. სააკაშვილი იმპულსურად, სასწრაფო წესით ცდილობდა, ვითარება ნაწილობრივ მინც გამოესწორებინა და ამ დროს უპრეცედენტო განცხადებებს აკეთებდა, მაგალითად: „ის, რაც ხდებოდა გლდანის კარანტინში, ეს (აღრე) იყო სა-

ქართველოში ყველა ეზოსა და უბანში“, ან კიდევ: „ამერიკაში ასეთი რამ ხშირად მოხდებოდა, ევროპაში ყოველდღე ხდება“. ამ განცხადებების შემდეგ სოციალურ ქსელებში გაჩნდა ასობით კომენტარი იმის თაობაზე, რომ სააკაშვილი არაა ნორმალური, თუმცა, თუ სააკაშვილი ჩავუღრმავებდით, ვნახავთ, რომ ეს ის შემთხვევაა, როდესაც ფარდობითი „ნორმალურობა“ არანორმალურობაზე უფრო საშიშია.

მან იმპროვიზებულ „ციხეში“ საცოლედ დაპატიჟა, ის კი, იმის ნაცვლად, რომ ექსპერიმენტით აღფრთოვანება გამოეხატა, ატირდა და თქვა „ის, რასაც თქვენ ამ ადამიანებს უშვებთ, საშინელებაა“. ზიმბარდო, მისივე აღიარებით, გონს მხოლოდ ამის შემდეგ მოგვო, ამ მომენტამდე კი ის სისტემის ნაწილად იყო ქვეუღი და ექსპერიმენტში მონაწილე „პატიმრების“ წამებასა და შეურაცხყოფას ჩვეულებრივ მოვლენად აღიქვამდა. შეიძლება ითქვას, რომ ამ შემთხვევაში სისტემამ ექსპერიმენტის ხელმძღვანელი შთანთქა. ზიმბარდოც და მისი „ზედამხედველები“ ჩვეულებრივი, სავსებით ნორმალური ადამიანები იყვნენ.

პროფესორმა მილბრემმა იელის უნივერსიტეტში ჩაატარა ექსპერიმენტი, რომელიც (მოკლედ და სქემატურად თუ აღვწერთ) შემდეგში მდგომარეობდა: ექსპერიმენტის ერთი მონაწილე (მსახიობი) კითხვებს პასუხობდა, ხოლო დანარჩენები არასწორი პასუხისთვის დენს ურტყამდნენ, ყოველი მომდევნო არასწორი პასუხი უფრო ძლიერი დარტყმით ისჯებოდა; ძაბვას თანდათან, 15 ვოლტიდან 450 ვოლტამდე ზრდიდნენ. „ჯალათების“ 65%-მა ძაბვა 450 ვოლტამდე აწია და განაგრძობდა წამებას, მიუხედავად იმისა, რომ „მსხვერპლი“ ყვიროდა, ტიროდა და ეხვეწებოდა, გაჩერებულიყვნენ (სინამდვილეში, დენის დარტყმას ადგილი არ ჰქონია, „დასჯილი“ მსახიობი ტკივილის იმიტირებას ახდენდა, თუმცა „ჯალათებმა“ ამის შესახებ არაფერი იცოდნენ). ამ ექსპერიმენტის მონაწილეები სავსებით ნორმალური ადამიანები, პროგრესული ახალგაზრდები იყვნენ.

საინტერესოა, რომ მაშინ, როდესაც ექსპერიმენტის ხელმძღვანელი ოთახს ტოვებდა და იქ მხოლოდ მისი ასისტენტი რჩებოდა, „ჯალათების“ 80% წამების გაგრძელებაზე უარს ამბობდა. იგივე ხდებოდა მაშინ, როდესაც მითითებებს ტელეფონით აძლევდნენ. „ჯალათები“ არ ზრდიდნენ ძაბვას მაქსიმუმამდე, როდესაც მათ შესაძლებლობა მისცეს, თავად განესაზღვროს, რადენაღ ძლიერ დარტყმას მიიღებს მსხვერპლის გაგრძელებაზე, როდესაც ექსპერიმენტის ორი ხელმძღვანელი ურთიერთსაპირისპირო მითითებებს აძლევდა. თუმცა, როგორც უკვე ვთქვით, მაშინ, როდესაც ექსპერიმენტატორის კონტროლი უშუალოდ, ხოლო მისი მნიშვნელოვანი ჩვენი მნიშვნელოვანი იყო, 65% ჩამოყვანილებული სადისტივით იქცეოდა. ამ შემდეგების გათვალისწინება მნიშვნელოვანია ჩვენი სიტუაციის ანალიზისთვის.

„მიღგრემის ექსპერიმენტის“ არაოფიციალური, ფართოდ გავრცელებული სახელწოდება „ეიხმანის ტესტი“ა; შეიძლება ითქვას, რომ ის საქართველოში მთელი ქვეყნის მასშტაბით ჩატარდა.

მიუხედავად იმისა, რომ ბევრ ადამიანს ამ დღეებში გაუჩნდა ცდუნება, სააკაშვილსა და ციხის ჯალათებს არანორმალური უწოდოს, მთელი უბედურება და ეროვნული კატასტროფა იმაში მდგომარეობს, რომ ისინი ნორმალურები არიან და ეს კომარული ეიხმანისეული ნორმალურობაა, რომელმაც ჰანა არენდტი შეძრა. ისინი ასეთებდა გადააქცია სისტემამ, რომელიც სავსებით „რაციონალური“ გათვლებიდან გამომდინარე შეიქმნა. საკმარისზე მეტი მტკიცებულება ცალსახად მიუთითებს, რომ სააკაშვილმა და მისი „ზედამხედველები“ ჩვეულებრივი, სავსებით ნორმალური ადამიანები იყვნენ.

გაეროს წამების საწინააღმდეგო კომიტეტის წევრმა, დანიელმა ექიმმა ოლი ვედლმა რასმუსსენმა სკანდალურად ცნობილი ერაყული აბუ-გრეების პატიმრებთან საუბრების შემდეგ, ასეთი განცხადება გააკეთა: „რაც მათ დაედებოდა, სიკვდილზე უარს; ეს დამცირება მთელი ცხოვრების განმავლობაში გააყვებათ“. როდესაც გასულ კვირას ხელისუფლების წარმომადგენლები უხერხული სიტუაციიდან თავის დაძვრებას ცდილობდნენ, ალბათ, ურიგო არ იქნებოდა, ტელეკომპანიებს მათი გამოსვლების კადრებზე მორბენალი სტრიქონი დაეღობა: „სიკვდილზე უარესი... სიკვდილზე უარესი“.

„გლდანიგეიტმა“ ნათლად აჩვენა, სადამდე შეიძლება მიიყვანოს ადამიანი სააკაშვილის მიერ შექმნილმა სისტემამ და, სავარაუდოდ, აღარავის დარჩა ილუზია, რომ არჩევნების დღეს და პოსტსარჩევნო პერიოდში მხარეთა შორის არსებულ ჯგუფს რაიმე ზნეობრივი წინააღმდეგობა შეაჩერებს. ხელისუფლების შენარჩუნებისთვის ისინი, სავარაუდოდ, ყველაფერს გააკეთებენ, მიუხედავად იმისა, როგორ შეაფასებს ამას საზოგადოება და რას იტყვის ამერიკა თუ ევროპა, მგერამ ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ ყველაფერი გამოუვათ.

ბასშუმს კვირამ გიპინა ივანოვიჩი კალინინი და ივანოვიჩი კალინინი სააკაშვილს კალინინი მოუტანა, მიხეილ სააკაშვილი კი უმკიდესად მდგომარეობაში ჩააგდო. ახალი დროს ვანო მერაბიშვილი, ფაქტობრივად, მუშაობდა რაში შიდასა-საქონლის უფრო გადართობაზე, გაიფართოვა გავლენის სფერო და ალაღობინა სრული კონტროლი შს-ში. მერაბიშვილის ხელში იმდენი სახელისუფლო გარკვევის კონტროლი გაჩაღდა, რომ შიდასა-საქონლის უფრო გადართობა და 1 ოქტომბერს ერი სწორ არჩევანს გააკეთებს, რადგან არასწორი არჩევანი ამ ვითარებაში „სიკვდილზე უარეს“ შედეგს მოვიტანს.

პოლიტიკური მომავალი 99%-ით მერაბიშვილზე დამოკიდებული გახდა.

„გლდანიგეიტმა“ არა მხოლოდ ივანიშვილის, არამედ (ხელისუფლების შიგნით) მერაბიშვილის პოზიციებზე გააძლიერა, თუმცა ის, რომ მათი ინტერესები რაღაც მომენტში ერთმანეთს დაემთხვა, არ ნიშნავს, რომ მათ გრძელადიანი ალიანსი შექმნეს და მომავლის ერთნაირი ხედვა აქვთ. მაგრამ სააკაშვილს არ აქვს გარანტია, რომ მომავალი ინტერესების მსგავსი თანხვედრა კიდევ ერთხელ არ მოხდება, რაც შეიძლება ავლანობის რეზიდენციიდან მისი გაძევებით დაგვირგვინდეს.

საქონლის უფლების მოქმედება ამ დღეებში დიდწილად დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ რას გადაწყვიტს მერაბიშვილი და არა სააკაშვილი; მიუხედავად იმისა, რომ ოპოზიციური საზოგადოების უმრავლესობა მათ შორის ზღვარს ვერ ავლენს, ამ ნიუანსს არსებითი მნიშვნელობა აქვს. აზრი იმის შესახებ, რომ „ქართული ოცნების“ ლიდერმა და პრემიერ-მინისტრმა შეიძლება მისი ზედი მის ზურგს უკან გადაწყვიტოს, დღეს სააკაშვილს, სავარაუდოდ, ყველაზე მეტად ანუხებს.

ერთის მხრივ, ძალიან ძნელია მერაბიშვილის პოლიტიკური მომავლის დანახვა „ივანიშვილის საქართველოში“, რადგან ხელისუფლებაში მოსული ოპოზიციონერები აუცილებლად გაუხსნებენ დარბეულ მიტინგებს და ათას საპროტესტო რეპლიკას და მისი პოლიტიკური მხარეების თუმცა, მეორე მხრივ, საკუთარი ბედის დაკავშირება, სააკაშვილის საქართველოსთან“ მისთვის შეიძლება არაა ნაკლებ პრობლემური გამოდგეს. თავი დაეხანებოთ იმას, რომ რეჟიმი „ტიტანიკივით“ იძირება; თუ სააკაშვილის ჯგუფი ოპოზიციის ანიჰილაციურ მთავრებას (რაც მეტად სათუთაა), ამის შემდეგ დაინგება ბრძოლა დარღვეული შიდასა-საქონლის უფლო ბა-ლანსის აღდგენისთვის, ანუ მერაბიშვილის წინააღმდეგ და მას სათავეში, დიდი ალბათობით, მიხეილ სააკაშვილი ჩაუდგება. მერაბიშვილის დამარცხება იმდენად მთავარი იქნება, რამდენად მთავარი იქნება მისი დაპყრობის შემდეგ.

მთავარი კითხვაა, რამდენად მთავარი იქნება მისი დაპყრობის შემდეგ. თუმცა, მეორე მხრივ, საკუთარი ბედის დაკავშირება, სააკაშვილის საქართველოსთან“ მისთვის შეიძლება არაა ნაკლებ პრობლემური გამოდგეს. თავი დაეხანებოთ იმას, რომ რეჟიმი „ტიტანიკივით“ იძირება; თუ სააკაშვილის ჯგუფი ოპოზიციის ანიჰილაციურ მთავრებას (რაც მეტად სათუთაა), ამის შემდეგ დაინგება ბრძოლა დარღვეული შიდასა-საქონლის უფლო ბა-ლანსის აღდგენისთვის, ანუ მერაბიშვილის წინააღმდეგ და მას სათავეში, დიდი ალბათობით, მიხეილ სააკაშვილი ჩაუდგება. მერაბიშვილის დამარცხება იმდენად მთავარი იქნება, რამდენად მთავარი იქნება მისი დაპყრობის შემდეგ.

მთავარი კითხვაა, რამდენად მთავარი იქნება მისი დაპყრობის შემდეგ. თუმცა, მეორე მხრივ, საკუთარი ბედის დაკავშირება, სააკაშვილის საქართველოსთან“ მისთვის შეიძლება არაა ნაკლებ პრობლემური გამოდგეს. თავი დაეხანებოთ იმას, რომ რეჟიმი „ტიტანიკივით“ იძირება; თუ სააკაშვილის ჯგუფი ოპოზიციის ანიჰილაციურ მთავრებას (რაც მეტად სათუთაა), ამის შემდეგ დაინგება ბრძოლა დარღვეული შიდასა-საქონლის უფლო ბა-ლანსის აღდგენისთვის, ანუ მერაბიშვილის წინააღმდეგ და მას სათავეში, დიდი ალბათობით, მიხეილ სააკაშვილი ჩაუდგება. მერაბიშვილის დამარცხება იმდენად მთავარი იქნება, რამდენად მთავარი იქნება მისი დაპყრობის შემდეგ.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თუ დღეს ვინმე ეტყვის ყაზახს, სომეხს ან რუსს სამოქალაქო აქტივისტს თუ უზრალ მოქალაქეს: „მოდით, მოვანდომოთ ჩვენს ძველანაზი ყველაფერი ისე, როგორც საქართველოშია“, ის, დიდი ალბათობით, უპასუხებს: „იმ ადამიანებს ცოცხებით აუპატიურებენ. მე ეს არ მიწინაა“.

«დემოკრატიის უუქურსა» ჩაქრა

„საქართველო და მსოფლიოს“ დღევანდელ ნომერში „გლანიგეიტს“ არაერთი პუბლიკაცია მიეძღვნა. ამ ნერილში ჩვენ ყოველივე მომხდარის მხოლოდ ერთ ასპექტს შევხებით და შევეცდებით დავადგინოთ, რა გავლენას მოახდინეს ეს სკანდალი და მისგან გამომდინარე პოლიტიკური შედეგები ურთიერთობებზე სამკუთხედში: აშშ-საქართველო-რუსეთი. სააკაშვილის ჯალათების ნამოქმედარმა დარტყმა არა მხოლოდ მმართველ პარტიას, არამედ გაცილებით სერიოზულ ძალებს მიაყენა.

პაციენტი უიფალოა

„ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ ვაშინგტონი მუდამ ცდილობდა, სააკაშვილის საქართველო პოსტსაბჭოთა სივრცეში წარმატებული რეფორმების მაგალითად წარმოეჩინა; ის ბრწყინვალე, ფერადი ნათურებით განათებულ ვიტრინას დაემსგავსა. 2007 წლის ნოემბრიდან მოყოლებული, ეს ვიტრინა ნელ-ნელა იფარებოდა ნაკანრებით, ბზარებითა და მეტად შეუხედავი გახდა. 18 სექტემბერს კი, პატიმრების სადისტორიო ნაგებობის ვიდეორეკორდების გავრცელების შემდეგ, მსხვილი მიწა დაიხსხვრა, ოპტიკური ილუზია საბოლოოდ გაქრა და ყველაზე ადინანსა, რომ დასვლ-ზე ვარდი კი არ დავს, არამედ ხელკატი, მასზე ჩამოცემული პარადისფარი პარაპარატივი.

რომლის გადარჩენის შანსი აღარ არსებობს, თუმცა სამედიცინო აპარატურაზე მიერთებული, რომელიც არსებობს უხანგრძლივებს და ფორმალურად ჯერ კიდევ ცოცხალია. მნიშვნელობა აღარ აქვს, რამდენ ხანს გააჩერებენ ასე — რამდენიმე საათს თუ რამდენიმე წელიწადს. ის ცოცხალ გვამად გადაიქცა, როგორც თავის დროზე სომოსას რეჟიმი, გაცილებით ადრე იმ დღედ, როდესაც დიქტატორი ნიკარაგუიდან გაიქცა.

იმაზე, რომ საპატიმროებში დიდი უბედურება ხდება, წლების განმავლობაში საუბრობდნენ პატიმრების ნათესავები, უფლებადამცველები, ნერდენ გაზეთები და აბსოლუტურად გამორიცხულია, ამ ცნობებს ამერიკელი პარტნიორების ყურამდე არ მივლინა. თუ რეზიდენტურა რუსული იდიოტებით არ არის დაკომპლექტებული, შინაგარეშის მტკიცებულებების მოპოვება და დასკვნების გამოტანა, რომ ყოველივე შეიძლება გრანდიოზული სპინდლით დასრულდეს, ამერიკელთა პარადისფარი არა მარტო არაა, არამედ არაა.

ამერიკელების წინსვლისთვის პოსტსაბჭოთა სივრცეში საინფორმაციო-ფსიქოლოგიური მიმართულება არანაკლებ მნიშვნელოვანი იყო, ვიდრე სამხედრო-პოლიტიკური ან გეოეკონომიკური. ის ქვეყნები, რომლებშიც „ფერადმა რევოლუციებმა“ გაიმარჯვეს, უნდა გამხდარიყვნენ მისაბაძი მაგალითი სსრკ-ის სხვა ყოფილი რესპუბლიკების საზოგადოებებისთვის, რათა მათ, შესაბამისი რეფორმების გატარების მოთხოვნით, თავი თავიანთი ქვეყნების ხელი-სუფლებებს დაპირისპირებოდნენ, რაც ვაშინგტონს საკუთარი სტრატეგიული მიზნების მიღწევას გაუადვილებდა. მაგრამ, თუ დღეს ვინმე ეტყვის ყაზახს, სომეხს ან რუსს სამოქალაქო აქტივისტს თუ უზრალ მოქალაქეს: „მოდით, მოვანდომოთ ჩვენს ძველანაზი ყველაფერი ისე, როგორც საქართველოშია“, ის, დიდი ალბათობით, უპასუხებს: „იმ ადამიანებს ცოცხებით აუპატიურებენ. მე ეს არ მიწინაა“.

ჩანაწერების გამოქვეყნებისთანავე, საინფო თვალსაზრისით, სააკაშვილის რეჟიმი დაემსგავსა პაციენტს, რომლის გადარჩენის შანსი აღარ არსებობს, თუმცა სამედიცინო აპარატურაზე მიერთებული, რომელიც არსებობს უხანგრძლივებს და ფორმალურად ჯერ კიდევ ცოცხალია. მნიშვნელობა აღარ აქვს, რამდენ ხანს გააჩერებენ ასე — რამდენიმე საათს თუ რამდენიმე წელიწადს. ის ცოცხალ გვამად გადაიქცა, როგორც თავის დროზე სომოსას რეჟიმი, გაცილებით ადრე იმ დღედ, როდესაც დიქტატორი ნიკარაგუიდან გაიქცა.

მათი უბედურება ხდება, წლების განმავლობაში საუბრობდნენ პატიმრების ნათესავები, უფლებადამცველები, ნერდენ გაზეთები და აბსოლუტურად გამორიცხულია, ამ ცნობებს ამერიკელი პარტნიორების ყურამდე არ მივლინა. თუ რეზიდენტურა რუსული იდიოტებით არ არის დაკომპლექტებული, შინაგარეშის მტკიცებულებების მოპოვება და დასკვნების გამოტანა, რომ ყოველივე შეიძლება გრანდიოზული სპინდლით დასრულდეს, ამერიკელთა პარადისფარი არა მარტო არაა, არამედ არაა.

პირველი ორ ვერსიას კონსპიროლოგიური ელფერი დაპირავს და მტკიცებულებების მოპოვება მათი გამყარებისთვის არაქტიულოდ შეუძლებელი ჩანს. ამის მიუხედავად, ერთსა და მეორესაც, სავარაუდოდ, არაერთი კომენტატორი გაიზიარებს. შესამევერსია შედარებით „ლეგიტიმურია“, ამერიკელი ავტორები ხშირად წერენ, რომ საბჭოთა პარტიის მემორიალი „ლეგიტიმურია“, ამერიკელი ავტორები ხშირად წერენ, რომ საბჭოთა პარტიის მემორიალი „ლეგიტიმურია“.

პირველი ორ ვერსიას კონსპიროლოგიური ელფერი დაპირავს და მტკიცებულებების მოპოვება მათი გამყარებისთვის არაქტიულოდ შეუძლებელი ჩანს.

საკაშვილმა იქნა «იუზარაფა», რომ სხენეული «დემოკრატიის მხარდჭერა», კლიან რბილად რომ ვთქვათ, ხოხხე დასვა და ახლა უკვე საბედისწირო ზღუბლს მიუახლოვდა

და, რომ „ნამების კონვეიერი“ ქართული საზოგადოების „გარდაქმნის“ ერთ-ერთ განუყოფელ ელემენტს წარმოადგენს და მის არსებობას თანხმდებიდნენ, ან სულაც თავად ურჩიეს სააკაშვილს ასეთი სისტემა შეექმნა. პირველი ორ ვერსიას კონსპიროლოგიური ელფერი დაპირავს და მტკიცებულებების მოპოვება მათი გამყარებისთვის არაქტიულოდ შეუძლებელი ჩანს. ამის მიუხედავად, ერთსა და მეორესაც, სავარაუდოდ, არაერთი კომენტატორი გაიზიარებს. შესამევერსია შედარებით „ლეგიტიმურია“, ამერიკელი ავტორები ხშირად წერენ, რომ საბჭოთა პარტიის მემორიალი „ლეგიტიმურია“.

პრობლემას წარმოადგენს. იმაში, რომ რაღაც მომენტში მონიტორინგის და მართვის მექანიზმი მოიშალა, არაფერია გასაკვირი, განსაკუთრებით დღეს, გარდაამავალ ეტაპზე, როდესაც გარდაქმნას განიცდის მთელი სისტემა, რომელიც უზრუნველყოფს აშშ-ის კონტროლს მათი გავლენის ქვეშ მყოფ ქვეყნებზე; ამერიკელები არ არიან ღმერთები და მართლაც შეიძლება სადავეები ხელდან გაუშვან.

მართვის თანამედროვე ტექნოლოგიები ნამდვილად იქლევს ამა თუ იმ ძველან თუ საზოგადოების უფაქტური გაკონტროლების საშუალებას, საპატიმროებში გისტაპოს მითოდების გამოყენების გარეშე. ეს ველური პრაქტიკა არააარაციონალური და, ერთი შეხედვით, გამომდინარეობს ადგილობრივი მმართველის უფლებების და არა მათი ამერიკელი მეგობრების უფლებების დასაცავად.

არჩევნები და არაღმრეტი

ლოპოტას ხეობაში მომხდარი ინციდენტის შემდეგ, საქართველოში და მის ფარგლებს გარეთ დაიწყო ხმამაღალი საუბრები სააკაშვილის ხელისუფლების და ტერორისტული ორგანიზაცია „კავკასიის იმარატის“ შესახებ საეჭვო კავშირის შესახებ, „გლანიგეიტს“ შემდეგ კი

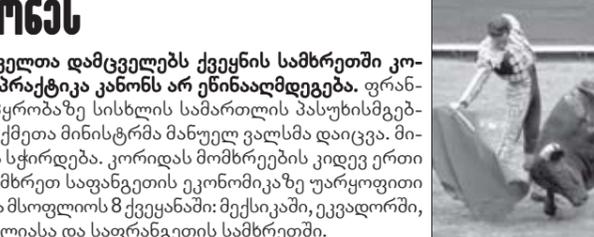
მთელმა მსოფლიომ იხილა ის სადინო, რომელიც მან საპატიმროებში დაწვინა. ის, რაც არჩევნების შემდეგ მოხდა, ამ საინფო ხარკაპირის, რომელსაც სააკაშვილის ხელისუფლებამ საკუთარი ხელით იტარებს, საპარადოდ, კიდევ უფრო მოგაქცევინა. ზელს გახდის. ამის შემდეგ საქართველოში ვიტრინის ფუნქციას სააკაშვილის დროის განმავლობაში ვერ შეასრულებს.

რა თქმა უნდა, ძალიან ცუდია, როდესაც ქვეყანას ნეგატიურ კონტექსტში ახსენებენ. ტალახი, რომელიც სააკაშვილის რეჟიმი გაისვარა, საქართველოს იმიჯს მიმზიდველობას არ მატებს. მაგრამ იმაში, რომ ე. წ. ვიტრინა დაიმსხვრა, ალბათ, დადებითი მომენტიც არის. ჩვენი ქვეყანა დაზარალდა იმით, რომ მისი მეშვეობით რაღაც იდეების სისწორის დემონსტრირებას ცდილობდნენ, მისი პოტენციური ხმარდებოდა არა რეალობის სრულყოფას, არამედ ილუზიის შექმნას და საბოლოოდ არა მარტო ხელისუფლებისთვის, არამედ საზოგადოების საკმაოდ დიდი ნაწილისთვის უფრო მნიშვნელოვანი გახდა ის, თუ როგორ გამოვიყურებთ და როგორ აღვიქვამენ სხვები, ვიდრე ის, თუ რას ვაკეთებთ. ის, რომ ვიტრინის დამსხვრევა რეალობაში დაგვარუნებს, ალბათ, არც ისე ცუდია; ბოლო-ბოლო ჩვენ ადამიანები ვართ და არა მანქანები.

საკაშვილის ხელისუფლების საინფო კარავს მოსკოვის ბარაკებში ამონაგები მოუტანა. მას, რა თქმა უნდა, ვერ შევადარებთ უკრაინაში „ნარინჯისფერი რევოლუციის“ შემდეგ პოზიციების აღდგენას, ნატომი საქართველოსა და უკრაინის განვითარების ფაქტორები დაბლოკვას ან კავკასიონის სამხრეთით, სეპარატისტულ რესპუბლიკებში სამხედრო პლაცდარმების შექმნას, რომელმაც პრაქტიკულად გამორიცხა დასავლური არმიების მიერ საქართველოს საპატიმროების და ტერორისტული ორგანიზაცია „კავკასიის იმარატის“ შესახებ საეჭვო კავშირის შესახებ, „გლანიგეიტს“ შემდეგ კი

საფრანგეთში კორიდა დაანონსდა

საფრანგეთის კონსტიტუციურმა სასამართლომ ცხოველთა დამცველებს ქვეყნის სამხრეთში კორიდას აკრძალა უარი უთხრა და განაცხადა, რომ ეს პრაქტიკა კანონს არ ეწინააღმდეგება. ფრანგული კანონმდებლობა ცხოველების მიმართ სასტიკ მოპყრობაზე სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას ითვალისწინებს. კორიდა საფრანგეთის შინაგან საქმეთა მინისტრმა მანუელ ვალსმა დაიცვა. მისი თქმით, კორიდა ტრადიციულია, რომელსაც გაფრთხილება სჭირდება. კორიდას მომხრეების კიდევ ერთი არგუმენტი ის არის, რომ მისმა აკრძალვამ, შესაძლოა, სამხრეთ საფრანგეთის ეკონომიკაზე უარყოფითი გავლენა მოახდინოს. ამჟამად კორიდა ლეგალურად მიიჩნევა მსოფლიოს მ ქვეყანაში: მექსიკაში, ეკვადორში, ვენესუელაში, კოლუმბიაში, პერუში, ესპანეთში, პორტუგალიასა და საფრანგეთის სამხრეთში.

ხის კლავიატურა

ფრანგულმა კომპანია Oree-მ კომპიუტერის ხის კლავიატურა შექმნა, რომელიც აქამდე არსებული გაცილებით გამძლეა. ხის კლავიატურას კომპანიის თანამშრომლები ხელით ამზადებენ. ისინი ინდივიდუალურად ითვლება, ინყობა, უკეთდება წარწერები და შემდეგ ლაკი ესმევა. დამზადების პროცესში კლიენტს შეუძლია საკუთარი დიზაინი, დამატებითი ფუნქციები და წარწერები შეუკეთოს. ხის კლავიატურის ფასი 163 აშშ დოლარია.

პატიმართა მიმართ ძალადობის, ცინიკური და ღირსების შეშლასავი მოპყროვის ფაქტების აღკვეთისათვის საჭიროდ მიგვაჩნია ახლადარჩეული პარლამენტის გადაწყვეტილებით შეიქმნას საგანგებო კომისია, რომელმაც უნდა უზრუნველყოს მართლმსაჯულების უკომპრომისო აღსრულება.

პოლიტიკა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კაშვილის რეჟიმი, რომელიც კრახის პირას დგას, მაგრამ „დემოკრატიის შუქურის“ იმიჯს უკვე ვერანაირად ვერ დაუბრუნებს; ეს, უბრალოდ, შეუძლებელია და განსაკუთრებით ცხადი, სავარაუდოდ, სულ რაღაც ერთ კვირაში, საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ გახდება. **დღეს საპარლამენტო უკვე თითქმის ალარავინ კამათობს იმაზე, რომ ხელისუფლების შენარჩუნების მიზანსა და ტოტალური რეპრესიების გატარებას დასჭირდება, რასაც მანქანების უპირველესობა მხარდაჭერის გარეშე ვერ მოახერხებს.** ნავა თუ არა ობამას ადმინისტრაცია ამ გზით?

ამ თემაზე ტრადიციული მკითხაობის გამოთვას, ალბათ, აჯობებს, 5-10 დღე დაველოდოთ, რომელიც არჩევნებს და მათ მომდევნო პერიოდს გეგმობს. თუ თეთრი სახლი გადამწყვეტს, სააკაშვილის ხელისუფლება ნებისმიერ ფასად გადაარჩინოს, ეს (ამჯერად) ვერ დაიმალება და აუცილებლად აისახება შესაბამის განცხადებებსა და მოქმედებებში; **ჯერჯერობით, არ ჩანს არანაირი მიზეზი, რომლის გამოც ვაშინგტონმა უნდა გააჩინოს და არჩინოს „ახალი სომოსა“** (დროებით ჩავთვალოთ, რომ ამ მომენტამდე სააკაშვილი დიქტატორი არ იყო, მაგრამ დღეს ხელისუფლების შენარჩუნების სხვა გზა ასეთად გადაქცევის გარდა, აღარ დარჩა), **თუმცა გამოიცხადოთ ამ ქვეყნად არაფერია.** ერთი კი ცხადია: ბუნდოვანი ფორმულირებების დრო დასრულდა და, ისევე როგორც არაბულ ქვეყნებში, ძია სემს ერთმნიშვნელოვანი არჩევანის გაკეთება მოუწევს (სინამდვილეში არჩევანი უკვე გაკეთებულია, უბრალოდ, გამჭვლიკვლებული არ არის), მხარი დაუჭიროს ან ჩიხში შესულ რეჟიმს, ან მის მრავალრიცხოვან ოპონენტებს. **ის ის შემთხვევაა, როდესაც მომხრეობით დისტანცირება პროცესებისგან რაღაც არაჩვეულებრივად მარტოობის სახეობის შემდგომი დამოკიდებულება — აპოლიტიკური მითი დემოკრატიის მხარდაჭერის ამერიკელი მემორანდუმის შესახებ შეიქმნა გამაყარდეს ან პირიქით, ნამსხვერვადად იქცა;** კრემლისთვის უფრო მთავრად იქნებოდა ვინაობის უფრო მკაფიო ჩანს.

სამ, რა უყავი თავისუფლების ჩირაღდანი?

— ეს ფრაზა „ვაშინგტონ პოსტში“ 2007 წლის 13 ნოემბერს თბილისში ოპოზიციის დარბევის კვლობაზე გამოქვეყნდა. ამის შემდეგ **სააკაშვილმა იმდენი „იმუშარაფა“, რომ სხანაპული „დემოკრატიის მხარდაჭერა“, ძალიან რბილად რომ ვთქვათ, ცოცხვ დასვა და ახლა უკვე საზღვარისწარმო ზღურბლს მიუახლოვდა.**

ამ ზღურბლის იქით იწყება ის, რაც ზოგიერთმა, ჩვენსავით პატარა და ბედრულმა ქვეყანამ XX საუკუნეში გამოიარა: ვერტმფრენიდან გადაიზარდა, წამებით მოკლულის ადამიანების ცხედრები, ტანკები უნივერსიტეტის ეზოში, რედაქციების გადაწვა, მუცლის გაფატვრა ყველასთვის, ვინც მთვრალ პარამილიტარებს თავს არ დაუბრის, ყოველდღიურ ყოფად გადაქცეული ნამება, გაუპატიურება და სიკვდილი. **ვაშინგტონი აკეთებს ყველაფერს, რათა აღარ ასოცირდებოდეს თავისი ძველი სატელიტი რეჟიმების კომარულ ნამოქმედართან, თუმცა ძალიან მალე „თორმეტი მუშარაფის სწორმა“ შეიქმნა ეს შრომა (ნაწილობრივ მაინც) წყალში ჩაუყაროს.** რა კარნავალური დასანყისი ჰქონდა ყოველივე ამას და რა სევდიანი ფინალი აქვს!

ყოველივეს, რაც სააკაშვილის ხელისუფლებას მომავალში მოუვა, როგორც ჩანს, აღარაფერი ექნება საერთო დემოკრატიასთან და მის მხარდაჭერასთან, „ვარდისფერ პროექტთან“ და გრძელვადიან გეგმებთან მის ფარგლებში. ეს, სავარაუდოდ, იქნება ერთი ბანალური დიქტატორული რეჟიმის მცდელობა, საკუთარი თავი ნებისმიერ ფასად გადაარჩინოს, ხანმოკლე ან შედარებით ხანგრძლივი აკონიოთა და გარდაუვალი აღსასრულით. ეს კი უკვე სულ სხვა, მსოფლიოსთვის კარგად ნაცნობი ისტორიაა.

ამკარა, რომ იმ ადამიანების რაოდენობა, რომელიც ძალადობის მიმართ პროტესტს გამოთქვამს, ხელისუფლების შეცვლას მოითხოვს და ცოცხალი თავით არ დაიჯერებს, რომ „ნაცმორაობამ“ გაყალბების გარეშე შეიძლება თუნდაც ხმების მესამედი მოაგროვოს, დიდი ხანია, კრიტიკულ ზღვარს გადასცდა. მათი პროტესტის ჩახშობას რეჟიმი ყოველსაღმოსოფელი ტერორის შემთხვევით თუ მოახერხებს (ძნელი სათქმელია, გამოუვა თუ არა). თუმცა ამ პერსპექტივის გათვალისწინების გარეშე ცხადია, რომ **უკვე დღეს სააკაშვილის ხელისუფლების მიმართ არსებული პარალელური მოძრაობის მიზანმიმართული პარტიკულარული მხარდაჭერის უკონო ზომების გამოყენება, ასევე სისტემის თანამშრომელთა შორის დანერგული იყო დაუსჯელობის სინდრომი და ხშირ შემთხვევებში რიგი დანაშაულებების ხელმძღვანელობა უფრო მეტად ზრუნავდა პრობლემის დამალვაზე, ვიდრე მის მოგვარებაზე.** კანონიერებაზე ზედამხედველობის სამსახურის, ხელისუფლების რეაგირება ვერ უზრუნველყოფდა პრობლემის გადაწყვეტას.

ასეთი ვითარება ახლა, რო-

ფაშისტური გერმანიის საკონსენტრაციო ბანაკები ტყვედნაყოფი ვებარანები:

ფაშისტური გერმანიის საკონსენტრაციო ბანაკების ტყვეობაში მრავალ ტერიტორიულ დასახლებას დასაბრუნებელი ვებარანები უსაზღვროდ აღმოუტყველნი ვართ ადამიანის უფლებათა უხეში დარღვევების, საქართველოს სასჯელალსრულების სისტემის დაწესებულებებში დანერგული თავისუფლებადკვეთილი პირების მიმართ ზემოქმედებისა და დასჯის უკანონო ზომების, ფაშისტური მოპყრობის ამ დღეებში გავრცელებული შეურაცხყოფილი ფაქტებით.

ფაშისტური გერმანიის საკონსენტრაციო ბანაკების ტყვეობაში მრავალ საინფორმაციო ვებარანებსაც კი არ გვინახავს პატიმრებისადმი ამგვარი სისასტიკით გამოჩენილი ძალმომრეობის ფაქტები. საქართველოს სახალხო დამცველის მიერ საქართველოს პარლამენტში შეტანილი ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის მდგომარეობის 2011 წლის ანგარიშში სასჯელალსრულების დაწესებულებებში ჩატარებული რეგულარული მონიტორინგის შედეგებისა და შესწავლილი საქმეების ანალიზი გვიჩვენებს, რომ თავისუფლებადკვეთილი პირების მიმართ ზემოქმედებისა და დასჯის უკანონო ზომების გამოყენება, როგორც წესი, ნახალხი ბუღალა იყო ზოგადად სისტემისა და დაწესებულებათა ხელმძღვანელი პირების მიერ. ასევე სისტემის თანამშრომელთა შორის დანერგული იყო დაუსჯელობის სინდრომი და ხშირ შემთხვევებში რიგი დანაშაულებების ხელმძღვანელობა უფრო მეტად ზრუნავდა პრობლემის დამალვაზე, ვიდრე მის მოგვარებაზე. კანონიერებაზე ზედამხედველობის სამსახურის, ხელისუფლების რეაგირება ვერ უზრუნველყოფდა პრობლემის გადაწყვეტას.

დასაბრუნებელი საკონსენტრაციო ბანაკებში, დარღვეულია ტერიტორიული მთლიანობა, ხალხის ერთობა, რომელიც უამრავი პარტიის არსებობის პირობებში ვერ პოულობს ქვეყნის გადარჩენისთვის მოილიზაციის მიზნით კუთხეები, უჭირთ მშობლიური ადგილებიდან დევნილ ადამიანებს, აბუჩად იგდებენ ვებარანებს, „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ შეიზღუდა ვებარანთა შესახებ კანონით გათვალისწინებული უფლებები, შეღავათები, დახმარებები, მძვინვარებს უმუშევრობა, უამრავი პრობლემა სოფლის მეურნეობაში, მრეწველობის, განათლების, მეცნიერების, კულტურის სფეროებში, გაჩაღებულია ისტორიულ ძეგლებთან ბრძოლა, გაროვნულ ღირებულებათა გადაფასება მოითხოვს, ყველა, როგორც ერთი, დაედგეთ ქვეყნისა და ხალხის ინტერესების სადარაჯოზე. ყველაგან, ყოველთვის, ყველა საკითხი გადაწყვეტილი იქნა, როგორც „ხმა ღვთისა და ხმა ერისა“ გვიკარნახებს. გვახსოვდეს, რომ „ჩვენი თავი ჩვენი უნდა გვეყუდვინოდეს“, მხოლოდ მშვიდობიანი, ნამდვილად სახალხო არჩევნების გზით უნდა გადავწყვიტოთ ქვეყნის მომავალი განვითარების პერსპექტივები.

პატიმართა მიმართ ძალადობის, ცინიკური და ღირსების შეშლასავი მოპყრობის ფაქტების აღკვეთისათვის საჭიროდ მიგვაჩნია ახლადარჩეული პარლამენტის გადაწყვეტილებით შეიქმნას საგანგებო კომისია, რომელმაც უნდა უზრუნველყოს მართლმსაჯულების უკომპრომისო აღსრულება.

სასამართლოს წინაშე უნდა წარდგენ უკლებლივ დანაშაულის ყველა მონაწილე — ძალმომრეობის უშუალო შემსრულებელი თუ ძალმომრეობაზე ზედამხედველი პირი. მათ უნდა აგონ პასუხი დანაშაულებრივი უპასუხისმგებლობის თუ უგულვრობით ჩადენილი ძალმომრეობისა და ადამიანის წამებისთვის საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად.

ეს უზრუნველყოფს ქართველი ერის საერთაშორისო ავტორიტეტის ამაღლებას და ჩაუნერგავს მომავალ თაობას კანონის უზენაესობის რწმენას.

ფაშისტური გერმანიის საკონსენტრაციო ბანაკებში ტყვედნაყოფი ვებარანები:

ბარბარა ნინიკაუაშვილი, ლეონტი ოდიკაია, არამი კიკიაანი, ღვთისმშობლის სახელობის საგანგებო კომისია

არქტიკაში ყინული ჩაკორღული ტყეებით დნება

ამერიკის საერთაშორისო საოკეანო და ატმოსფერული ადმინისტრაციის ორგანიზაციამ გამოაქვეყნა დრამატული სურათები, რომლებზეც ასახულია, თუ როგორი ტემპებით დნება ყინული არქტიკის რეგიონში. ორგანიზაციამ კადრები გლობალური დათბობის შესახებ მსოფლიოს მოსახლეობის ინფორმირების მიზნით გაავრცელა. არქტიკაში ყინულის რეკორდული ტემპებით დნობის თაობაზე განცხადება გააკეთა კემბრიჯის უნივერსიტეტის პროფესორმა პიტერ ვოლდჰემმა. მისი გამოთვლით, 2016 წლისთვის არქტიკაში ყინული მთლიანად დადნება.

საშხაპე საჩაქს მანქანაში

დინამიკურმა მომხმარებელს შესთავაზეს უჩვეულო მონყოლიობა Washit, რომელიც ერთდროულად რეტეხავს და შხაპის მიღების საშუალებას იძლევა. ადამიანები მხაპს 15 წუთის განმავლობაში მიიღებენ და ამ დროის განმავლობაში ტანისამოსიც გაირეცხება. „WASHIT ჩვენს ყოველდღიურ პრობლემას შეამსუშუქებს“, — აცხადებენ დინამიკურები. Washit-ის წყალსაფენის სისტემას წყლის ორი ტუმბო და სამი ფოლტრი აქვს.

„ჩემნირად გაუბედურებულ ყველა ადამიანს ვთხოვ, შევინარჩუნოთ სიმშვიდე. მკვლელმა სააკაშვილმა და მისმა კრიმინალურმა ხელისუფლებამ მხოლოდ კანონიერად, სასამართლოს გზით უნდა აგონ პასუხი ერის, ქვეყნის და ღმერთის წინაშე ჩადენილ ყველა დანაშაულზე, მხოლოდ, ამ შემთხვევაში აღსდგება სამართლიანობა.“

ბი არაადეკვატურად აფასებენ შექმნილ ვითარებას, გამოდის, რომ რაღაც დოზით ამ ყველაფრის თანამონაწილეები არიან.

2004 წელს სააკაშვილმა ევროსაბჭოს გენერალურ მდივანს, ვალტერ შვიმერს და ევროსაბჭოს ელჩს საქართველოში, პლამენ ნიკოლოვს, სულ კორუმპირებულები ეძახა. გამოდის, რომ სააკაშვილი არ გამოირიცხავს, რომ კორუმფიცია ასეთი რანგის ჩინოვნიკებშიც არის. ამიტომაც აცხადებს, ფულით მოსყიდული უცხოელი ჩინოვნიკები რაღაცას თუ დაწერენ, ამით ვერ შემოტყავნენ. ეტყობა, აქვს უცხოელი ჩინოვნიკების მოსყიდვის გარკვეული გამოცდილება და ივანიშვილის პოლიტიკაში გამოჩენამდე მისთვის ლობისტები და კორუმპირებული ჩინოვნიკები მისაღები იყო.

პატიმრების ნამდვილად ამსახველი კადრები დაბრუნების საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, უცხოელმა ჩინოვნიკებმა. არჩევნებს შესაძლოა, ბევრ ქვეყანაში აპროტესტებან, მაგრამ ასეთი კადრების ჩვენება და სისტემის ჩამოშლისკენა ერთიანად და ისიც ძალიან ბნელ ქვეყანაში ხდება. ამიტომ ვფიქრობ, რომ ახლავე მიმდინარე არჩევნების მიმართ უცხოელმა ლოიალურებმა იყვნენ, მაგრამ ახლა მათი დამოკიდებულება შეიცვალა. ამ კადრების მერე ორსანი წატოს ასპირანტები გაგვადი და არაერთი წელი დაგრჩები ერთსა და იმავე კურსზე.

გავრცელებული ინფორმაციით, ცესკომ ამერიკული მონიტორინგის ჯგუფს, „დია დემოკრატიის კომიტეტს“, უარი განუცხადა არჩევნებზე დაკვირვებაზე. ორგანიზაციის ხელმძღვანელის, ბრაიან მეფორდის, განცხადებით, ცესკომ უპირატესობა დიქტატორულ ბელორუსულ დელეგაციას მიანიჭა.

ცესკომ საერთაშორისო ორგანიზაციების რეგისტრაციასთან დაკავშირებით, ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენის შემდეგ უცებ შეცვალა დამოკიდებულება, მაშინ, როცა 2011 წლამდე უპრობლემოდ არეგისტრირებდნენ ნებისმიერი ორგანიზაციის და თვითმფრინავის ტრაპთან აღფრთოვანებულებიც ხვდებოდნენ. საეჭვო ორგანიზაციები ჩამოშვადით, რომლებიც ნებისმიერ არჩევნებს აპლოდისმენტებით ხვდებოდნენ, იფიქრეს, ივანიშვილიც ჩამოიყვანდა ისეთ ორგანიზაციებს, რომლებიც კრიტიკულ დასკვნებს დაწერდნენ, ამიტომ საერთაშორისო ორგანიზაციების რეგისტრაცია გაამკაცრეს. ორგანიზაციას „საერთაშორისო გამჭვირვალობა საქართველო“ კი შეუქმნეს პრობლემები, არ არეგისტრირებდნენ. ხელისუფლებამ ვერ ხვდა, რომ მხოლოდ არჩევნების შედეგებით არ ხდება არჩევნების შეფასება, ყველა პროცედურა მნიშვნელოვანია. ხელისუფლებამ უკვე საარჩევნო პროცესის „ხელოვნურ შეშუთვაზე“ უარი თქვა და პირდაპირი ქალისმიერ მიმდებარე გააფიქრა.

ესაუბრა შორენა ციციქარაშვილი

რუსუდან შარაძე: დარწმუნებული ვარ ჩიხლაძის პარსიის სიბერტლუში — დათა ახალაია გაგაჩევის მკვლელია!

ირაკლი ოქრუაშვილის თანამებრძოლისა და ამჟამად პატიმრის, გიორგი ჩიხლაძის, ადვოკატი ედიშერ ქარჩავა ამტკიცებს, რომ გიორგი ჩიხლაძის წამებაში პირადად მონაწილეობდა დათა ახალაია — კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის ყოფილი უფროსი და ამჟამად თავდაცვის მინისტრის მოადგილე. „გიორგი ჩიხლაძე არის დათა ახალაიას პირადი პატიმარი, რომელმაც მას პირადად განუცხადა, რომ საზოგადო მოღვაწე გურამ შარაძე მისი გეგმითა და უშუალოდ მის მიერ იქნა მოკლული. შინ როგორ დაბრუნდებოდა ჩვენ წინააღმდეგ რამე, მე როგორც დავბრუნდებ და როგორც პირადად მოვკალი შარაძე, ისე გაგაჩევა შენც, შე სანაყოფო“, — ამტკიცებს ჩიხლაძის ადვოკატი.

ქარჩავას განცხადებით, ახალაია წამების თანამებრძოლე მეთოდებს იყენებდა. „ქარჩავა, პატარა ფლაკონით სახეზე სითხე შეასხა, რამაც გაუტივირებდა გამოიწვია და ასეთი მდგომარეობაში სცემეს“.

ადვოკატი ასევე აღნიშნავს, რომ, თუ მისი დაცვის ქვეშ მყოფის სიცოცხლეს რაიმე საფრთხე შეექმნება, ამაზე პასუხისმგებლობა სასჯელაღსრულების ახალ მინისტრს, გიორგი ტულუშს, დაეკისრება. პროფესორ გურამ შარაძის მკვლელობასთან დაკავშირებულ ამ ახალ გარემოებაზე კომენტარი ვიხსენებთ მის ქალიშვილს — რუსუდან შარაძეს, რომელიც ამჟამად შეივება იმყოფება.

— როგორც ყველამ, მეც ვიცოდი, რომ სააკაშვილის მკვლელებისგან შემდგარი უამრავი ზონდერჯგუფი ჰყავს, მათ შორისაა დათა ახალაია და მისი დაჯგუფება. სხვათა შორის თავი დაეანებოთ, 7 ნოემბერს და 26 მაისს ეს ყველაფერი საკუთარი თვალთ ვიხილეთ. პატიმარი გიორგი ჩიხლაძე ადასტურებს, რომ მამაჩემის მკვლელობა უშუალოდ დათა ახალაიამ შეასრულა, თორემ გურამ შარაძე პირადად სააკაშვილის ბრძანებით რომ მოკლეს, 2007 წლის 20 მაისიდან ვამბობ.

დარწმუნებული ვარ ჩიხლაძის ვერსიის სიბერტლუში. არაფერია ბასაპვირი, რომ კაცმა, რომელმაც სანდრო გირგვლიანი მოკლა (და ეს ყველაფერი მისი ცხადია), მოკლეს ასევე გურამ შარაძე. დათა ახალაია გაგაჩევის მკვლელია.

— აქამდე თუ გქონდათ რამე მსგავსი მინიშნება ირაკლი ოქრუაშვილის გარემოცვიდან?

— არავითარი ურთიერთობა ირაკლი ოქრუაშვილთან არ მქონია და არც მაქვს, ცხოვრებაში არასდროს მინახავს. სხვათა შორის, მამაჩემი მის მიმართ ცუდად არ იყო განწყობილი და ეს განწყობა საჯაროდაც არასდროს დაუმალავს, მიუხედავად იმისა, რომ ბატონი ირაკლი შინაგან საქმეთა მინისტრი იყო 2004 წელს, როდესაც გურამ შარაძე ციხეში პირველად გაუშვა სააკაშვილმა. თავისი გავლენიდან გამომდინარე, ბატონი ირაკლის ბევრი ინფორმაცია უნდა ჰქონდეს.

— და თქვენ არასდროს გიცდიათ მასთან დაკავშირება, თუნდაც მაშინ, როდესაც

«საფრთხეშია გიორგი ჩიხლაძის სიცოცხლე და, რაც მთავარია, სად არის ბარათელი?»

უმორჩილესად ვთხოვ, თუ რამეა მისთვის ცნობილი, გაახმაუროს.

— ადვოკატი შიშობს, რომ მისი დაცვის ქვეშ მყოფს, გიორგი ჩიხლაძეს, როგორც გურამ შარაძის მკვლელობის მნიშვნელოვან მოწმეს, შესაძლოა, ციხეში ფიზიკურად გაუსწორდნენ?

— საფრთხეშია გიორგი ჩიხლაძის სიცოცხლე და, რაც მთავარია, სად არის ბარათელი? წლებია, ჟურნალისტი ნინო მიქიაშვილი სასამართლოს გზით იქნება გიორგი ბარათელის აღგზნებად დასაბუთებული. მას შემდეგ, რაც საქართველოში ყველა ინსტანცია მოიარა, ნინო მიქიაშვილმა სტრასბურგის

სასამართლოს მიმართა. პარალელურად, 2010 წლის მარტში ოფიციალური წერილი გაუგზავნა სახალხო დამცველს და პარლამენტის ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტს (რომელსაც მაშინ ვია არსენიშვილი ხელმძღვანელობდა) და სთხოვა, რომ იქნებ, ბარათელი ციხეში მოენახლებინათ.

სახალხო დამცველის აპარატმა სასწრაფოდ წერილი აფრინა ნინო მიქიაშვილთან, თითქოს მისი თხოვნიდან 2 დღეში ტულუშის ნარმომადგენელმა ციხეში მოინახულა ბარათელი, ის თავს კარგად გრძობდა და მოითხოვდა, არ განხორციელებულიყო მისი ადგილსამყოფელი; ხოლო რომ გორც პარლამენტარმა დიმიტრი ლორთქიფანიძემ, რომ მან წამდვილად ნახა მაშინ გიორგი ბარათელი, მაგრამ ბატონი დიმიტრი დღემდე დუმს.

— რას მოიმოქმედებთ ამ ახალი გარემოების გამო-აშკარავების შემდეგ?

— არავითარ შემთხვევაში ჩემი მიზანი არაა რევანში, ჩემი მიზანია სამართლიანობა იხიე მოს. ჩემნაირად გაუბედურებულ ყველა ადამიანს ვთხოვ, შევიწინარწუნოთ სიმშვიდე. მკვლელმა სააკაშვილმა და მისმა კრიმინალურმა ხელისუფლებამ მხოლოდ კანონიერად, სასამართლოს გზით უნდა აგონ პასუხი ერის, ქვეყნისა და ღმერთის წინაშე ჩადენილ ყველა დანაშაულზე, მხოლოდ ამ შემთხვევაში აღსდგება სამართლიანობა და ასე იხარებან ჩვენები მსხვერპლად შეწირული ადამიანების სულები!

ესაუბრა გიორგი ექვთარიაშვილი

საქართველო და მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დღეს, როგორც არასდროს, მნიშვნელოვანია, რომ მართლმადიდებლურმა სივრცემ, ერთმორწმუნე ქვეყნებმა შექმონ ერთიანი მიღგომეგობის შემუშავება, რათა თავიდან აიცილონ უდიდესი საფრთხე, რასაც რადიკალი ლიბერალების მიერ წამოწყებული ანტიმართლმადიდებლური ომი გვიქადის...

«არა არს დაფარული»

«ისტორიულმა მემკვიდრეობამ» სასულიერო იერარქთა ინტეგრირების კრებულის კრეატივია გაგართა

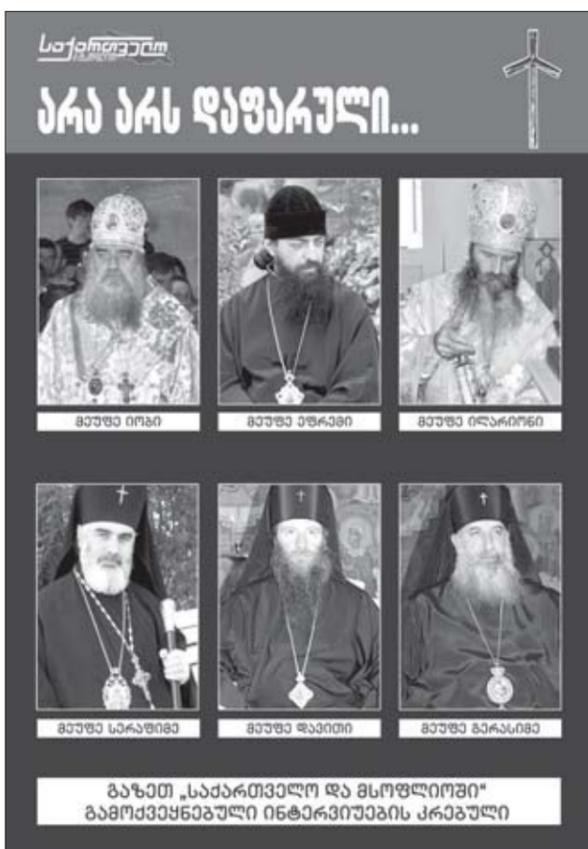
25 სექტემბერს სასტუმრო „ამბასადორში“ არასამთავრობო ორგანიზაციამ „ისტორიული მემკვიდრეობა“ წიგნის „არა არს დაფარული“ პრეზენტაცია გამართა. წიგნი წარმოადგენს გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოში“ სასულიერო პირებთან ქვეყანაში მიმდინარე სავალალო პროცესებზე გამოქვეყნებული ინტერვიუების კრებულს.

წიგნი შესულია წმინდა სინოდის წევრის, რუს-ურბნის მიტროპოლიტის — მეუფე იობის რამდენიმე ინტერვიუ, ასევე შეგიძლიათ წაიკითხოთ ბოლნისის ეპისკოპოსის — ეფრემის, ბორჯომისა და ბაკურიანის მიტროპოლიტის — მეუფე სერაფიმეს, დეკანოზ დავითის (ისაკაძე), დეკანოზ თეოდორეს (გიგანაძე), ზემო სვანეთის ეპისკოპოსის — მეუფე ილარიონის, ალავერდელის მიტროპოლიტ დავითის (მახარაძე), მეუფე გერასიმეს, დეკანოზ პეტრეს (კვარაცხელია), დიკანოზ ელიზბარის (დიკოლიძე), არქიმანდრიტ გრიგოლის (აბაშიძე), დეკანოზ დავითის (ქელიძე), არქიმანდრიტ ანტონის და დეკანოზ ნიკოლაის (ბალაშოვის) ინტერვიუები.

უნდა აღინიშნოს, რომ ეს წიგნი თავისთავად უნიკალურია, რადგან პირველად მოხდა ქვეყნისთვის მნიშვნელოვან არაერთ საკითხზე სასულიერო იერარქების პრესაში გამოქვეყნებულ მოსაზრებათა, მათი პოზიციის, გულისტკივილის, შეგონებათა ერთ კრებულში თავმოყრა და საზოგადოებისთვის მიწოდება. გამოცემას განსაკუთრებით აქტიურად ხდის ის გარემოება, რომ საქართველოს მართლმადიდებლურ ეკლესიასა და წმინდა სინოდში ბოლო შუამს მიმდინარე ზოგიერთი მოვლენა აბნევს მრევლს. რიგი სასულიერო პირების საზოგადოებისთვის გა-

უგებარი და ორაზროვანი პოზიცია, ბევრჯერ აღქმულა მრევლის მიერ ზოგადად სინოდის და უკლებლივ ყველა იერარქის პოზიციად, რაც სინამდვილეში ასე არ არის. კრებულის შესავალში ნათლად არის ხაზგასმული, რომ: „რადიკალური ლიბერალური წრეებისთვის მართლმადიდებლური სამყარო, დიდი ხანია, მთავარ სამიზნედ იქცა. მართლმადიდებლური ეკლესიები მათი შეტევის მთავარ მიმართულებას წარმოადგენენ და მათი დისკრედიტაციისთვის იყენებენ გულუხვად დაფინანსებულ ასეულობით არასამთავრობო ორგანიზაციას, მოსყიდულ მედიას, კონკრეტულ მარგინალ „მოღვაწეებს“, მარიონეტ რეჟიმების წყალობით კი მართლმადიდებლობასთან ომში ისინი ასევე აქტიურად იყენებენ სახელისუფლო რესურსსა და სტრუქტურებს.“

გამომგებულ ბრძოლა რადიკალი ლიბერალების მხრიდან მართლმადიდებლობის წინააღმდეგ კანონმდებლობის, რადგან მართლმადიდებლობა განსაზღვრავს ტრადიციულ საზოგადოებას, მის მაღალ ზნობრივ ნორმებს, ეროვნულ, კულტურულ და კონფესიურ თვითმყოფადობას, რომელიც შედგება კანონიერი უპირისუპირი კონფესიონალიზმისა და მართლმადიდებლობის მთავარ სამიზნის წარმოადგენს.

რადიკალ ლიბერალებს ძალიან კარგად ესმით, რომ საკუთარი იდეების დანერგვას, ადგილობრივი საზოგადოების ზნეობრივ კოორდინატთა სისტემის მოშლას მანამ ვერ მოახერხებენ, სანამ არ დაანგრევენ მართლმადიდებლურ ეკლესიას, ამიტომაც ებრძვიან ასე დაუნდობლად და გაშმაგებით მართლმადიდებლობას. გამოცემის არც საქართველოა, ჩვენც იმ მართლმადიდებლური ქვეყნების სიაში ვართ, რომლებიც ზემოხსენებული რადიკალი ლიბერალების მთავარ სამიზნის წარმოადგენს.

წიგნში დაიწყო საშიში, არასასურველი პროცესები, რადგანაც, რადიკალიზმი მისივე სფეროში სხვადასხვა რამ, სანამ დედაქალაქის ერთიანი ნიშნის არ შეარქვან, მის დისკრედიტაციას, ხალხის ინტეგრირებისა და საზრუნავისგან მის მოწყობას არ მოახდენენ, მათ იღივებს ასრულივად არ უნებია.

ამიტომ ისინი ყველაფერს აკეთებენ იმისათვის, რომ დაშლონ, დააქუცმაცონ მართლმადიდებლური ეკლესია, გაუჩინონ მრევლს გაორების გრძობა, უნდობლობა როგორც კონკრეტული იერარქების, ასევე რიგი სასულიერო ინსტიტუტებისა და ზოგადად მართლმადიდებლური ეკლესიის მიმართ. რადიკალიზმის კარგად ესმით, რომ საპარტიველო მართლმადიდებლური ეკლესია არის ერთადერთი ინსტიტუტი, რომელიც მთავარ როლს ასრულებს ქვეყნის მართლმადიდებლობის შენარჩუნებაში. ისტორიულად საქართველოს, ქართველი ერის ცხოვრებაში მართლმადიდებლური ეკლესია და მართლმადიდებლური ქრისტიანული კულტურა მნიშვნელოვან, ხშირად კი გადამწყვეტ როლს ასრულებდა, ასეა დღესაც. უფრო მეტიც, სხვა სახელმწიფოებრივი ინსტიტუტების დევაგაციის ფონზე მართლმადიდებლური ეკლესიის როლი, მისი მნიშვნელობა ერთიორად გაიზარდა. სწორედ ამიტომ საკუთარი მიზნების დაუბრკოლებლად განსახორციელებლად ისინი ყველა ღონეს ხმარობენ, რათა შიგნიდან დაშლონ, განეტეილებინათ შიგნიდან, მოს-

პონ მთავარი წინააღმდეგობა — საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესია. ამ ფონზე საზოგადოების ხელისუფლების, მასთან დაახლოებული წრეების აგრესიული, მტრული დამოკიდებულება როგორც ზოგადად მართლმადიდებლური ეკლესიის, ასევე მისი მესვეურების მიმართ.

ამდენად, დღეს, როგორც არასდროს, მნიშვნელოვანია, რომ მართლმადიდებლურმა სივრცემ, ერთმორწმუნე ქვეყნებმა შექმონ ერთიანი მიღგომეგობის შემუშავება, რათა თავიდან აიცილონ უდიდესი საფრთხე, რასაც რადიკალი ლიბერალების მიერ წამოწყებული ანტიმართლმადიდებლური ომი გვიქადის...

სახელისუფლო პროპაგანდისტული მანქანა წარამარა გვარწმუნებს, რომ ეკლესიასა და ხელისუფლებას შორის სრული იდილია და ურთიერთგაგება სუფევს, რომ თითქოს ქართული მართლმადიდებლური ეკლესია ხელისუფლების ყველა გადაწყვეტილებას უპირობოდ ეთანხმება და მხარს უჭერს... წინამდებარე კრებულიდან ნათლად ჩანს, რომ ეს ასე არ არის და სინამდვილეში ეკლესიის პოზიცია ხალხის, საზოგადოების დამოკიდებულების იდეტურია და იგი მართლმადიდებლობის წინააღმდეგ გარე ძალებისა თუ ხელისუფლების თავგასულობის, მტრული პოლიტიკის ერთმნიშვნელოვან დაგმობაში გამოიხატება“.

სასულიერო პირების ვრცელ გამოსხაურებას კრებულში „არა არს დაფარული“ გაზეთის შემდგომ ნომრებში შემოგთავაზებთ.

ლილი შიროტაია

ხელისუფლებას თუ არჩევნებამდე ან არჩევნების შემდეგ საქმი ისე არ ნაუვიდა, როგორც ჩაფიქრებული აქვს, არ არის გამორიცხული, ძვეყანა ახალ ავანტიურისტულ ომში ჩაითრიოს, როგორც ეს 2008 წელს გააკეთა, რაც სავალალო და კატასტროფულ მდგომარეობამდე მიგვიყვანს.

მიხეილ სააკაშვილი — პოლიტიკური სისტემის კრიზისის მთავარი წყარო

საქართველოში ვნებათაღელვა არ ცხრება იმ საზარელი კადრების ჩვენების შემდეგ, რომლებიც გავრცელდა მასობრივი საინფორმაციო საშუალებებისა და სოციალური ქსელების მეშვეობით. ამ კადრებმა კიდევ ერთხელ დაანახა არამარტო ქართულ საზოგადოებას, არამედ მთელ მსოფლიოს, თუ რა არადემოკრატიული და დეჰუმანიზირებული მმართველი კლასი მართავს საქართველოს. აღნიშნული კადრების გავრცელებამ ქართული პოლიტიკური სისტემა, არ არის გამორიცხული, სისტემური კრიზისის მდგომარეობამდე მიიყვანოს და მისი ნგრევით დასრულდეს.

თუ მიმდინარე მოვლენებს დავაკვირდებით, აშკარად ჩანს, რომ ერთი მხრივ, არც მართებული ძალა აპირებს ხელისუფლების დათმობას და, მეორე მხრივ, არც საზოგადოება აპირებს შეეგუოს მოძალადე რეჟიმის შენარჩუნებას. ასეთმა პოლარიზებამ გამოიწვია საზოგადოებასა და მმართველ კლასს შორის მსოფლმხედველობრივი კოლიზია, რამაც, შესაძლოა, ქვეყანა სავალალო მდგომარეობამდეც კი მიიყვანოს, თუ გავითვალისწინებთ იმასაც, რომ ქვეყანას მართავს კრიმინალ-სადისტოაზგაუფი. აქედან გამომდინარე, აუცილებელია, მოხდეს მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების მეცნიერული გაანალიზება და მის საფუძველზე გარკვეული ვარაუდების გამოთქმა.

ნებისმიერი ტიპის პოლიტიკური სისტემა, თუ იქნება ავტორიტარული თუ დემოკრატიული, წინასწარობს პრობლემებს ფუნქციონირებას, რომელიც უზრუნველყოფს მის სტაბილურობას. ამ მხრივ, არც ქართული პოლიტიკური სისტემაა გამონაკლისი. თუმცა უკანასკნელი მოვლენები ცხადყოფს, რომ პოლიტიკური სისტემა ნაღამაა დაზარალებული და მისი მდგომარეობა მდგომარეობიდან, რაც კრიზისულ სიტუაციას შექმნის, უკანასკნელი მოვლენებიც კარგად აჩვენებს.

პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ პოლიტიკური კრიზისის მთავარ წყაროს წარმოადგენს მიხეილ სააკაშვილი, რომელმაც შექმნა სახელისუფლო ვერტიკალის მკაცრად ცენტრალიზებული სისტემა. მას უნდა მივაწეროთ მმართველი პოლიტიკური ელიტის ფორმირება, რომელიც ეყრდნობოდა არა პროფესიონალიზმს, არამედ ერთგულების პრინციპს ერთი ადამიანისადმი, ამ შემთხვევაში — სააკაშვილისადმი. ასეთ დროს პოლიტიკური ელიტა იხურება, რაც საშუალებას არ აძლევს, მასში მოხდეს პროფესიონალური კადრების რეკრუტირება.

საერთოდ, როდესაც პოლიტიკური ელიტის განახლება არ ხორციელდება, დროთა განმავლობაში ის კარგავს სიცოცხლისუნარიანობას, ვინაიდან მასში არ შემოდის ადამიანები, რომელთაც უნდა შემოიტანონ ახალი იდეები, რომლებიც შესაბამისი იქნებოდა ცვლადი პოლიტიკური რეალობებისა. როდესაც მმართველი ელიტა ისეთი მითითებ-

ებით მართავს ცდილობს, რომელიც არაადაქტუალიზებული ვითარებასთან, იწვევს ძველ ფენის გადინებას და უპრობლემოდ ახალი ფენის მოსახლეობის დაშორებას. ამ დროს მმართველი კლასი იძულებულია, ნაბიჯობით შეინარჩუნოს თავისი პოლიტიკური კლასი. თავის მხრივ, სახელისუფლო ძალა ცდილობს, არ დაუშვას მართვის სადავეების გადაცემა მოსახლეობისთვის, რაც იწვევს დაპირისპირებას ამ ორ ფენას შორის და, რასაც პოლიტიკური სისტემა შეუძლებს სტრუქტურულ მდგომარეობაში.

საქართველოს შემთხვევაშიც ანალოგიური ვითარება იკვეთება. ხელისუფლებაში მოსვლის პირველივე დღიდან მიხეილ სააკაშვილმა სახელისუფლო ვერტიკალის შექმნის მიზნით, თუ ვინ უფრო ერთგული და სანდო იქნებოდა მისთვის. ამას ადვილად დაეხმანება იმ სამთავრობო კარუსელის დახმარებით, რომელიც იგი ახორციელებდა მისი ჯიბის პარლამენტის დახმარებით. ამ სამთავრობო ცვლილებების დროს კი არ ხდებოდა ახალი, პროფესიონალი კადრის დანიშვნა ძველი წარუმატებელი მინისტრის პოსტზე, არამედ ხდებოდა მათი გადათამაშება ერთი სამინისტროდან მეორე სამინისტროში. პლუს ამას ერთი მომენტი, რომ მისი პრეზიდენტობის დროს გამოიკვეთა ზედა ფენის ის ვინ-

რო წინააღმდეგობას, რომელიც არასდროს არ იშორებოდა. მათ შორის, ალბათ, ყველაზე ერთგულ კადრებად შეიძლება მივიჩნიოთ ძველი ახალაზიები. ისინი იმდენად ერთგულნი იყვნენ და არიან, რომ გირგვლიანის მკვლელობის შემდეგ, უფროსი ძმა, დათა, საზოგადოების ზეწოლის შედეგად ფორმალურად მოხსნეს თანამდებობიდან, მაგრამ კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის ფაქტობრივ მმართველად დატოვეს. ეჭვი არ მეპარება, იმავეს აქვს ადგილი ბაჩოს შემთხვევაშიც. ფორმალურად გადასცეს მინისტრის პოსტი კარიკატურულ ფიგურას, ქალბატონ ზღუდაძეს, რეალურად კი შინაგან საქმეთა სამინისტროში მართვის სადავეები, დიდი ალბათობით, ბაჩო ახალაიას ხელში იქნება. ზემოთხსენებული მაგალითებიდან ნათლად ჩანს, რომ პრეზიდენტ სააკაშვილის მიერ კადრების შემდეგ, რომლებიც უსუსურ პატიმრებს ანამებენ და აუბატიურებენ, ქართული საზოგადოების მხრიდან აღმოფთვება და ადეკვატური რეაქცია არ მოჰყოლია, ანუ ხელისუფლებას უჭირს აიძულოს საზოგადოება, მის მიერ შემოქმედებული მდგომარეობაში მომავალში პოლიტიკური სისტემის ნგრევა გამოიწვიოს, რაშიც დამანაშავე მხოლოდ და მხოლოდ ხელისუფლება და პი-

რი ფუნქციონირებისთვის და სტრუქტურული მდგომარეობის თავიდან ასაცილებლად აუცილებელია: 1) ხელისუფლებამ შესთავაზოს საზოგადოებას ფასეულობები და 2) აიძულოს საზოგადოების უმრავლესობა, სცნონ ეს ფასეულობები, როგორც სავალდებულო შესასრულებლად.

საქართველოს შემთხვევაში კი, ადვილი აქვს ხელისუფლების მიერ გავრცელებული ფასეულობების მიუღებლობას საზოგადოების აბსოლუტური უმრავლესობის მიერ. ხელისუფლება ნერგავს ძალადობის კულტს, არაჰუმანური და ამორალური თამაშის წესებს. ასეთი თამაშის წესები ქართული საზოგადოებისთვის მიუღებელია, რომელშიც ისტორიულად კოდირებულია პუმანიზმი, ადამიანებისადმი სიყვარული და მტრისადმი პატივისცემა. აქედან გამომდინარე, შეუძლებელია, გავრცელებული კადრების შემდეგ, რომლებიც უსუსურ პატიმრებს ანამებენ და აუბატიურებენ, ქართული საზოგადოების მხრიდან აღმოფთვება და ადეკვატური რეაქცია არ მოჰყოლია, ანუ ხელისუფლებას უჭირს აიძულოს საზოგადოება, მის მიერ შემოქმედებული მდგომარეობაში მომავალში პოლიტიკური სისტემის ნგრევა გამოიწვიოს, რაშიც დამანაშავე მხოლოდ და მხოლოდ ხელისუფლება და პი-

რადად მიხეილ სააკაშვილი იქნებოდა. მიმდინარე პოლიტიკური კრიზისის დაძლევა და პოლიტიკური სისტემის ნორმალურ კალაპოტში მოქცევა მხოლოდ მიხეილ სააკაშვილს შეუძლია, თუ იგი გამოავლენს პოლიტიკურ ნებას და სახელმწიფოებრივ აზროვნებას თავისი მმართველობის პერიოდის განმავლობაში ერთხელ მაინც.

მიხეილ სააკაშვილისთვის და ქვეყნისთვისაც საუკეთესო ვარიანტი იქნება, თუ იგი არჩევნებამდე მიიყვანს ქვეყანას ყოველგვარი ექსცესების გარეშე. ჩაატარებს თავისუფალ, დემოკრატიულ და გაუყალბებელ არჩევნებს, რაც ყველა ამორჩეველს მისცემს საშუალებას, თავისუფლად, ყოველგვარი შიშისა და ზეწოლის გარეშე დააფიქსიროს თავისი არჩევანი.

დემოკრატიული არჩევნების ჩატარების შემთხვევაში, რამდენ ვარ დარწმუნებული, რომ „ნაციონალური მოძრაობა“ გამანადგურებელი პროცენტული მაჩვენებლებით და მარცხდება კოალიცია „ქართულ ოცნებასთან“, რის შედეგადაც პარლამენტში უმრავლესობით შევა ოპოზიცია (სახელმწიფო იქნებოდა, „ქართული ოცნებასთან“ ერთად სხვა რომელიმე ჭეშმარიტად ოპოზიციური პარტიაც შესულიყო საკანონმდებლო ორგანოში).

პარლამენტის დაკომპლექტებისას, მთავრობის ფორმირების შემდეგ კი პრეზიდენტი უნდა გადადგმოს. გაადაგომოს შემთხვევაში, საქართველოს კონსტიტუციით ძალაუფლება გადაეცემა პარლამენტის თავმჯდომარის ხელში 40 დღით, რომელიც, სავარაუდოდ, ოპოზიციური დაჯგუფების წევრი იქნება. ამ ფარგლებში დაინიშნება ახალი საპრეზიდენტო არჩევნები, მოსახლეობას საშუალება მიეცემა, აირჩიოს ახალი პრეზიდენტი. მოვლენების ასე განვითარების შემთხვევაში პოლიტიკური სისტემა დაუბრუნდება სტაბილურ მდგომარეობას, რაც ხელს შეუწყობს მის დემოკრატიზაციას.

ჩემ მიერ ზემოთ აღწერილი სურათი იქნებოდა იდეალური ვარიანტი ქვეყნის კრიზისიდან გამოსაყვანად, მაგრამ პრეზიდენტის მიერ არჩევნების დასრულების შემდეგ, მის მიერ შემოქმედებული მდგომარეობაში მომავალში პოლიტიკური სისტემის ნგრევა გამოიწვიოს, რაშიც დამანაშავე მხოლოდ და მხოლოდ ხელისუფლება და პი-

ჩვენების ლეგიტიმაცორად გვევლინებოდნენ.

არსებობს დიდი რისკი იმისა, რომ, თუ მას ქვეყნის გარედან აგრძობინებენ ხელისუფლებიდან ნასვლას (ქართულმა საზოგადოებამ, უკვე დიდი ხანია, აგრძობინა, რომ ზედმეტია ის ქართულ პოლიტიკაში), მან არაადეკვატურ ზომებს მიმართოს არსებული სიტუაციიდან სუფთად გამოსასვლელად. კერძოდ, მოახდინოს რაიმე ექსცესი აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის ადმინისტრაციული საზღვრის მისაღებობით. ამით ხელი შეუწყოს ფართომასშტაბიანი კონფლიქტის ესკალაციას რუსეთთან. მიხეილ სააკაშვილის მიერ ხელმოწერილ კონსტიტუციის პარაგრაფში, რომელიც უკვე თბილისის მისაღებობასთან არაადაქტუალიზებულია, არამედ სვლას გააბრკავებენ თბილისისკენ სააკაშვილის ერთგული და საშუალოდ დასამხრობად.

რა თქმა უნდა, პრეზიდენტი და ჩვენი ხელისუფლება გაიქცევა, რაც პრეზიდენტის ინტერესებშიც შედის, ვინაიდან ის მიიღებს დევნილი პრეზიდენტის სტატუსს და თავს გაიმარტობს იმით, რომ ის ქართველ ხალხს კი არ გაუძევებია საქართველოდან, სადაც დიდი მხარდაჭერით სარგებლობს (მას შეუძლია ამის დასადასტურებლად ამერიკული ორგანიზაციების კვლევის შედეგებიც ააფრიალოს), არამედ გარე ძალამ დაამხო ადგილობრივი ოპოზიციური ძალების დახმარებით.

მეორე სტენარო უფრო რეალურია, ვიდრე პირველი. ამის ტიპის საფუძველს იძლევა, რამდენიმე დღის წინ საგარეო სამინისტროსა და საქართველო პრეზიდენტს შორის თითქმის უნისონო გაკეთებული განცხადებები. საგარეო უწყების განცხადებით, „უკანასკნელ ხანებში, საქართველოს ოკუპირებული რეგიონების ადმინისტრაციულ საზოგადოების ფედერაციის შეიარაღებული ძალების მხრიდან მიმდინარეობს შეტევითი შეიარაღებული კონცენტრაცია და შესაბამისად იზრდება პროოკუციის საფრთხეც...“ თითქმის იდენტური განცხადება, უფრო მოგვიანებით, ბაჰუმში ყოფნისას გააკეთა მიხეილ სააკაშვილმა. მისი თქმით, „სანამ ჩვენ ერთმანეთთან საქმეს ვარჩევდით, საქართველოში რუსეთის შეიარაღება რამდენიმეჯერ გაძლიერდა... რუსეთი საქართველოში ვერ გადმოვა, თუ მან საჭირო ფონი არ დაინახა.“

ამ განცხადებებშიდან ნათლად ჩანს, რომ ხელისუფლებას თუ არჩევნებამდე ან არჩევნების შემდეგ საქმი ისე არ ნაუვიდა, როგორც ჩაფიქრებული აქვს, არ არის გამორიცხული, ძვეყანა ახალ ავანტიურისტულ ომში ჩაითრიოს, როგორც ეს 2008 წელს გააკეთა, რაც სავალალო და კატასტროფულ მდგომარეობამდე მიგვიყვანს.

ირაკლი უბილაკა

«მიხეილ სააკაშვილი მთავარი წყაროა ქვეყნის კრიზისის, რუსეთის მიერ ოკუპირებული რეგიონების ადმინისტრაციული საზოგადოების ფედერაციის შეიარაღებული ძალების მხრიდან მიმდინარეობს შეტევითი შეიარაღებული კონცენტრაცია და შესაბამისად იზრდება პროოკუციის საფრთხეც...»

„ის სისასტიკე, რაც ჩვენ ვნახეთ, ძარბოვლებს არ ახასიათებს. ჩემი აზრით, ეს ამერიკელების „დამსახურებაა“! ეს ხომ ერი არაა! ესაა მთელი მსოფლიოდან მანდ შებრუნებული ნაგვის კონგლომერატი. მათ არ აქვთ ფესვი, ტრადიციები და ამიტომ ვერ იტანენ ძველ ენებს, მათ შორის, ჩვენც! ყველაფერს აკეთებენ, რომ მათსავით პრიმიტიულ დონეზე დაგვიყვანონ, ნახირად გვაქციონ! ამიტომაც ზრდინან სააკაშვილისნაირ მანქანებს!“

მაღსაზ შატბერაშვილი: ვინც ხვას მისხვას «ნახიონალურ მოქარობას», ის საკუთარ შვილებს სსიკვდილო განაჩენს გაეოუტანს!

დოსტოვესკი წერდა: „თუ საზოგადოებას სურს, შიამოშომოს თავისი ცივილიზაციის დონე, ციხეში შეიხედოს“.

მას შემდეგ ბევრმა წყალმა ჩაიარა! ამჟამინდელმა დემოკრატიის ხარისხმა ჩვენ, 21-ე საუკუნის ქართველობას, საკუთარი „ცივილიზაციის დონის“ შემოწმება ძალზე გაგვიადვილა. დღეს ამ მეტად მნიშვნელოვანი საქმის გასარკვევად სულაც აღარაა საჭირო რომელიღაც საპრობოლის კარის შეღება, სავსებით საკმარისია, იხილო ქვეყნის პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის, „დამამშვიდებელი საშუალებებით“ დასიებული, ჩამავებული სიფათი ან თვალის შეავლო ან უკვე ყოფილი „პატიმრების მინისტრის“, ხათუნა კალმახელიძის, სილიკონით „გარემონტებულ“ ფიზიონომიას!

დღევანდელი ჩემი მოსაზრებე, ყოფილი პატიმარი, მაღსაზ შატბერაშვილი, საინტერესო პიროვნებაა იმიტომაც, რომ ის მერვე საპრობოლიშემაც ვერ გატეხა.

— ყველა პატიმარი ხვდება მერვე საპრობოლიშემაც და მერვე ხდება მათი გადახანჩლება ზონებში. გასამართლების შემდეგ ეტანა ანკეციანის შე-სავსებად და თითების ანაბეჭდის დასატოვებლად. იქ ზის ვიღაც თვალეზადმოკარკ-ლული ახალგაზრდა. ჯერ მენს ანკეტას ეცნობა და, თუ დაო-ჯახებული ხარ, გეკითხება, — სანამ აქ იჯდები, ვინ „ხმარს“ შენს ცოლსო. აი, ამას რომ ჰკითხავ დამწყვედულ კაცს, არაა სადიზმი?! შემდეგ, სანამ კორპუსში ავიყვანენ, ჯოჯო-ხეთის მერვე ნრე გელის — კარანტინი. ნარმოიფინე 6-კაციანი კამერა, რომელ-შიც დამწყვედულია 30-35 კაცი. აუტანელი სიციხეა, ოფლისგან ყველა კიდე-ლი სველია; ამდენი ადამიანის სუნთქვისგან და-ორთქლილი ჭარიდან წყალი წვეთავს...

მე აქ რვა დღე მაყურყუტეს! მომდევნო „თავდასაცავ-ლი“ კორპუსში აყვანით ინ-ყება. კორპუსებში სართულე-ბია და ყოველ სართულს თავისი ოფიცერი ჰყავს. თითოე-ულ მათგან „პრობოლიშე“ გა-მოჰყავს თავისი პატიმრები, სახით აყენებენ კედელთან და თითო-თითოს იძახებენ. გა-მოძახებული ალყაშემორტყ-მულია „ვირებიტ“. ეკითხები-ან რომელი მუხლით ხარ, პა-

არც ერთი დირექტორი არ ემორჩილებოდა საერთაშო-რისო კანონით დადგენილ ნო-რმებს. ყველა თავისი ხუმტუ-რით მოდიოდა; აბა, კარბი ზიჩი ყოფილიყავი და უკ-მაყოფილება გამოგაბო-ვა, — გაბატონებოდა. ნენი! უნდა გითხრა, რომ ამ კუნთმაგარმა სადისტებმა ცემაც არ იცინა. შეიძლება ადამიანს ისე დაარტყან, რომ მოკლანი ასე რამდენი შემო-აკვდათ!

„ცოცხი“ უკვე გითხარი, რომ ციხეში არაფერი იმალედა! რა თქმა უნ-და, მსმენია მაგ საზიზრობა-ზე, თუმცა არ მჯეროდა... შეი-ძლება მჯეროდა კიდევ, მაგრამ ვერ წარმომედგინა! აი, დაფუშ-ვით, გაიგე ამაზე, რომ ვეფხე-მა თავისი მომთვინიერებელი დაგვიჯა. ეს ერთია, მაგრამ ამ

«სიხის ადინისტრაცია «თვითშეკლულ» უნოდას ხეაშვი მოკლულ ადამიანს. პირადად ვნახე ასეთი «თვითშეკლული», ვითომ თავი რომ ჩამოიხრჩო»

საზარელ სცენას პირადად რომ ნახავ, ეს სულ სხვაა! ასევე და-მემართა, როდესაც ეგ კადრე-ბი ვნახე. კინაღამ გონება დაე-კარგე! ამ საზონალეზას ნორმალური ფსიქიკის ადამიანი ვერ ჩაიღვანა და ვერც იქადაგებს, რადგან მისხვერალზე უფრო შუა-რაცხყოფილად იბრძნობს

„თვითშეკლული“ ციხეში თავს ვერ მოიკლავ! „ადინისტრაცია“ არავინაა, „შო-ნები“ ყოველდღეა. „გაჭრა-გამოჭრაზე“ ლაპარაკიც ზედ-

თავს. დაფუშვით, ნორმალურ ადამიანს გონება დაუბნელდა და ეგეთი რამ ჩაიღვანა, მერე რომ გაითავისებს, ალბათ, ან თავს მოკლავს, ან გაევიდება! ის სისასტიკე, რაც ჩვენ

მეტი. თავის ჩამოხრჩობის შესაძლებლობა ნულს უდ-რის, რადგან თოკის შოვნის ვარიანტი არ არსებობს. ერთი კამერიდან მერეში სიგარე-ტი ძაფით რომ ჩაუშვა და ის

«ამ საზონალეზას ნორმალური ფსიქიკის ადამიანი ვერ ჩაიღვანა და ვერც იქადაგებს, რადგან მისხვერალზე უფრო შუაყოფილად იბრძნობს თავს!»

ვნახეთ, ძარბოვლებს არ ახასიათებს. ჩემი აზრით, ეს ამერიკელების „დამსახურებაა“! ეს ხომ ერი არაა! ესაა მთელი მსოფლიოდან მანდ შებრუნებული ნაგვის კონგლომერატი. მათ არ აქვთ ფესვი, ტრადი-ციები და ამიტომ ვერ იტანენ ძველ ენებს, მათ შორის, ჩვენც! ყველაფერს აკეთებენ, რომ მათსავით პრიმიტიულ დონეზე დაგვიყვანონ, ნახი-რად გვაქციონ! ამიტომაც ზრდინან სააკაშვილისნაირ მან-ქურთებს! მე ვცხოვრობდი ამერიკაში და ვაკვირდებოდი

„არ ვიცოდით!“ სისულელეა! რას ჰქვია არ იცოდენი! ზღაპრებს ნუ ყვე-

იყო — ჩონჩხი იყო, ფაშ-ისტების ნანაშენს უფრო ჰგავდა, ვიდრე „გზოლის შეტევით“ გარდაცვლ-ილი! ყველა, სააკაშვილიდ-ან დანაშაულები „კლუნიკით“ დამთავრებული, კა-რგად იცოდა, თუ რა ხდე-ბოდა საპრობოლიშემაცში! აბა, რომც იცინი დირექ-ტორად ნიშნავ ნაკაცარს, ზედმეტსახელად „ქილა-რას“, რას უნდა ელოდო?! მაგ მკვლელის ნება-სურ-ვილის ანაზარად ტოვებ პატიმრებს?! ახლა რომ ლაპარაკობენ, გამოვიძიებთო, რა გამოძიე-ბაა საჭირო?! ვინც მაგ ციხე-ში ვიჯექით და ვინც ახლა ზის, დაგვიყენეთ ნინ ეს ტიპები. ყველას სახეზე ვიციანო, ვინ სცემდა და ვინ — არა, ვინ სა-დისტია, ვინ — ნორმალური. თუმცა „ნორმალური“ იქ დიდი იშვიათობაა. ნორმალური კაცი მანდ დიდხანს ვერ გაძლებს, რა ხელფანის არ უნდა უხადონ. როგო-რია, ყოველდღე უყურო ადამიანის ნამებას?! გარემო უთუოდ მოქმედებს ადამიანზე. თუ გაქვს მიდრე-კილება სადისტობისკენ, დარ-ჩები, თუ ვერ გაუძლებ, — ნა-მოხვალ!

მერვე საპრობოლიშემაც პა-ტიმრებს ყოველდღე მორა-ლურად ანგრევენ! მე მინდა მივმართო პატიმრების მშო-ბლესა და ახლობლებს: 1 ოქ-ტომბერს არ შემოხაზოთ №51 ამით საკუთარ შეილებს სასიკვდილო განაჩენს გამო-უტანთ. თუ სააკაშვილი და-რჩება, ყველა, ახლა ვითომ დაპატიმრებული ჯალათი, გახელებული დაბრუნდება ციხეში!

ჩაიწერა გაიორკი კორკაქაქი

ეკვადორი თანახმაა, ჯულიან ასანჯი შეიხარეულა მხარე დაკითხოს

შვეიცარიული მხარის თანხმობის შემთხვევაში, ეკვადორი მზადაა, „ვიკილიქსის“ დამფუძ-ნებელი ჯულიან ასანჯი მისი დაცვის ქვეშ შეიხარეულ მხარეს დასაჯობად გადასცეს. ეკვა-დორის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადებით, დაკითხვა, შესაძლოა, შვეიცარიაში ეკვადო-რის დიპლომატიური წარმომადგენლობის შენობაში გაიმართოს ან თუნდაც ლონდონში არსებულ შვეიცარიის საელჩოში, თუ ბრიტანეთი უფლებას მისცემს ეკვადორს, ასანჯი შენობაში გაიყვა-ნოს. ამ დროისთვის ჯულიან ასანჯი ლონდონში ეკვადორის საელჩოს შენობაში რჩება.

კოვანსი-ფახსახელი

ლონდონის ერთ-ერთ მაღაზიაში იყიდება ფეხსაცმელი, რომე-ლიც პატრონს სახლის გზას უჩვენებს. მარცხენა ფეხსაცმელი სი-ნათლის ინდიკატორებითაა აღჭურვილი (იგი პატრონს სივრცეში ორიენტირებაში ეხმარება). მარჯვენა ფეხსაცმელი კი „თბილა/ცი-ვა“-ს პრინციპით ადამიანს დანიშნულების ადგილიდან დაშორებას კარნახობს. ფეხსაცმელში GPS ნავიგატორია ჩამონტაჟებული. USB კაბელით მისი კომპიუტერთან შეერთება, დანიშნულების ადგილის კოორდინატების შეტენა და მისი დატენვა შესაძლებელია.

დაქვე

საკაპოვილა და მისი ხელისუფლება ყველაფერი იხრება — პატივს მათი განკარგულებით ანაბეზენ!

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გამოსვლის დღიდან გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ სისტემატიურად აშუქებდა სასჯელსრულების დანესებულებებში პატიმრებისადმი არაჰუმანური მოპყრობის, წამების თუ გარდაცვალების ფაქტებს, რომელთა შესახებ მსჯავრდებულთა ადვოკატები და მათი ოჯახის წევრები გვანვდიდნენ ინფორმაციებს. სხვადასხვა გზით მოპოვებული მასალებით წიგნიც კი გამოვეცი „უფლებობის ზონა“, რომელიც პირუთენელად ამხელდა საპატიმროებში გამეფებულ უსამართლობას.

აქვე გთავაზობთ მცირე კოლაჟს, თუ რას წერდა „საქართველო და მსოფლიო“ 2009-2012 წლების განმავლობაში.

წლოვანი ტოლკანობა ბრძოლაში, ხინჯი შესული აღაიანი ბენიკულია!

ურა ნანუაშვილი:
— ცოტა ხნის წინათ №17 სასჯელსრულების დანესებულებებში მსჯავრდებული ვალერი ჯაფარიძე გარდაიცვალა. მის უფლებებს „აღაიანის უფლებათა ცენტრი“ იცავდა. რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია, პატიმრის ჯანმრთელობის მდგომარეობა ძალიან მძიმე იყო. ამის მიუხედავად, მას არანაირი სამედიცინო დახმარება არ გაუწიეს, რაც საბოლოოდ ვალერი ჯაფარიძის გარდაცვალების მიზეზი გახდა. ადვოკატმა არაერთხელ აცნობა სასჯელსრულების დანესებულებას პატიმრის მდგომარეობა, მაგრამ ამას

მათი მხრიდან არანაირი რეაგირება არ მოჰყოლია. სამწუხაროდ, ეს ფაქტი არ არის პირველი და, ალბათ, არც უკანასკნელი. ციხის ადმინისტრაციის უწყურადღებო პოლიტიკითა და გულგრილობით ასეულობით ადამიანი მიმდევრად იღუპება. მათი უფლებების დაცვა, პატიმრის ჯანმრთელობის მდგომარეობა ძალიან მძიმე იყო. ამის მიუხედავად, მას არანაირი სამედიცინო დახმარება არ გაუწიეს, რაც საბოლოოდ ვალერი ჯაფარიძის გარდაცვალების მიზეზი გახდა. ადვოკატმა არაერთხელ აცნობა სასჯელსრულების დანესებულებას პატიმრის მდგომარეობა, მაგრამ ამას

მოსწორებასა თუ შეფარებას რაინაპირი არ აქვს. რამდენადაც მისი საპროტესტო აქციების დასრულების შემდეგ, მისი მხარე იმდენად მალაღობა, კატასტროფული მდგომარეობაში მოხვდა, რომ სხვა სახის მოქმედებას არ აქვს.

პატივს ყვლით სავსე პოლიტიკის ბოლოით სხავენ

გიორგი თევზაძე:
— პატიმარ ირაკლი მდინარაძის გარდაცვალების შემდეგ, ადგილი აქვს პატიმრების ცემის, ფიზიკური შეურაცხყოფის ფაქტებს. პატიმრებს წყლით სავსე პოლიეთილენის ბოთლით სცემენ. სასჯელსრულების დეპარტამენტი ჯერჯერობით დუმს და არავითარ კომენტარს არ აკეთებს. რაც დრო გადის, სულ უფრო მეტი პატიმარი იღუპება გაურკვეველ ვითარებაში. დიდი ხანია, უფლებადამცველი ორგანიზაციები ციხეებში მისვლისა და მონიტორინგის უფლებას ითხოვენ, მაგრამ ამას დღემდე ვერ მივაღწიეთ. ვინაიდან ჩაკეტილი ციხის ბანან არ სურს ხელისუფლებას, არ უნდა, საზოგადოებაზე მივიღოთ ციხეებში არსებული

ტამენტი პატიმართა მიმართ მიდგომა არაადეკვატურია, ადგილი აქვს პატიმრების ცემის, ფიზიკური შეურაცხყოფის ფაქტებს. პატიმრებს წყლით სავსე პოლიეთილენის ბოთლით სცემენ. სასჯელსრულების დეპარტამენტი ჯერჯერობით დუმს და არავითარ კომენტარს არ აკეთებს. რაც დრო გადის, სულ უფრო მეტი პატიმარი იღუპება გაურკვეველ ვითარებაში. დიდი ხანია, უფლებადამცველი ორგანიზაციები ციხეებში მისვლისა და მონიტორინგის უფლებას ითხოვენ, მაგრამ ამას დღემდე ვერ მივაღწიეთ. ვინაიდან ჩაკეტილი ციხის ბანან არ სურს ხელისუფლებას, არ უნდა, საზოგადოებაზე მივიღოთ ციხეებში არსებული

ლი მძიმე მდგომარეობის ამსახველი ინფორმაცია. გარდაცვლილის ოჯახის წევრების თქმით, ირაკლი მდინარაძე სრულიად ჯანმრთელი იყო. სამწუხაროდ, ბევრი ფაქტი გვაქვს ისეთი, რომელიც პატიმრების გაუგებარ მდგომარეობაში გარდაცვალებას უკავშირდება.

პატივს ეუქარებოდნენ გუპატიურობით და ისეთი კაპეებით, როგორ აღაიანი შეიკლავს შეიკლავს

ნანა კაპაბაძე:
— საერთოდ, რაც ბიძინა ივანიშვილი მოვიდა პოლიტიკაში, პატიმართა ცხოვრება გახდა აუტანელი. ვინაიდან ჩემთვის ცნობილია არაადამიანური მოპყრობის რამდენიმე ფაქტი. მაგალითად, ამასწინათ 26 მაისს ქუთაისში დაკავებული ახალგაზრდებიდან ერთ-ერთი, რომელმაც ხუთი დღე გაატარა ციხეში, მიყვებოდა, რომ იქ პირობები იყო გაუსაძლისი. რაც შეეხება მოპყრობას ადმინისტრაციის მხრიდან, ამაზე საერთოდ ლაპარაკი არ მაქვს, ისეთი საში-

ნელებები მიაბნეს. წარმოიდგინეთ, საკვები მიჰქონდა, სანამ საკვები შეიტანდნენ, კონტროლირები პატიმრის თვალწინ რიბრი-გობით აფურთხებდნენ შობ. რამე უკმაყოფილება რომ გამოეთქვათ, ალბათ, ციხეში ტყავს გააპრობდნენ, და კვამლით ეს გაეფხვებინათ, საღმისტურად, გამომწყვდებულნი.

პატიმრებით და ისეთი რამებით, რომ აღაიანი შეიკლავს შეიკლავს. აი, ასეთი საშინელებები ტრიალებს სასჯელსრულების დანესებულებებში და დღითიდღე ეს ხდება სულ უფრო მასშტაბური, სულ უფრო მწვავე ხასიათის, იმიტომ, რომ რეჟიმი, რომელიც ყველანაირად ცდილობს, ძალაუფლება შეინარჩუნოს, მაგრამ ამავე დროს ხედავს, რომ საზოგადოებაში არანაირი დასაყრდენი არ აქვს, არის კატასტროფულად მზარდი და შეუვალნი.

ხინჯი გადამხა ადვილად, სავსე მიფინარაგოვს ქართული არის ფარული ბენიკული

ნანა კაპაბაძე:
— გასულ კვირას გლდანის №8 დანესებულებაში პატიმარი გეგეკ ელიბეგოვი გარდაიცვალა. არაფერი განსხვავებული და განსაკუთრებული ამ შემთხვევაში არ მომხდარა, სამწუხაროდ, ჩვენს სასჯელსრულების სისტემაში ასეთი შემთხვევები უკვე ჩვეულებრივი მოვლენა გახდა და, ფაქტობრივად, არავის უკვირს, როცა მსჯავრდებული კვდება, მისი სიკვდილის მიზეზი კი გაურკვეველია. მეტიც, ჩვენ დავინტერესდით, რა იყო პატიმართა გარდაცვალების მიზეზი. აღმოჩნდა, რომ მარტო ერთი კვირის განმავლობაში ოთხი ადამიანი გამოასვენეს საქართველოს ციხეებიდან. ჩვენისთანა მცირერიცხოვანი მოსახლეობისთვის ეს არის იმდენად მალაღობა, კატასტროფული მდგომარეობა, რომ სხვა სახის მოქმედებას არ აქვს.

გითხრათ, რომ არც ერთ მათგანში საერთაშორისო ნორმებით გათვალისწინებული სტანდარტები დაცული არ არის. ყველგან ერთი და იგივე მდგომარეობაა — გაუსაძლისი პირობები, უჭაერობა, უხარისხო საკვები, რომელსაც საერთოდ არ ამონებენ, გადატვირთულობა, სამედიცინო მომსახურების არაფექტიანობა და ა. შ. ამასთან, ციხის ადმინისტრაციის მსჯავრდებულთა მიმართ უფლებების დამარცხება, ხალხს უკვე დაკარგული აქვს ყველაფრის რწმენა, ბევრს აღარც კი უნდა იქიდან ცოცხლად გამოსვლა, ისეთი უბედურებები დამართეს...

ასეც რომ ყოფილიყო, დამნაშავე მაინც არის ციხის ადმინისტრაცია; როცა მსჯავრდებულს აქვს ჯანმრთელობის ასეთი სერიოზული პრობლემა, ადმინისტრაციის ელემენტარულად ვალდებულებაა, იზრუნოს იმაზე, რომ ადამიანი მკურნალრობა ჩაუტარდეს დროულად. დღეს არა თუ მკურნალობის საშუალება არაა ციხეებში, ჯანმრთელი რომ შედის მსჯავრდებული საკანში, იქიდან გამოსვლას უკვე ათასი დაავადება და ინფექცია აქვს, თუ საერთოდ გამოაღწია ცოცხალში...

— გეგეკ ელიბეგოვის სიკვდილის მიზეზად სასჯელსრულების სამინისტრომ ინფორმაციის დასახელება. რამდენად სარწმუნოდ მიგაჩნიათ ეს დიაგნოზი?
— სასჯელსრულების სამინისტრო, როგორც სწავიან ხოლმე ქალბატონი კალმახელიძის უწყებას, ალბათ, არც გააფრთხილებდა ამ განცხადებას და საერთოდ გააიხილავდა პატიმრის გარდაცვალებას, მაგრამ ამ შემთხვევაში ეს, უბრალოდ, არ გამოდიოდა, ვინაიდან მსჯავრდებულის ძმა არის „ქართული ოცნების“ წევრი, ანუ ფაქტი ადრე თუ გვიან მაინც გახდებოდა ცნობილი და ამათ დაასწრეს. რაც შეეხება გარდაცვალების მიზეზს, დარწმუნებული ვარ, არანაირი გულის შეტევა მას არ ჰქონია. ეს არის სასჯელსრულების სამინისტროს მიერ შეთხზული ზღაპარი, მაგრამ,

სასჯელსრულების სამინისტრო, როგორც სწავიან ხოლმე ქალბატონი კალმახელიძის უწყებას, ალბათ, არც გააფრთხილებდა ამ განცხადებას და საერთოდ გააიხილავდა პატიმრის გარდაცვალებას, მაგრამ ამ შემთხვევაში ეს, უბრალოდ, არ გამოდიოდა, ვინაიდან მსჯავრდებულის ძმა არის „ქართული ოცნების“ წევრი, ანუ ფაქტი ადრე თუ გვიან მაინც გახდებოდა ცნობილი და ამათ დაასწრეს. რაც შეეხება გარდაცვალების მიზეზს, დარწმუნებული ვარ, არანაირი გულის შეტევა მას არ ჰქონია. ეს არის სასჯელსრულების სამინისტროს მიერ შეთხზული ზღაპარი, მაგრამ,

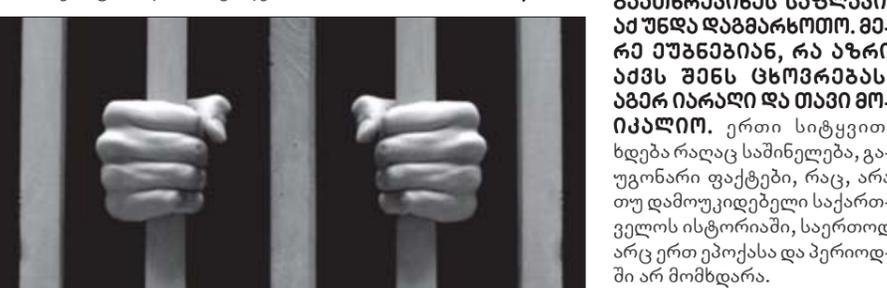
ერთ-ერთი პატიმარს საქართველო გაათხრებინეს სფლაპი, აქ უნდა დაგვარდნო

ლალი აფცინაძე:
— ის, რომ უფლებადამცველებს კონკრეტულად აკლიათ, ძირითადად ორი მიზეზითაა გამოწვეული: ერთი იმით, რომ მას შემდეგ, რაც სააკაშვილის რეჟიმი დამყარდა, ციხეებში რაიმე მონიტორინგის ჩატარება პრაქტიკულად შეუძლებელია; და მეორე იმით, რომ თვითონ მსჯავრდებულები არ საუბრობენ ფაქტებზე. თუმცა, ამის მიუხედავად, უფლებადამცველების მხრიდან კანონდარღვევის არგამართლება, ცხადია, გამართლება არ აქვს. პირიქით, ამით ისინი ერთგვარ სასათბურე პირობებსაც უქმნიან არსებულ რეჟიმს.

ბა არ გვაქვს დღესდღეობით სასჯელსრულების დანესებულებებში, იქიდან მაინც უამრავი ინფორმაცია გამოდის. ციხის კედლები უკვე ვეღარ უძლებს იმ საშინელებას, რომელიც იქ ტრიალებს. მაგალითად, აქციებამდე რამდენიმე დღით ადრე, რომელიც „ქართულმა ოცნებამ“ ჩაატარა, პრესა და რადიო აპრიალეს საკვებში, ასევე ბათიშის ტელეფონები და პატიმრებს ოჯახთან არსაკავშირებან. ნამდვილი და არაადამიანური მოპყრობის იმ ფორმებზე, რომლებიც ხელისუფლების მიერ იმის მიუხედავად, რომ არანაირი კონტროლი საშუალებ-

ფერს ვამბობ, მსჯავრდებულს ისეთი რაღაცეა უკეთებდნენ, რომ ბავრი უკვე ფსიქიურადაა დაავადებული. ერთ-ერთი პატიმარს საქართველოში გაათხრებინეს სფლაპი, აქ უნდა დაგვარდნო. მერე ეუბნებიან, რა აზრი აქვს შენ ცხოვრებას, ახარ იარაღი და თავი მიიკალი. ერთი სიტყვით, ხდება რაღაც საშინელება, გაუგონარი ფაქტები, რაც, არა თუ დამოუკიდებელი საქართველოს ისტორიაში, საერთოდ არც ერთ ეპოქასა და პერიოდში არ მომხდარა.

დაქვეყნდა

საქართველო და მისი ხელისუფლება ყველაფერი იხრება — პატიმარებს მათი განკარგულებით ანაგებდნენ!

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლალი აფციაური: **სამართალდამცავ ორგანოებში მკვლელები არიან**

შინაგან საქმეთა მინისტრის — ვანო მერაბიშვილის განცხადებით, ბოლო 4 წლის მანძილზე პოლიციელის იარაღით არც ერთი მოქალაქე არ დაღუპულა, ხოლო სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა მინისტრ ხათუნა კალმახელიძის მტკიცებით, 2012 წელს პატიმრების გარდაცვალების მაჩვენებელი შემცირდა. მინისტრების განცხადებების მიუხედავად, მათი საქმიანობის ირგვლივ დღემდე უამრავი პასუხგაუცემელი კითხვა რჩება. გორის რაიონის პოლიციის შენობაში დაკავებული თამაზ ჯღირაძისა და ხაშურის პოლიციაში გარდაცვლილი მსოფლიო ქიმიკატის შემდეგ, ზუგდიდელ ბადრი ტაბიძის სკვლელობაშიც პოლიციის დანაშაულზე საუბრობენ. ხოლო რამდენიმე დღის წინ კიდევ ორი პატიმრის — თენგიზ ბელქანიასა და ზურაბ დელიანიძის — გარდაცვალების შესახებ გახდა ცნობილი.

გარდაცვლილთა ოჯახები პატიმრების სიკვდილში კვლავ სასჯელაღსრულების სამინისტროს სდებენ ბრალს. რამდენად სარწმუნოა მინისტრების განცხადებები და რამდენად დაცულია საქართველოში ადამიანის უფლებები, «საქართველო და მსოფლიოს» ადვოკატი ლალი აფციაური ესაუბრება, რომელიც უმოქმედობაში ადანაშაულებს კოლეგებს, სახალხო დამცველს, საზოგადოებას და, მათ შორის, საკუთარ თავსაც:

— შინაგან საქმეთა და სასჯელაღსრულების სამინისტროების თანამშრომლების მიერ ჩადენილი დანაშაულის ნაშაბისებელი ისევე და ისევე ჩვენი სახელმწიფო და მისი მეთაურის მიხედვით სააკაშვილია. ვანო მერაბიშვილის განცხადება, თითქოს ბოლო 4 წლის მანძილზე პოლიციელის ხელით არც ერთი გარდაცვლილია, აბსოლუტური სიცრუეა. საქართველოს პოლიციაში და-

საკითხად მიყვანილი ადამიანები კიბიდან თურმე უბრალოდ «გორდებიან» ან დაკითხვის დროს გული უსკდებათ, რაც, რა თქმა უნდა, ტყუილია. გაითვალისწინეთ, რომ ეს არის ცნობილი და გახმაურებული შემთხვევები, რისი უარყოფაც ხელისუფლების მხრიდან უკვე შეუძლებელია, მაგრამ ბევრი ფაქტია, რაც არ ვიცით, ვინაიდან გარდაცვლილების ოჯახები სერიოზულ

ზენოლას განიცდიან.

— თქვენ ფიქრობთ, რომ სხვა გარდაცვალების ფაქტებიც არსებობს, რაც საზოგადოებისთვის დღემდე უცნობია?

— რა თქმა უნდა, არსებობს. ამაზე კითხვაც არ შეიძლება გაჩნდეს. ასე რომ, ვანო მერაბიშვილსა და ხათუნა კალმახელიძეს სატრიაზო არაფერი აქვთ. როცა ადამიანს გააქტივებით სცემ, თავს არტყმევინებ კედელზე, ეს ნიშნავს, რომ მას სასიკვდილოდ იმეტივს. საამაყო ნამდვილად არ არის, როცა სამართალდამცავ ორგანოებში მკვლელები არიან.

— თუმცა სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა მინისტრის, ხათუნა კალმახელიძის, განცხადებით, პენიტენციურ დაწესებულებებში 2012 წელს პატიმართა გარდაცვალების ფაქტები შემცირდა. თქვენ რა სტატისტიკურ მონაცემს ფლობთ?

— ხათუნა კალმახელიძე შემცირებაში რას გულისხმობს? 150 პატიმრის გარდაცვალება თუ მცირედ მიიჩნია, არ ვიცი. ყველა, პატიმარების 99% მინიც, განიცდის ფიზიკურ ზანჯვას, ალერგიას მამრებში მორალურ ზანჯვას. სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ: მიმდინარეობს პატიმარების სასტიკად წამება, ცემა-ტყუპა, მათ სასტიკ პირობებში აფორმება. საპარტიკოსო ციხეებში კატასტროფული მდგომარეობაა. ყველა სიბოროტე, რასც კი შეიძლება ადამიანის ციხეში აღმოაჩინო, მათგან მოიფიქრონ და გაანსტორცილონ, საპარტიკოსო ციხეებში ხდება.

— რატომ არ იძიებს შინაგან საქმეთა სამინისტრო ამ ფაქტებს და რატომ არ სჯის დამნაშავე თანამშრომლებს, ეს ხომ მათ იმიჯზეც დადებითად აისახება?

— მაშინ, როცა ქვეყანაში

ნულოვანი ტოლერანტობაა გამოცხადებული და სახელმწიფოს მეთაურისგან პირდაპირ აქვთ ნაბრძანები, ყველას ესროლეთ და კბილები ჩაუმტვრიეთ, რატომ უნდა დასაჯონ? დღეს არც შსს და არც სასჯელაღსრულების სამინისტრო, თავის არც ერთ თანამშრომელს არ დასჯის, ვინაიდან სალსო შიშის ფაქტორის დანერგვა უფრო სწორია.

— ქვეყანაში უამრავი უფლებადამცველია, ასევე ბევრი არასამთავრობო ორგანიზაცია ფუნქციონირებს, მათ ურთიერთობა აქვთ საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, რატომ არ მიჰყვები ბოლომდე რომელიმე საქმეს?

— სწორი კითხვაა, მაგრამ ეს იმიტომ ხდება, რომ უპასუხისმგებლობით ვართ, არავის ბედი არ გვადარდებს და ყველაფერი საკუთარი კეთილდღეობისთვის გვჭირდება. ვგულისხმობ ჩემს კოლეგებს, ადვოკატებს, ქვეყანაში მოქმედ არასამთავრობო ორგანიზაციებს. მე, პირველ რიგში, საკუთარ თავს ვგულისხმობ... თუნდაც ზურაბ დელიანიძის გარდაცვალების ფაქტის გამო, მთელი თბილისი ქუჩაში უნდა იყოს გამოსული, მბრბრ ჩვენი ამას არ მკაპითაბი.

ყველაფერი, რაც ქვეყანაში ხდება, ჩვენი ბრალია, ვინა-

დან თითოეულ დანაშაულზე სათანადოდ არ მოვთხოვეთ პასუხი ხელისუფლებას, ვინაშინ ვართ და დაგვაჩინდა. საერთაშორისო ორგანიზაციების იმედზე კი არ უნდა ვიყოთ, ხელისუფლებას ჩვენ უნდა ვთხოვდეთ პასუხს და მათ ვერ გავგიბედავდნენ ამდენს. მთელი მსოფლიო საპროტესტო აქციებმა მოიცვა, ჩვენ კი კაბინეტებიდან ვაპროტესტებთ.

— გარდაცვლილი ზურაბ დელიანიძის ოჯახის განცხადებით, ის სასტიკად არის წამებული, ამიტომ ოჯახი გაჩერებას არ აპირებს. რით შეიძლება დაენიშნოს უფლებადამცველები?

— ჩემი პატიმარი რომ ასეთ მდგომარეობაში ვნახო, რომ გორშიც ზურაბ დელიანიძე, არ ვიცი, რას ვიზამ, მაგრამ პირობას გააღვეთ, ქვე-ქვეზე არ დარჩება. ამიტომ ჩემს პატიმრებს, სიმართლეს ვთხოვრათ, ერიდებიან. ბოლო პერიოდში ჩემი დაცვის ქვეშ მყოფი ზვიადის საქმე იყო გახმაურებული, რომელიც სასტიკად სცემეს, მაგრამ №17 საპრობოლის თანამშრომლებმა არ იცოდნენ, რომ მე ვიცავდი. ის დაპატიმრების დღესვე უცივდა. როცა მივმართე სახალხო დამცველს, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში აუგს ვერ ვიტყვი, დაუყოვნებლივ დაინიშნა ექსპერტთა და ეს ფაქტი მან თავის დასკვნაშიც მოიხსენია.

დღემდე გაუკვაველია, პატიმარს საყვარელია ყური თვითონ მოიჭრა თუ ნაგებისს მოაჭრეს

გიორგი თევზაძე:

— სამწუხაროდ, ციხეები გადაიქცა პატიმრების ცემისა და წამების ადგილად, სადაც წამება და არაადამიანური მოპყრობა აუცილებელ პროცედურად იქცა. გახშირდა პატიმართა სიკვდილიანობაც. პატიმართა დიდი ნაწილი ტუბერკულოზით არის დაავადებული. პატიმრების წამების ფაქტების შესახებ ინფორმაცია, რომელიც ციხიდან გამოდის, ზღვაში წვეთია, ვინაიდან პატიმართა მშობლები ამ ფაქტებს არ ახმაურებენ, რადგან პატიმარს, რომელიც ამ ფაქტებს გაამხელს, ციხეში სასტიკად აწამებენ. ადვოკატებიც ხშირად იძულებულნი არიან, ხმაშალა არ ისაუბრონ ნანამებ პატიმრებზე.

პატიმარი მურმან კალანდია ზუგდიდის ციხეში ადმინისტრაციამ სასტიკად სცემდა; მას სხეულზე წამების კვალიც ემჩნეოდა და თბილისში გადამოყვანისას გარდაიცვალა. კალანდიას სამწლიანი პატიმრობა ჰქონდა მისჯილი, სასჯელის ვადა კი 2012 წლის აპრილში ეწურებოდა. გარდაცვლილს ჩაუტარდა ექსპერტიზა, გარეგნული დათვალიერებით აღენიშნებოდა დაზიანებები, გატყეხილი ჰქონდა ცხვირი, მომტყველები ჰქონდა თითი და სხეულზე ცემის კვალი — ნითელი ზოლები ეტყობო-

და. როგორც ჩანს, პატიმარს ხელკატებით სცემდნენ, სიბრძნით დახმარებდნენ და სხვადასხვა სახის მტკიცებულებებს უზღოვებდნენ. ფაქტი ერთია: სანამ ეს ფაქტი მოხდებოდა, პატიმარი მოინახულა დედამ. როგორც დედა ამბობს, მისი შვილი ჯანმრთელი იყო და არაფერს უჩიოდა.

პატიმარი ტარიელ საყვარელიძე, რომელიც რუსთავის ციხეში იხდოდა სასჯელს, ფანქიკური ნაკლის მქონე იყო. მას სისტემატურად სცემდნენ ადმინისტრაციის თანამშრომლები. როგორც მისი ადვოკატისგან საზოგადოებისთვის გახდა ცნობილი, პატიმარმა ყური მოიჭრა და შეჭამა. დღემდე გაურკვეველია, პატიმარმა საყვარელიძემ ყური თვითონ მოიჭრა თუ წამებისას მოაჭრეს.

მძიმე მდგომარეობაა გლდნის მე-8 სამკურნალო დაწესებულებაში, იქ გადაყვანას პატიმრები სერიოზულად ეწინააღმდეგებიან.

— რა მხრივ არის მძიმე მდგომარეობა: ანამებენ თუ პირობებია მძიმე?

— მიზეზი ცემა-წამებაა. ალბათ, გახსოვთ რამდენიმე ხნის წინ ამ დაწესებულებაში მომხდარი გახმაურებული ფაქტი, როდესაც მსჯავრდებული კახაბერ ბარათაშვილი იმიტომ სცემეს, რომ თირკმლის ტკივილის გამო ექიმის

გამოძახება ითხოვა. ბარათაშვილი ისევ მძიმე მდგომარეობაშია და სასჯელს იხდის.

რუსთაველიკურ საავადმყოფოში გარდაცვალა ივანე მენაფიტი, რომელსაც სიმსივნის დიაგნოზი ჰქონდა. იგი მსჯავრდებული იყო სსკ-ის 177 მუხლით და ექვსი წელი და ექვსი თვე ჰქონდა მისჯილი. მენაფიტი ადვოკატი შოთა ვალაშვილი სისტემატურად ითხოვდა სამედიცინო ექსპერტიზის ჩატარებას, ხოლო დამოუკიდებელი ექსპერტიზის ჩასატარებლად — ისტორიის ამონაწერს, რაც სამი თვის მანძილზე არ მისცეს და შეგნებულად გააჭიანურეს. ექსპერტიზის მოთხოვნის შემდეგ პატიმარი ცემეს, ნაართვეს ყავარჯნები, არ აძლევდნენ ეტლს, იმ დროს, როდესაც მას გადაადგილება არ შეეძლო, არ უტარებდნენ შესაბამის სამედიცინო მკურნალობას. შედეგად მისმა ჭრი-

ლობებმა ლობა იწყო. ადვოკატი შოთა ვალაშვილი რამდენიმეჯერ არ შეუშვეს თავისი დაცვის ქვეშ მყოფ პირთან — ივანე მენაფიტთან, რაც კანონმდებლობის უხეში დარღვევაა; დაირღვა როგორც პატიმრობაში მყოფი პირის, ისე ადვოკატის კანონიერი უფლებები. ივანე მენაფიტი ციხეში გარდაიცვალა და ამის მიზეზი გლდნის ციხის ადმინისტრაციის იყო, რომელიც ავადმყოფ პატიმარს სცემდა და დროულად არ უმკურნალა. პატიმრებს უბრალოდ გადააჩურჩულდნენ თვის სახელით.

— ციხის საავადმყოფოში გადმოყვანილი პატიმრები თუ ამბობენ რამეს?

— ვერც ციხის საავადმყოფოში ამბობენ პატიმრები სიმართლეს. იქ, ფაქტობრივად, მომავლადი პატიმრები მოჰყავთ, მათ საუბრის თავიც აღარ აქვთ. ციხის საავადმყოფოშიც არის ზეწოლა; იქ ძალიან ძნელია ადვოკატის და თუნდაც ახლობლების შესვლა.

წერილი ხიხიდან

რუსთავის №2 კოლონიის პატიმარი რამაზ პატარაია მასზე განხორციელებული ფიზიკური ზენოლის გამო უმძიმეს მდგომარეობაშია. ის ციხის ადმინისტრაციის თანამშრომლებმა ისა სასტიკად სცემეს, რომ პარალიზებული აქვს ძეხვა კიდურები და ეტლით გადაადგილდება. მიუხედავად ამისა, მასზე ფიზიკური ზანჯვა დღემდე გრძელდება. გამოძიება კი განზრახ ჭიანურდება.

ქეთი ბექაური: **წალაქის პოლიციის უფროსს დაკავებულ არქანის 20 წერილი სიბრძნით მიანდა ილიაში**

— უსუსტად ახლა მე ვიცავ მსჯავრდებულ ლამა არქანისას, რომელიც ისევე ნაცემი და ნანამები, რომ ლაპარაკსაც კი ვერ ახერხებს წესიერად. ეს ადამიანი გახლავთ ბიძაშვილი იმ მალხაზ არქანისას, რომლის მიმართაც, შეიძლება გახსოვთ კიდევ, გაუპატიურების მცდელობას ჰქონდა ადგილი ზუგდიდის მეთხედანესებულეებში. სხვათა შორის, ამ საქმეში მონაწილეობდა მეგის ქარდავაც...

ლაშა არქანია 2010 წლის 14 ივლისს დააპატიმრა და, სანამ განყოფილებაში მიიყვანდნენ, წალაქის პოლიციის უფროსს მასს პირდაპირ აუბრუნა მისი 20 წერილი. შემდეგ იგი გადაიყვანეს იზოლატორში და იქ უკვე მის მიმართ გამოყენებულ იქნა ფიზიკური ზემოქმედების ისეთი ფორმები, რომ არ

ვიცი, საერთოდ როგორ გადაარჩა ეს ადამიანი ცოცხალი. ასეთი ფაქტები უამრავია და უარესებიც ხდება, მაგრამ ხელისუფლებას საგულდაგულოდ ასაიდუმლოებს. შესაბამისად, ჩვენთვის, უფლებადამცველებისთვისაც კი არ არის ბოლომდე ცნობილი, რა ხდება რეალურად ციხეებში; თავის მხრივ, მსჯავრდებულები ისე არიან დამინებული, რომ ხმის ამოღებას ვერ ბედავენ...

ამის შესახებ «საქართველო და მსოფლიო» ყოველ ნომერში სისტემატურად წერდა!

დაეხვე

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

არაფინ იხის, ხალ და ზავ კიდე ვის გადმოაგდებენ ფანჯრიდან და ვის ამოხდინან სულს ხაააუი

გალა ნიკოლეიშვილი:
— ხაშურის პოლიციის განყოფილებაში ადამიანი დაიღუპა თუ მოკლეს, გაურკვეველია და ამ დროს, ფაქტობრივად, არაფის პასუხისმგებლობის საკითხი არ დამდგარა. იმ სიმბოლურ გათავისუფლებას სამსახურიდან და ეჭვმიტანილი თანამშრომლის გადაყვანას კადრების განკარგულებაში დასჯას ვერ დავარქმევთ, იმიტომ, რომ ეს ნამდვილად არაფერია იმასთან შედარებით, რასაც მსგავსი დანაშაული ითვალისწინებს კანონით. ის კი არა, დარწმუნებული ვარ,

ხვალ და ზევ იმ თანამშრომელს სადმე უკეთეს ადგილას გადაიყვანენ და დაინაწილებენ კიდეც.

პატივარი, როგორც ერთი კვირით ადრე იტყობინებოდა, რომ მას მოკლავდნენ, მკვდარი

26 წლის კახაბერ თედლაშვილი, რომელმაც ციხეში სამი წელი და სამი თვე გაატარა, 30 აპრილს იქიდან გამოასვენეს. ოფიციალური ვერსიით, მან თავი მარლით ჩამოიხრჩო, თუმცა საწინააღმდეგოს აცხადებენ მისი ოჯახის წევრები და ასევე საწინააღმდეგოს მეტყველებს ციხიდან გარდაცვალებამდე ერთი კვირით ადრე გამოგზავნილი წერილები სასჯე-

ლალსრულების მინისტრ ხათუნა კალმახელიძის, სახალხო დამცველ გიორგი ტულუშის, პარლამენტის წევრ ლაშა თორდიასა და სხვადასხვა ადამიანის უფლებათა დამცველი ორგანიზაციისთვის. კახაბერ თედლაშვილის წერილი, რომლის ადრესატიც სახალხო დამცველი გიორგი ტულუშია, 2011 წლის 12 აპრილით არის დათარიღებული.

ნანა კაკაბაძე: ხინა, წინასწარი დაკავების იზოლაციის თუ პოლიციის განყოფილება ის ადგილია, რომელიდანაც კალაიდანაა, კალიან მხიკა უანია, მოხალაა გაყოფნიო...

— სამწუხაროდ, იყო რამდენიმე მკვლელობა, რომელიც დღემდე გაუხსნელია. ასევე მაქვს უტყუარი ინფორმაცია, რომ ჩვიდმეტი წლის ბავშვი, რომელიც შეესწრო ერთ-ერთ მკვლელობას, აბსოლუტურად უმიზეზოდ, უსაფუძვლოდ დააკავეს და იმის მიუხედავად, რომ მისი დაკითხვის უფლება კი არ ჰქონდათ მშობლის ან პედაგოგის გარეშე, აიძულებდნენ, თავის თავზე აელო ეს დანაშაული. ბავშვს ეტყობოდა ნამების ნიშნები და შეიძლება არ დაიჯეროთ, ისე სასტიკად იყო ნაცემი, რომ მთელი სხეული — ფეხებიდან ყურებამდე ჰქონდა ჩალურჯებული. გარდა ამისა, მთელი იმ ხნის გან-

მავლობაში, რაც ეს ბავშვი იყო დაკავებული, მშობლებს არ მისცეს შვილის ნახვის უფლება და ბოლოს, როცა იგი, როგორც იქნა, დაიხსნეს და გამოიყვანეს იზოლაციიდან, ბავშვი უკვე ფეხზე ვეღარ დგებოდა.

მსჯავრდებული კახა ბარათაშვილი ხვით სიკვდილის პირადად მიიყვანეს

ახალგაზრდა იურისტა ასოციაციის წარმომადგენელი, იურისტი ნინო გომბონიძე:
— კახა ბარათაშვილი სასჯელს №17 დაწესებულებაში იხდიდა, მსჯავრდებული, ფაქტობრივად, სიკვდილის პირადად იყო. როგორც ჩვენთვის ცნობილია, მას საკმაოდ დიდი ხნის განმავლობაში ჰქონდა გაუსაძლისი ტკივილები და შემდეგ, როცა ციხის ადმინისტრაციამ დაარწმუნდა, რომ პატიმარს სჭირდებოდა სასწრაფო ოპერაცია თირკმელებზე, გადაიყვანეს №18 დაწესებულებაში, რომელიც არის სამკურნალო დაწესებულება. ჩვენ, ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციას, მოგვმართა მისმა ადვოკატმა კახა მუმლაძემ,

რომელმაც თქვა, რომ, როგორც მას პატიმარმა განუცხადა, ბარათაშვილის მიმართ ადგილი ჰქონდა ფიზიკურ და ფსიქიკურ ძალადობას. ეს ძალადობა გამოიხატებოდა იმაში, რომ, როცა მას ჰქონდა გაუსაძლისი ტკივილები და ითხოვდა ექიმს, იგი ჩაიყვანეს პროზექტურაში, სტამბის, გააშიშვლეს, მიასხეს ცივი წყალი და დაემუქრნენ, თუ კიდევ მოითხოვდა სამედიცინო დახმარებას, ფიზიკური ზემოქმედება მასზე ისევ გაგრძელდებოდა. ასევე, როგორც კახა მუმლაძემ განაცხადა, იმყოფებოდა სმს-სულური კალაფობის კუთხითაც, რასაც თვითონ მსჯავრდებული ად-

ასტურებს. ...ამის შემდეგ უკვე ბარათაშვილი გადაყვანილი იქნა ფსიქიატრიულ პალატაში, სადაც მას გაუკეთდა ოპერაცია. ოპერაციიდან რამდენიმე დღეში კი ისევ გაგრძელდა მუქარა, ოღონდ ამჯერად არა მხოლოდ პატიმრის, არამედ უკვე მისი ოჯახის წევრების მიმართაც...

ნამე დღეში კი ისევ გაგრძელდა მუქარა, ოღონდ ამჯერად არა მხოლოდ პატიმრის, არამედ უკვე მისი ოჯახის წევრების მიმართაც...

ღალი აფციაური: ხინაგუი პატივარს სახილური დენის სელსაწყოთი ანაგაან. აგვარი ელექტროსელსაწყოთი ნაგაის კალი კარგად ჩანს გარდახვლილ გოდალაის ფოტოგა

ყველა ნანამები და ნაცემი პატიმრის ექსპერტიზის დასკვნა მაქვს, რითაც დასტურდება, რა ვითარებაა დღეს სასჯელალსრულების დაწესებულებებში. თუმცა, მიუხედავად იმისა, რომ ამდენს ვსაუბრობთ უფლებადამცველები, კონკრეტულ ფაქტებს ვასახელებთ, საჩივრები შეგვაქვს პროკურატურაში, რათა სისხლის სამართლის საქმე აღიძრას და გამოძიება დაიწყოს, ამ დრომდე ერთი ადამიანიც კი არ დასჯილა.

კალიან ხინაგუი პატივარს გაუპატივარს შემთხვევაში, ბავარი მათგანი დაინააღმდეგული გოვაგ ხინას

ღალი აფციაური:
— საერთაშორისო ორგანიზაციები სასჯელალსრულების დაწესებულებებზე რეალურ ინფორმაციას ფლობს. მე მაქვს პატიმარ უჩა გოდულაძის ნამების ფოტომასალა, რომელიც პირადად გადავეცი საქართველოში ვიზიტისას ევროსაბჭოს ადამიანის უფლებათა კომისარ თომას ჰამერბერგს. ყველა ნანამები და ნაცემი პატიმრის ექსპერტიზის დასკვნა მაქვს, რითაც დასტურდება, რა ვითარებაა დღეს სასჯელალსრულებით დაწესებულებებში. მიუხედავად იმისა, რომ ამდენს ვსაუბრობთ უფლებადამცველები, კონკრეტულ ფაქტებს ვასახელებთ, საჩივრები შეგვაქვს პროკურატურაში, რათა სისხლის სამართლის საქმე აღიძ-

რას და გამოძიება დაიწყოს, ამ დრომდე ერთი ადამიანიც კი არ დასჯილა. შევშოთ დებით, შევიცხადებთ, რამდენ ფაქტი თუ მოხდება, და აქ დამთავრდება ყველაფერი. ხელისუფლებას არც აინტერესებს საერთაშორისო ორგანიზაციების დასკვნები.

თოვას პატივარს საქართველოში პატივარს გარდახვლილის და ნაგაის შესახებ სახილური ანგარიშს ნაკლებან

როცა პენიტენციალურ სისტემაში ქვეყანაზე უარყოფითი ანგარიშები არსებობს, იქ დემოკრატიაზე საუბარი არ შეიძლება. ევროპის საბჭოს ადამიანის უფლებათა დაცვის კომისიის, თომას ჰამერბერგის სპეციალური მიწვევით ადვოკატი მანანა კობახიძე და „ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის“ თავმჯდომარე თამარ ჩუგოშვილი

სტრასბურგში მიემგზავრებიან. კომისიარს პრაქტიკოსი ადვოკატებისგან მართლმსაჯულების ხარისხზე დეტალური ინფორმაცია აინტერესებს.
„საქართველო და მსოფლიო“ მანანა კობახიძე ვიზიტთან დაკავშირებით ესაუბრა:
— ევროსაბჭოს ეგიდით ადამიანის უფლებათა დამცველებს შორის შეხვედრაზე, რომელსაც თომას ჰამერბერგი უძღვება, ძირითადი აქცენტი ნამების აკრძალვაზე გაკეთდება. შეხვედრაზე ერთ-ერთი პრიორიტეტული თემა ადამიანის უფლებათა დამცველთა მდგომარეობა იქნება. ჩვენ ნამოვწვეთ საკითხებს, როგორცაა საქართველოში პატიმრების მდგომარეობა, ადვოკატების მიმართ მოპყრობა.

სასჯელალსრულების დაწესებულებაში კიდე ერთი პატივარი მოკლეს

„საქართველო და მსოფლიო“ გასულ ნომერში წერდა, რომ სასჯელალსრულების დაწესებულებაში უმძიმეს მდგომარეობაში იმყოფება 36 წლის პატიმარი, ნიკოლოზ მჭედლიშვილი, რომელსაც ორი მომავალი ნაგაი დაავადება: შიდსი და ტუბერკულოზი საპატიმროში შე-

ყარის. პატიმარი ვერ გადაადგილდებოდა დამოუკიდებლად. ადვოკატის განცხადებით, მას ნაწოლებისგან სხეულის ლპობა ჰქონდა დაწესებული, მაგრამ, მიუხედავად არაერთი შუამდგომლობისა, მის მიმართ სასჯელის გადადება არ მოხდა. 29 მაისს ნიკოლოზ მჭედლიშვილი პალატიდან

რეანიმაციაში გადაიყვანეს, სადაც რამდენიმე საათში გარდაიცვალა. ნიკოლოზ მჭედლიშვილთან დაკავშირებით ევროპულმა სასამართლომ არაერთი რეკომენდაცია მისცა საქართველოს მთავრობას, თუმცა არც ერთი მათგანი არ შესრულებულა.

2009-2012 წლები: ამონარიდი გავით «საქართველო და მსოფლიო» კუბლიკაშიაიდან

მორწმუნე საზოგადოების უმრავლესობა, უაღრესად
შეფოთებულია ხელისუფლების მიხედვით
მღვდელმთავართა ცინიკური და გულბრილი
დამოკიდებულებით მოცემული ვითარების მიმართ,
რაც ძალიან დიდ იმედგაცრუებასა და გულაყრას იწვევს
აღამიანთა განწყობილებაში სასულიერო იერარქთაგან.

«დუმილით გაიხეხა ღმერთი!»

დიდო მეუფეო, მწყემსმთავარო,
კათოლიკოს-პატრიარქო ივერიის
სამოციქულო მართლმადიდებელი ეკლესიისაო,
ძვირფასო მამათმთავარო,
მოგმართავთ შვილობილი სიყვარულით,
კეთილკმაღალებითი ძრწოლითა
და ღრმა მონივნებით.

მოციქულთა მოსაყდ- რეო!

ვუმზერთ რა ჩვენს მრავალ-
ჭირნახულ სამშობლოს, ის-
ტორიული სინამდვილის სიგ-
რძეზე, წარსული გამოცდი-
ლებიდან გამომდინარე, დაბე-
ჯებით ვრწმუნდებით, რომ
ეკლესია მუდამაჟამს იყო დეს-
პანი საყოველთაო მშვიდობი-
სა და გარანტი სახელმწიფო-
ებრივი კეთილდღეობისა თუ
სტაბილურობისა.

მრველი და ზოგადად ქარ-
თული საზოგადოება ნათ-
ლად ვაცნობიერებთ, რომ
დედაეკლესია არის საყო-
ველთაო საუზუნე თითოეული
მართლმორწმუნე პიროვნე-
ბისთვის და იგი არასდროს
გახდება მხარე ადამიანთა
გარკვეული ერთობის სასარ-
გებლოდ, არამედ პირიქით,
სამოქალაქო სივრცესა თუ
პოლიტიკურ არეალში, მისი
მამობრივი არბიტრაჟი ხელს
შეუწყობს ნებისმიერ, თუნ-
დაც კონტრასტულად განსხ-
ვავებულ პარტიულ ძალებს
შორის ძმადმოყვარების, ურ-
თიერთდასახლოებისა და მომ-
რიგებლობის იდეას. თუმცა
საბარძილოდ, იმ ფონ-
ზე, როცა ხელიწაშლია
სრულიად დისკრედიტი-
რებად, ეკლესიამ მოი-
პოშა არა მხოლოდ მორა-
დული, არამედ პოლიტი-
კური ავტორიტეტიც. მას
შეუძლია პროცესებზე
შეზღუდვის მოხდინა და
ეს სრულიად ნორმალური
მოვლენაა.

თანამედროვე სამყაროში
ეკლესიის აქტიურობის მრავალ-
დადებითი მაგალითი არსებ-
ობს. ეკლესიამ სერიოზული
როლი შეასრულა (და ასრუ-
ლებს) სიცილიაში მათთვის წინა-
აღმდეგ ბრძოლაში; გერმანია-
ში სამღვდელთა ნაწილი
მწვავედ უპირისპირდებოდა
ფაშისტურ ლაშქრობის ამერიკის
ქვეყნებში ეპისკოპოსები
ილაშქრებდნენ „სიკვდილის
პრიგადების“ და ადამიანის
უფლებების დარღვევის წინა-
აღმდეგ. ქართულ რეალობაში
კი თუნდაც კათოლიკოს-პატ-
რიარქის, წმინდა ამბროსის
(ხელაია) მიერ გენუის კონფე-
რენციაზე გაგზავნილი მემო-
რანდუმი გაეცხენოთ, რაც
გახლდათ ერის, მამიანდელი
ტიკვილით დაწინაურდა პეტი-
ცია, რომელმაც მსოფლიო
თანამეგობრობას ღიად და
გამჭვირვალედ წარმოუდგინა
ის ავტორიტეტი მდგომარეობა,
რომელიც ჩვენს იმდროინ-
დელ სამშობლოში სუფევდა.
ეკლესიას არა მხოლოდ უფ-
ლება აქვს ასე მოიქცეს, არა-
მედ ასეთი აქტიურობა პირ-
დაპირ გამომდინარეობს მისი
ბუნებრივი.

ბრძანო მისაქაო!
სეკულარისტული ელიტი-
დან მავანნი მიიჩნევენ, რომ
ეკლესია ყრუ ნეიტრალიტეტ-

სა და სახელმწიფოებრივ ინ-
დიფერენტულობას უნდა იც-
ავდეს, რამეთუ, მათი მტკიცე-
ბით, იგი რეტროგრადულ ინ-
სტიტუციას წარმოადგენს,
რომელიც ვითომდა აფერხებს
ქვეყნის პროგრესირებასა და
ლიბერალ-დემოკრატიულ გა-
წვითარებას, რაც ერთგვარად
გამომწვევი და დამამცირებ-
ელი გზავნილია მოდერნიზა-
ციის რეკვირების მხრიდან. ამ
ფონზე, მრველის ჯანსაღი ნა-
წილი დანებრუნებულია იმ-
ით, თუ რას აკეთებს საპატ-
რიარქო საიმისოდ, რომ კვა-
ლიფიციურად განუმარტოს
საზოგადოებას იმ გამოწვე-
ვებისა და თანამედროვე წი-
ნააღმდეგობების შესახებ,
რომლებიც გლობალიზაციის
პროცესში მოიტანა.

მართლმკვიცილო მწყ- ემსო!

დღეს, მაშინ, როცა ესოდენ
უჭირს ჩვენს დაჩაგრულ და
დამცირებულ ერს, თქვენი მამ-
ხილებელი და მკაცრი საყვი-
რის მოლოდინში, ძლიერად
ბოლოვანდით ვინაგრძობთ პატი-
ვად, ღირსებაშეუღებულ,
სინამდვილედ და შეუ-
რაცხოვრებელ სიციცხლეს, რო-
მელიც დღევანდელი ხელი-
სუფლების მხრიდან თითოეუ-
ლი ჩვენგანის ოჯახს მიადგა.
მატერიალურ სიდუხჭირისა
და სარსებო პრობლემებს,
სულიერი ღირებულებებისა
და ადამიანის უფლებების
სასტიკი ხელყოფაც დაერთო,
რამაც მორალურად გაანად-
გურა თავისუფლებისმოყვა-
რე ჩვენი ბედკრული საზოგა-
დოება. იმ ფონზე, როცა სა-
პატრიარქოსა და სასაგა-
ლალსრულეების დაწინა-
გაბრუნებაში ადამიანთა
გაუბრუნარი ტანჯვა-წამი-
ბა მიმდინარეობს, წმ. სი-
ნოდის მღვდელმთავართა
მცირე, მაგრამ გარკვეულ-
ნიწილი (რომელიც კონ-
ფორმისტული და ხელისუფ-
ლებისადმი მამამებური თუ
ანგარებითი ტროფობია არის
ფუნდამენტი), არამთუ ახსნა,
არამედ ახსნა, არამედ იმ
შედეგად, რომელიც ენი-
ნააღმდეგება ცხოვრებას...“
ვაითუ ეს სიტყვები ამჟამინ-
დელ ჩვენს რეალობას ასა-
ხავს... არაფრით არ მინდა და-
ვიჯერო, მაგრამ ფაქტები ჯი-
უტად ამაზე მეტყველებენ.
იმისათვის, რათა განგვი-
ქარწყლდეს ადამიანური ეჭ-
ვები და ჩვენეული, ცოდვის-
მერი სისუსტით დაანახული
მწარე და თავზარდამცემი სი-
ნამდვილე, უმორჩილესად
გთხოვთ, მკვეთრი რეაგირე-
ლა მიახდინოთ აღნიშნულ
საკითხთან დაკავშირებით
და განგვიმარტოთ ეპისკო-
პატის წევრთა ესოდენ უცნა-
ური თვითნებობა, რაზედაც
მათთან ერთად პასუხისმ-
გებლობა თქვენც გაკისრიათ
მონყალ უფლის, იესო მა-
ცხოვრის წინაშე.

წერილი კათოლიკოს-პატრიარქს!

**წმ. სინოდის მღვდელმთავართა მხიკა, მამაკა
გაკვეთილი ნაწილი, არათუ ახსნა, არამედ
ახსოვტუარად არ იმჩნევს, არ გმობს იმ შედეგად,
ჯერ არანხელ სისუსტიანს და გორბობას,
რომელიც ტალახანაზე მთელა მსოფლიო იხილა**

შეფოთებულია ხელისუფ-
ლების მეხობე მღვდელმთა-
ვართა ცინიკური და გულბ-
რილი დამოკიდებულებით
მოცემული ვითარების მი-
მართ, რაც ძალიან დიდ იმედ-
გაცრუებასა და გულაყრას
იწვევს ადამიანთა განწყობ-
ილებაში სასულიერო იერარქ-
თაგან. ამ ყველაფრის შემ-
ხედვარს მახსენდება წმ. გრი-
გოლ ლეთისმეტყველის სიტყ-
ვები: „ლომი, იქედნე, გველი
უფრო დიდსულოვანნი და
თავმდაბალინი არიან ამპარ-
ტავან ეპისკოპოსებთან შე-
დარებით, რომლებშიც სიყვარ-
ულის ნაპერწკალიც კი არ
არის. კარგად შეხედე და შენ
ცხვრის ტყავში მგელს აღმო-
აჩენ. და თუ იგი მგელი არ
არის, მაშინ დამიმტკიცოს ეს
არა სიტყვებით, არამედ საქ-
მით. ჩემთვის ფასი არა აქვს
იმ სწავლებას, რომელიც ენი-
ნააღმდეგება ცხოვრებას...“
ვაითუ ეს სიტყვები ამჟამინ-
დელ ჩვენს რეალობას ასა-
ხავს... არაფრით არ მინდა და-
ვიჯერო, მაგრამ ფაქტები ჯი-
უტად ამაზე მეტყველებენ.
იმისათვის, რათა განგვი-
ქარწყლდეს ადამიანური ეჭ-
ვები და ჩვენეული, ცოდვის-
მერი სისუსტით დაანახული
მწარე და თავზარდამცემი სი-
ნამდვილე, უმორჩილესად
გთხოვთ, მკვეთრი რეაგირე-
ლა მიახდინოთ აღნიშნულ
საკითხთან დაკავშირებით
და განგვიმარტოთ ეპისკო-
პატის წევრთა ესოდენ უცნა-
ური თვითნებობა, რაზედაც
მათთან ერთად პასუხისმ-
გებლობა თქვენც გაკისრიათ
მონყალ უფლის, იესო მა-
ცხოვრის წინაშე.

წმ. სინოდის მღვდელმთავართა მხიკა, მამაკა
გაკვეთილი ნაწილი, არათუ ახსნა, არამედ
ახსოვტუარად არ იმჩნევს, არ გმობს იმ შედეგად,
ჯერ არანხელ სისუსტიანს და გორბობას,
რომელიც ტალახანაზე მთელა მსოფლიო იხილა

„მწყემსმთავარი კითხვან სუ-
ლი თვისი დადვის ცხო-
ვართათვის“ (იოანე, 10,11).
შესაძლოა, ცოტა პათეტი-
კურად უღერდეს, მაგრამ მე
მიმაჩნია, რომ ჩვენი პრო-
ბლემის გასაგებად საკმა-
დოდ სწავლილნი (დეკან-
ტერი) ალღებანასა და მის
რეალურ ფუნქციონირე-
ბაში, რაც შედეგად იქნება
ყოველწლიური მისი
მხარეთმშობლივით წარ-
იხს, მონიშნონებს გაუ-
წევად სასულიერო პირთა
ყოველწლიური მისი
უფლები-მოვალეობას.
ვფიქრობ, რომ აუცილებელია
პროფესიონალიზმისა და მა-
ღალი კომპეტენციის ნიშნით
სტრუქტურაში დადგენილ
ქვეყნის განსწავლული სპეცია-
ლისტები. სამწუხაროდ, ეს სა-
კითხიც გაურკვეველ მიზეზ-
თა გამო დღემდე გადაუჭრე-
ლია, რაც ეჭვებით სავსე შე-

რატომ ვართ ასეთ სტატიკურ
მდგომარეობაში ზნობრივ,
ინტელექტუალურ და სული-
ურ სიღრმეში? რატომ არის ბუ-
რუსთა მოცული ხიდნატეხი-
ლობა იერარქიასა და მრევლს
შორის? რატომ ხდება ხშირი
კანონდარღვევები, როგორც
საეკლესიო, ისე საერო სა-
მართლოს სიბრტყეზე? გასა-
გებია, რომ ეს ქვეყნიური, ანუ
მეგრადი ეკლესია და მინი-
ერ გარემოში დიდია ბრძოლა
და დაბრკოლება, მაგრამ ამ-
დენი? ასეთი დიდი ღობი? ან
საბალონი შორის დაწე-
ვის დრო ხომ არ მოვიდა
და ძვანა-აშაზანთა გამო-
რეკონსტრუქცია?
მეზადრეც იუდას შთამო-
მავლთა ამბობით მე მტკივა
თქვენი მაკურთხეველი მარჯ-
ვენა, უწმინდესო და უნეტარე-
სო! ამდენის მოთმენა უკვე შე-
უძლებელია! არ მინდა დაგვა-
ვინყდეს ყველასათვის საგუ-
ლისხმო, წმ. გრიგოლ ლეთის-
მეტყველის უმკაცრესი გაფრ-
თხილება: „ღმერთი ბაი-
ცამა ღმერთი“.
არ მინდა, ჩემს სულიერ
პატრონს ეშინოდეს ბიბლიუ-
რი სიტყვებისა: „არა არს
დავარსებ, რომელი არა
გაცხადდეს!“.
მიუხედავად ბევრი ადამიან-
ური წყენისა, უკმაყოფილე-
ბისა და იმედგაცრუებისა, რაც
გულსა და გონებაში დამიგ-
როვდა, მაინც ძალიან მიყვარ-
ხართ, უწმინდესო და უნეტარე-
სო მეუფეო... ესასობე უფალს,
რომ თქვენს ცრემლიან ლოც-
ვას შეისმენს და აღარ გამახსე-
ნებს თქვენ მიერ ხელდასხმულ
მღვდელმთავრებზე ფიქრისას
წმ. იოანე დამასკაელის უმ-
იმეს სიტყვებს, რომელიც მან
თავისი მოღვაწეობის პერიოდ-
ში წარმოთქვა უსახურ სასუ-
ლიერო პირთა სამხილებლად:
„ჩვენი დროის ეპისკოპოს-
სანი მხოლოდ ცხენაზე,
მინის მოსაგებად, ცხვრ-
ის ფარებასა და ფულად შე-
მოსაგებად ზრუნავენ...
სოლო რაც შენებდა სამო-
ქვერო სამხიანობას, ეპ-
ისკოპოსანი ოდნავდაც
არ ფიქრობენ თავიანთი
სამწყსოს სუფილად“.
ვაცნობიერებ რა, რომ თქვე-
ნი სიტყვა საკმაოდ ფაზიქად
და სენსიტიურად აღიქმება
საზოგადოებაში, შესაბამის-
ად არ მოველი უკიდურესად
მძაფრ განცხადებებს თქვენი
მხრიდან, რაც, რა თქმა უნდა,
სიფთხოვლითა და წინდახე-
დულობით იქნება განპირობე-
ბული.
შემინდეთ კანნიერება და
ეპისტოლარული ფორმა აზ-
რის გამოხატვისა, რომელიც
დარდმა და ემოციამ მაიძულა.
„აჰა, ესეუა, მე და ყრმანი,
რომელი მომცნა მე ღმერთ-
მან“.
მარად თქვენი მორჩილი
და ცოდვილი შვილი:
**ბიორბი
ტიბინაშვილი,
თეოლოგი**

ჩეჩენია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ახლა მთავარია არჩევანი, რომ ძველანა გადარჩეს და თითოეულ თქვენგანს მიეცას მომავალი ცხოვრების შანსი. დანერგულია ეკონომიკა, მოშლილია სახელმწიფო სტრუქტურა, ვიღაცები სხედან მაღალ თანამდებობაზე და კეთილად არიან. ვიღაცებს ერთ-ორ კაპიკს მიუბღებენ ერთჯერადად და ამაზე მიდის ადამიანი. ესაა ღირსების შელახვა. არ გააქათოთ ეს! ღვთის წყალობით დალაგდება ძველანა და სახელმწიფო.

მეუფე ილარიონი: ეს ხელისუფლება არის ბოროტება და ავიტოვებ თავეისი არსებობა უნდა დაამთავროს!

მესტიისა და ზემო სვანეთის ეპისკოპოსმა, მეუფე ილარიონმა ღვთისმშობლობას, 21 სექტემბერს მრევლს ქადაგების დროს მიმართა:

„ყოველთვის ვერიდებოდი პოლიტიკური განცხადებების გაკეთებას, მაგრამ დღეს თავს ამის უფლებას ვაძლევ, რადგან ვფიქრობ, რომ ეს პოლიტიკური განცხადება არაა. საზოგადოებამ ქვეყნის მართვა უნდა იტოვოს. ალბათ, ყველამ იხილეთ ის ამბავი, რომელიც დაიწყო და ჩვენი ქვეყნისთვის სახიფათო ფაქტები, რომლებიც მთელი საქართველო შეაძრუნა. არ ვიცი, ამას რა დავარქვავ. ესაა არაადამიანური. არ აქვს სახელი და ეს შეურაცხყოფა, რომელიც ჩვენ ვიხილეთ, მართო იმ საცოდავ ადამიანებზე კი არ განხორციელდა, არამედ მთელ ქართველ ერზე. ამით შეურაცხყოფილია მთელი საქართველო. შეურაცხყოფილია ამ უგვანო ხელისუფლების მიერ, რომელსაც უნდა საქართველო და ქართველი ერი დააჩოქოს. მაგრამ ქართველებმა ისტორია ვიცით. უარესი გვინახავს. მტერიც ბევრი გვყოლია, მუსლიმანური სამყარო, მაშ ახასებები, ჯალალ ედ დინები გამოგვივლია, მაგრამ შენი ხელისუფალი რომ ამას გიკეთებს, ეს დასავლობი ფაქტია. სხვა არ მაინტერესებს, ვინც შეურაცხყოფს ქართველებს, ისაა წყევლი და დანყ-

ველილი და ვინც ამ ამბავზენი ფაქტების თანამომხანელი გახდება. დღეს ქართველმა უნდა გააკეთოს არჩევანი სიმართლესა და სიცრუეს, ბოროტებასა და სიკეთეს შორის და მე პირდაპირ გეტყვით, ეს ხელისუფლება არის ბოროტება და ბოროტებამ უნდა დაამთავროს თავისი არსებობა, თუ არადა შეიძლება იგივე ყველას თავს განმეორდეს. მათ თავისი გეგმები აქვთ. „თავისუფლების ინსტიტუტი“, რომელიც თითქოს ფარდის მიღმა დგას, ყველაფერ ამას განაგებს. ითქვას კიდევ მეუფე იობის მიერ, რომ საქართველოს სახელიც კი შეიძლება შეუცვლად და ვეთანხმები ამ აზრს. ადამიანი არის ხატი ღმრთისა და არ ვარჩევ, ვინ დგას მარცხნივ თუ მარჯვნივ. მე ვარჩევ ადამიანებს სიკეთისა და ბოროტების მიხედვით. ჩვენ ფაქტის ნიშნებზე დავდევით. ვნახეთ ეს საშინელება, რომელმაც გამოაფხიზლა ქართველი საზოგადოება. **ესაა ჩვენი ტკივილი. ყოფნა-არყოფნის ჭაბუკი დას, ამიტომ მოვინდობთ, გააქათოთ სწორი არჩევანი.** ნათესაობაზე კი არაა დაყრდნობილი ერის ბედი — სიმართლეზეა. თუ ჩე-

ყოფნა-არყოფნის ჭაბუკი დას, ამიტომ მოვინდობთ, გააქათოთ სწორი არჩევანი. ნათესაობაზე კი არაა დაყრდნობილი ერის ბედი — სიმართლეზეა. თუ ჩვენ ნათესაობაზე ვნახავთ, რომ არჩევანი არის გადარჩენის ერთ-ერთი პირობა, მაშინ უნდა დავამთავროთ ეს ხელისუფლება და დავამთავროთ თქვენთვის უფრო კარგი ხელისუფლება.

მი ძმა ან ნათესავი იმ მხარეს დგას, ღმერთმა არ გააბაროს. ესაა ნეობოლმევიზმი, ავტორიტარული რეჟიმი, რომელიც ვითომ დემოკრატიას ქადაგებს, არადა, 5-10 კაცია, რომელთაც ყველაფერზე მონოპოლია აქვთ — ძალადობაზე, უნესობაზე, უზუნობაზე. თუ თავი უზუნოა, მაშინ ეცემა ერი. თუ თავი არის უზუნობრივი და ღვთიური, ყველაფერი კარგადაა. ამიტომ გვმართებს დღეს გამოვიხილავთ და სწორი გადაწყვეტილების მიღება.

გამგები გაიგებს და მიხვდება. პასუხისმგებელია ყველა სინდისის ნინამე. ღმერთს და საერთო თავს ვერ მოატყუებ. სინდისი მთელი შენი ცხოვრების მანძილზე შეგანუხებს და ღმერთმა ყველა დაიფაროს ამისგან. ყოველდღიურად ღვთისმშობელმა გაუხსნას ქართველ ერს გონება და დაიფაროს საქართველო. დარწმუნებული ვარ, რომ დაიფარავს კიდევ, მაგრამ ჩვენზე ბევრი რამაა დამოკიდებული. მე მზად ვარ, პირველი შევეწირო ჩვენ

ერს და ქვეყანას და, თუ ეს საზოგადოებამ კიდევ ვერ დაინახა და გაიგო, 10 წელია, აქ ვარ, მაშინ ჩვენ არაფერი გვესაქმება. თუ ხალხს არ ესმის თავისი მწყემსმთავრისა, მაშინ დაავადებულია ასეთი სამწყსო. დაავადება ისეთი სენია, რომელიც ზემდგომებს ახლა გააჩნიათ, კეთროვნები არიან. კეთრი კიდევ გადამდებია და ბევრი დაავადებს, ბევრი გაიყვანა რაღაცის გამო. არ შეიძლება გაყიდო სული, გინდ იყოს ეს ფინანსური დაინტერესების ან ტერორის გამო. ვერავის ვერაფრით დაამინებენ. ვისაც არ ეშინია, ვერა-

სტრუქტურა, ვიღაცები სხედან მაღალ თანამდებობაზე და კეთილად არიან. ვიღაცებს ერთ-ორ კაპიკს მიუბღებენ ერთჯერადად და ამაზე მიდის ადამიანი. ესაა ღირსების შელახვა. არ გააქათოთ ეს! ღვთის წყალობით დალაგდება ძველანა და სახელმწიფო.

3 დღეა, მოსვენება არ მქონია. ვერ ვისვენებ, სანამ ეს ბოროტება არ მოისპობა. მაქსიმალურად ეცადენ, ეს კადრები დაემალოთ, მაგრამ ციხე შიგნიდან ტყდებოდ. გამოჩნდნენ ვიღაც ღირსულები, ვინც ვეღარ აიტანა ეს და გამოაშკარავა. მაღლობა ღმერთს! თუ ამის მერე ადამიანი კიდევ იმათკენ დადგება, მას სახე ექნება და კარგული. არ აპატიებს ღმერთი. უნდა გადავდეთ პირადული წყენა და ერი და ბერი დავედეთ ერთად. გაბედულად ვლახავთ ყოველთვის, პირისპირ შემიძლია ვესაუბრო ამბზე პრეზიდენტს, ახალიებს, ადვიშვილს, გოროზიას და მისაუბრია კიდევ. არაერთხელ მიმიხილებია, მაგრამ დღეს საზოგადოება რატომაც შეშინებულია. არ ვიცი, რატომ. სვანეთი იყო განსაკუთრებულად გამორჩეული ყოველთვის ერთობაში და ეს ერთობა უნდა შედგეს. მე თქვენ გვერდით ვარ და ღმერთი არს ჩვენთან! — იქადაგა მეუფე ილარიონმა.

თქვენო უნაინდესობავ, არჩევნების გაყვალბელებს შეჩვენებისა და ანათემის გარდა ვერაფერი შეაჩერებს!

მოგმართავთ მონა ღვთისა, თქვენ, საქართველოს სულიერ მამას, უდიდესი პატივისცემით, მოკრძალებითა და ამავე დროს უკიდურესი პირდაპირობით! დიახ, უკიდურესი, რადგან უკიდურესი შეჭირვების ჟამი უდგას დღეს ჩვენს სამშობლოს. უფრო მეტიც, მოახლოებული არჩევნები ყოფნა-არყოფნის მნიშვნელობისაა საქართველოსთვის!

თქვენი გასული პარასკევის ქადაგებიდან რამდენიმე პასაჟში გაუგებრობა და უკმაყოფილებაც გამოიწვია არა მხოლოდ მორწმუნე მრევლისა, არამედ საერთოდ საზოგადოების უმრავლესობისა, რაც ჩემზე უკეთ მოგვესხენებათ და ამიტომაც ჩათვალეთ, ალბათ, საჭიროდ დამატებითი განმარტებების გაკეთება.

საზოგადოებას ისიც კარგად მოგვესხენება, თუ როგორ და რატომ ხდება ხოლმე თქვენს ქადაგებებში თუ ეპისტოლეებში უცნაური პა-

პატიმრების გაუპატიურების ფაქტების შემდეგ ამ ყველაფერის ერთ-ერთი „შემოქმედის“, სადისტი დათა ახალაიასი და მისი მარჯვენა ხელის, სოსო თოფურაძის, ელვისებური ვიზიტი იყო თქვენთან, საზოგადოებამ ჩათვალა, რომ სწორედ ამის გამო დაფიქსირდა პარასკევის ქადაგებაში ის პასაჟები, რომლებმაც, ვიმეორებ, გაუგებრობა გამოიწვია! **საზოგადოება ასევე ნათლად ხედავს, რომ მოკიდან გამოსული პრეზიდენტი, სწორედ იმ პასაჟების ტექსტებით გვესაუბრება** (რომ „მსგავსი რამ სხვა ქვეყნებშიც ხდება“, რომ „ზოგიერთები სარგებლობენ შექმნილი მდგომარეობით და საქართველოში არასტაბილურობის შემოტანა სურთ“) **ჩვეული რიხით და აქეთ გვემუქრება პირდაპირი ტექსტით, ბეჭებზე დაფიქსირებული!**

უკვე დაინყო პირდაპირი რეპრესიები! დღე არ გავა, რომ არ დააპატიმრონ „ქართული ოცნების“ აქტივისტები. **დააპატიმრეს დაიჩი ცაგურია და კიდევ 4 აქტიური ახალგაზრდა, რომელთაც 10-დან, 40 დღემდე პატიმრობა მიუსაჯეს.** გუშინ უკვე სტუდენტობასაც დაერივნენ — პირველი 2-3 დღის მანძილზე პატრული სტუდენტებთან ახლოს მიკარებდასაც თუ ვერ ბედავდა, ორმაბათს ფილარმონიასთან პირველი მასიური ძალისმიერი აქციაც ჩაატარეს, ხოლო გვიან დამით უნივერსიტეტთან დააკავეს სახლში მიმავალი **სანდრო ცაგარელი**, რომელიც ამჯერად იოლად გადარჩა, 400 ლარით დააჯარიმეს...

თქვენი უწინმდესობავ! სიტუაციის ამკარა ესკალაცია სახეზეა და, რაც დრო გავა, ტემპერატურა უფრო აინევის, რადგანაც, ვიმეორებ, ამ არჩევნებს (თუ მივედით საერთოდ იქამდე) სამკვდრო-სასიცოცხლო მნიშვნელობა აქვს! ყველა ერთხმად აღიარებს, რომ ხელისუფლების მიერ არჩევნების გაყვალბების ალბათობა ძალიან მაღალია, გაყვალბებას კი აუცილებლად მოჰყვება მასობრივი პროტესტი, რაც ადვილი შესაძლებელია, გადაიზარდოს სამოქალაქო დაპირისპირებაში, აქედან გამომდინარე სავალაოდ შედეგებით.

თუკი ეპლსია მის ხელთარბაშული საშუალებაა პირთ (ანატოლია, შეჩვენება ან სხვა ფორმა, რაც საპატრიარქოს უკეთ მოხსენება) მკაცრად გააფრთხილებს საზოგადოებას, მაგრამ თუ შეჩვენებულ მოხელეებსა თუ გაყვალბების რიხით შემართებული მოტივი მხოლოდ სამშობლოს სიყვარულია!

მოკრძალებითა და ქრისტესმიერი სიყვარულით დაპირებულია

საქართველო და მსოფლიო
თველი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ახლა საქართველოს აქვს დიდი ქართული ოცნება — როგორც განთავისუფლდეს ცნობილი ჰალსტუხების მჭამელი პრეზიდენტისგან. ამის გაკეთება იოლი საქმე არაა, რადგან ესოდენ უჩვეულო გასტრონომიული მიდრეკილებების ადამიანი დიდი სიამოვნებით ნთქავს ოპოზიციასაც და გზიდან იშორებს ყველა სასიფათო მოწინააღმდეგეს.

ქართული ხისის ჯოჯოხეთმა მსოფლიო შააქრუნა

ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის წარმომადგენელმა ჟან-კლოდ მინიონმა „დაუშვებელი სისასტიკე“ უწოდა გლდანის მე-8 საპრობლეში პატიმართა წამების ფაქტებს და ხაზი გაუსვა, რომ ამას ადგილი ჰქონდა ევროსაბჭოს წევრ ქვეყანაში.

„მრავალი ტელევიზიის მიერ ტრანსლირებული კადრების ნახვით შოკირებული და შეძრწუნებული ვიყავი, იმდენად სასტიკად ეპყრობიან მცველები პატიმრებს საქართველოს ერთ-ერთ ციხეში. და ამგვარ დაუშვებელ სისასტიკეს ადგილი ჰქონდა ევროსაბჭოს წევრ ქვეყანაში“, — ნათქვამია ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის თავმჯდომარის განცხადებაში.

განცხადებაში ასევე აღნიშნულია, რომ პრეზიდენტმა სააკაშვილმა განაცხადა, რომ აპირებს დამნაშავეების დასჯას. ვიმედოვნებ, რომ ყველა, ვინც ასე თუ ისე დაკავშირებულია ამ საშინელ საქმესთან, დაკავებული თანამდებობის მიუხედავად, დადგინდეს იქნებოდა და დაისჯებოდა კანონის შესაბამისად, — ხაზი გაუსვა ჟან-კლოდ მინიონმა.

შესახებ, რომელშიც მუდმივად აკონტროლებენ, თუ როგორ ექცევიან ევროსაბჭოს წევრი ქვეყნების პატიმრებს, უნდა იყოს სახელმძღვანელო საქართველოს ხელისუფლებისთვის იმისათვის, რომ მსგავსი სიტუაციები არ განმეორდეს“, — ნათქვამია განცხადებაში.

გაეროს საბავშვო ფონდმა იუნისეფმა განიკითხა ბავშვების უფლებების დარღვევა საქართველოს პენიტენციურ სისტემაში. ბავშვთა უფლებების კონვენციის თანახმად, არც ერთი ბავშვი არ უნდა გახდეს წამების, სასტიკი, არაადამიანური და ღირსების შეურაცხმყოფელი მოპყრობის ან სასჯელის ობიექტი.

იუნისეფმა ასევე შემოფოთება გამოხატა არასათანადო მოპყრობის გამო ავჭალის არასრულწლოვანთა დანესებულებაში, რომლის შესახებაც აღნიშნული იყო საქართველოს სახალხო დამცველის 9 სექტემბრის განცხადებაში და მიმართავს ქვეყნის ხელისუფლებას, ადეკვატური რეაგირე-

სტუდენტების საპროტესტო მარში

ბამოახდინოს ამ შემთხვევაზე. იუნისეფმა საქართველოს ხელისუფლებას მოუწოდა, საგულდაგულოდ გამოიძიოს დაკავებულ ან თავისუფლებულ არასრულწლოვანთა ფაქტები, მათ შორის თავისუფლების აღკვეთის ადგილებშიც და

უზრუნველყონ მსხვერპლთა და ძალადობის მონქმეთა უსაფრთხოება. „ხელისუფლებამ უნდა უზრუნველყოს ადამიანთა უფლებების დაცვა“, — ხაზგასმულია ორგანიზაციის განცხადებაში. გაეროს ბავშვთა ფონდი აღ-

ნიშნავს, რომ სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებთან ერთად საქართველოს ხელისუფლებამ გააძაგა პირველი ნაბიჯები ამ საკითხის გადასაჭრელად, მაგრამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ დამნაშავენი უნდა დაისაჯონ.

მოკისმომგვრელი ვიდეოს გამო, რომლის თანახმადაც გლდანის ციხეში პატიმრებს არაადამიანურად ეპყრობიან. ამის შესახებ ნათქვამია კომუნიკეში, რომელიც კეტრინ ემტონის პრეს-სამსახურმა გამოაქვეყნა.

კომუნიკეში აღნიშნულია, რომ ყველა ძველანა ვალდებულია, უპოვნებროდ დაემორჩილოს მოთხოვნას წამებისა და სასტიკი მოპყრობის ყველა ფორმის აღკვეთის შესახებ. კეტრინ ემტონი ასევე ხაზს უსვამს აუცილებლობას, საგულდაგულოდ და გამჭვირვალედ იქნეს გამოკვლეული და შემდეგ ასევე წარიგებოს სასამართლო პროცესი დამნაშავეების წინააღმდეგ.

ემტონმა მხედველობაში მიიღო, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ გადადგა პირველი ნაბიჯები ამ საკითხის გადასაჭრელად, მაგრამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ დამნაშავენი უნდა დაისაჯონ.

მომხდარს გამოეხმაურა მსოფლიო პრესა და უამრავი ექსპერტი. რინჰარტ ვიჟარმა „FRANKFURTER ALLGEMEINE“-ს ფურცელზე განაცხადა, რომ მიხეილ სააკაშვილის განცხადება „წულოვანი ტო-

ირბყით პარდისფერი სოსხი

საქართველოზე ახლა ამბობენ, რომ ის ჰგავს ვაშლს, რომელიც გარეგნულად ლამაზად გამოიყურება, შიგნიდან კი მატყლისგანაა გამოხრული. როგორ არ ეცადნენ ამერიკელი „იმიჯმეიკერები“ მისგან „დემოკრატიის ვიტრინის“ შექმნას, მაგრამ არაფერი გამოვიდა. პრეზიდენტი მიშკო ყალბი დემოკრატი აღმოჩნდა და მისი ყველა ნაქები „მიღწევა“ — კორუფციასთან ბრძოლიდან არნახულ ეკონომიკურ ზრდამდე — მხოლოდ პიარ-წარმატებების, რომლებსაც აშშ-ის ერთი საბჭოელი მანქანის პროდუქციით ანაზღაურებენ.

იქ, სადაც პიარშიკები „რევილუციურ ვარდებს“ ხატავდნენ, დღეს არნახულად ყვავის ავტორიტარობისა და მავიოზობის ნარეკალი. ახლა საქართველოს აქვს დიდი ქართული ოცნება — როგორც განთავისუფლდეს ცნობილი ჰალსტუხების მჭამელი პრეზიდენტისგან. ამის გაკეთება იოლი საქმე არაა, რადგან ესოდენ უჩვეულო გასტრონომიული მიდრეკილებების ადამიანი დიდი სიამოვნებით ნთქავს ოპოზიციასაც და გზიდან იშორებს ყველა სასიფათო

მოწინააღმდეგეს. პრემიერი ზურაბ ჟვანია გაგუფული იბოვებს, ბადრი პატარკაციშვილი უცებ გულის შეტევით გარდაიცვალა, პარტიის „ქართული ოცნება“ — დემოკრატიული საქართველო“ ლიდერს ბიძინა ივანიშვილს მოქალაქეობა წაართვეს, თამაზ თეთრაძე საქართველოში დააკავეს რუსეთის სასარგებლოდ ჯაშუშობის ბრალდებით, ერთ კვირაში კი იგი ციხეში გარდაიცვალა „გულის შეტევით“. მაგრამ ჭიანი ვაშლი დიდხანს არ შეინახება. ქართულ სახელმწიფოში დაგროვილი სიღამაღამ გამოყოფა. ვიდეოკადრებმა, რომელზეც ასახუ-

ლი იყო, თუ როგორ აწამებენ ხალხს ქართულ ციხეში, ქართველი ხალხის მოთმინების ფილა აავსო. „იმ სახელმწიფოს შექმნა, სადაც უკანონობა, უნამუსობა და უსამართლობა მეფობს, ამ ხელისუფლების მიზანი იყო და მან ამას მიაღწია“, — ირწმუნება ოპოზიცია. საქართველოს ცინებაში დანაშაულთა შესახებ დიდი ხანი ცნობილი იმლისში დაახლოებით 700-მა პატიმარმა ძნის ცინიდან მისწერა სახალხო დამცველს, გიორგი ტულუშს, იმ გააფრებული ძალადობის თაობაზე. ოპოზიციის იმისთვის, რომ დაეხმარებოდნენ სახალხო დამცველის 2011 წლის მოხსენებას, ოპოზიციის დახმარებით მოითხოვეს სასჯელის აღკვეთის მიზნით, ხათუნა კალმახელიძის, გადაღმას.

„სულელი თოჯინა ხათუნა კალმახელიძე და მისი მსგავსი ამორალური ქალი-მინისტრები, რომლებიც სააკაშვილმა შემოიკრიბა, უნდა წავიდნენ. მათთან ერთად პრეზიდენტს ქვეყანა აღსარულისკენ მიჰყავს. მათ პასუხი უნდა აგონ მთელი ხალხის წინაშე და მკაცრად უნდა დაისაჯონ“, — ამბობდა საპროტესტო აქციის ერთ-ერთი მონაწილე. „დემოკრატიის“ მოთამაშე მიშკომ სასჯელის აღკვეთის მიზნით ურთულეს თანამდებობაზე დანიშნა ოცდაათი წლის ქალბატონი, რომლის ერთადერთ ღირსებას აშშ-ში მიღებული პოლიტოლოგის დიპლომი წარმოადგენდა. ახლას სარქველად გადადგა, მაგრამ უშველის კი ეს და დაიხსნის პასუხისმგებლობისგან იმ დანაშაულის გამო, რომელიც მის სისტემაში ხდებოდა? ციხის სკანდალის შემდეგ სააკაშვილს ძალიან გაუჭირდება საპარლამენტო არჩევნების მოგება.

ტელეკომპანია „მესტროს“ წამყვანმა შალვა რამიშვილმა ქართველებს საარჩევნო ურთობის ამბობიანი ამბობიანი საკენ მოუწოდა და, როგორც ექსპერტები აცხადებენ, ამგვარი ამბობის ალბათობა ძალიან დიდია. საქართველოს ცენტრალურ

რმა საარჩევნო კომისიამ უარი უთხრა სერგეი მარკოვს დამკვირვებლის სტატუსით დასწრებოდა საპარლამენტო არჩევნებს. ცნობილი პოლიტიკოსი აცხადებს, რომ საქართველოს ხელისუფლება არჩევნების გაყალბებისთვის ემზადდება. ეს არჩევნები უკიდურესად მნიშვნელოვანია სააკაშვილისთვის. ხელისუფლების შენარჩუნება მისთვის გადარჩენაა, რამდენადაც ადამიანთა უდიდესი რაოდენობა დარწმუნებულია, რომ, თუ სააკაშვილი ხელისუფლებაში აღარ იქნება, დაუყოვნებლივ დაიწყება მისი დანაშაულების გამოძიება. ათასობით სტუდენტმა თბილისის ცენტრში ცოცხებით გაიარა, ახალგაზრდების მხარდამჭარმა ხალხმა სააკაშვილის სახლების ფანჯრებში გადმოიყდა ცოცხები. საქართველოში „მარტინის რევილუცია“ „ცოცხების კონტრაქციული სიონი“ მთავრდება.

file-fr.ru

სსკპის
თვალთ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ საქართველოში პატიმარების რაოდენობა გასამართლებელი სასამართლო, სადაც 100 ათას მოსახლეზე 514 პატიმარი მოდის, ამ მხრივ ევროპაში პირველ ადგილზეა, მსოფლიოში კი — მეექვსეა. უფრო მეტიც, ომბუდსმენის მონაცემებით, სასჯელაღსრულების ადგილებში სიკვდილიანობა იმატა, მაგალითად, 2009 წლის მონაცემები 2010 წელს 50%-ით გაიზარდა.

საქართველო: რეფორმები სისხლის კართან დასრულდა

„ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ საქართველოში პატიმარების რაოდენობა გასამართლებელი სასამართლო, სადაც 100 ათას მოსახლეზე 514 პატიმარი მოდის, ამ მხრივ ევროპაში პირველ ადგილზეა, მსოფლიოში კი — მეექვსეა. უფრო მეტიც, ომბუდსმენის მონაცემებით, სასჯელაღსრულების ადგილებში სიკვდილიანობა იმატა, მაგალითად, 2009 წლის მონაცემები 2010 წელს 50%-ით გაიზარდა.

„ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ საქართველოში პატიმარების რაოდენობა გასამართლებელი სასამართლო, სადაც 100 ათას მოსახლეზე 514 პატიმარი მოდის, ამ მხრივ ევროპაში პირველ ადგილზეა, მსოფლიოში კი — მეექვსეა. უფრო მეტიც, ომბუდსმენის მონაცემებით, სასჯელაღსრულების ადგილებში სიკვდილიანობა იმატა, მაგალითად, 2009 წლის მონაცემები 2010 წელს 50%-ით გაიზარდა.

მისივე თქმით, 1 ოქტომბერს არჩევნებში სააკაშვილს 2003 წლიდან ამ დრომდე პირველად დაუპირისპირდება სერიოზული მონინალმდეგე — მულტიმილიარდერ ბიძინა ივანიშვილის „ქართული ოცნება“.

არჩევნებამდე ორი კვირით ადრე გაჩაღებულმა ციხის სკანდალმა შესაძლოა საქართველოში პოლიტიკური ძალების გადანაწილებაზე მოახდინოს გავლენა. ამასთან, ეს ყველაფერი მთელ რიგ შეკითხვებს ბადებს. საქართველოს ხელისუფლებამ დიდი ძალისხმევა დახარჯა, რომ თავი წარმოეჩინა როგორც დემოკრატიზაციისაკენ კურსის ამრჩევ ხელისუფლებად. საბჭოთა მემკვიდრეობასთან ბრძოლაში განსაკუთრებული როლი შეასრულეს ძალიან სტრუქტურების რეფორმებმა: ცვლილებები პოლიციაში, სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის გამარტივება და ასე შემდეგ. ამ ყველაფერს განსაკუთრებული სიმბოლური დატვირთვა ჰქონდა და სამაგალითო იყო პოსტსაბჭოთა სივრცეში ყველა ლიბერალისტის. ამ ყველაფრის ფონზე გლდანის ციხეში გადაღებული კადრები სერიოზულ დარტყმას აყენებს საქართველოს იმიჯს საერთაშორისო საზოგადოების თვალში. რატომ მოხდა ეს მაინცდამაინც საქართველოს ციხეში? აღნიშნავს თუ არა ეს, რომ რეფორმები მართლაც ციხის კართან დასრულდა?

ინსტიტუციონალური კალაღობა.
ამ შემთხვევაში შესაძლოა საქართველოს ხელისუფლების მიერ გატარებულმა პოლიტიკამ ხელი შეუწყო ციხეებსა და საზოგადოებაში ძალადობის მაღალი დონის შენარჩუნებას და მის ლეგიტიმიზაციასაც კი.

ახალი არასტაბილურობა
ძნელი სათქმელია, რა პოლიტიკურ შედეგებს მოიტანს ეს სკანდალი, ბევრი რამ იქნება დამოკიდებული მთავრობის რეაქციაზეც. შინაგან საქმეთა მინისტრის, ბაჩო ახალაიას, გადადგომა ადასტურებს, რომ ხელისუფლება მზადაა რეფორმებისთვის, მაგრამ არაფერ იცის, რომ ეს საკმარისი იქნება. ქუჩაში გამოვლენენ ახალგაზრდა ადამიანები, რომლებსაც ადრე

კანონიერ ქურდობის ბრძოლა

აქ რამდენიმე პუნქტია გასახსენებელი: ჯერ ერთი, ჩატარდა საქართველოს ციხეების რეფორმა. ეს სააკაშვილის გუნდის ერთ-ერთი მთავარი პრიორიტეტიც კი იყო. მაგრამ ამ რეფორმის მიზანი იყო „კანონიერი ქურდების“ განადგურება. არსებობს ოფიციალური განცხადებებისა და სტატისტიკის დიდი რაოდენობა, რომლებშიც ხელისუფლება შექებულია ამ ბრძოლაში წარმატებებისთვის. რის ფასად და რა მეთოდებით ხორციელდებოდა ეს ყველაფერი, მნიშვნელოვანი არ იყო.

მეორეც, ადამიანის უფლებების უხემ დარღვევებსა და ქართულ ციხეებში პატიმრებისადმი სასტიკი მოპყრობის შესახებ ადრეც იყო ცნობილი. ამის შესახებ მუდმივად იუწყებოდნენ არასამთავრობო და საერთაშორისო ორგანიზაციები. თავად ომბუდსმენიც კი ყოველ წელს აქვეყნებდა ძალადობის კონკრეტულ შემთხვევებს, რომ აღარაფერი ვთქვათ იმაზე, რომ არსებობს ქართულ ციხეში სასჯელმოხდინილი დაზარალებულების ჩვენებები.

რატომ არაფერ აღშფოთდა ადრე? ზოგიერთები დუმდნენ იმიტომ, რომ არ არსებობდა საკმარისად დამაჯერებელი მტკიცებულებები, სხვები — იმიტომ, რომ დარწმუნებულნი იყვნენ საკუთარი გამოსვლების უშედეგობაში იქ, სადაც უმრავლესობას ურჩევნია, სჯეროდეს ზღაპრული მითისა „კეთილისმყოფელი და მამაცი მმართველების წყალობით დემოკრატიაზე მშვიდობიანი და უმტკიცველო გადასვლის“ შესახებ.

კალაღობის ფაქტების საკუთარი თვალთ ხილვა სულ სხვა რამაა და ახან განაპირობა ღრმა ემოციური მოკი მოსახლეობის უკმაყოფირობა

ლაია იდგა პენიტენციური ადმინისტრაციის სათავეში, როდესაც 2005 წელს კანონიერი ქურდების ნინალმდეგ ბრძოლა დაიწყო.

„ვარდების რევოლუციის“ ციხის სტატისტიკა

ეს დარღვევები უნდა განვიხილოთ სასამართლო სისტემისა და კრიმინალთან ბრძოლის რეფორმების უფრო ფართო კონტექსტში. სწორედ ამ რეფორმებმა განაპირობა პატიმართა რაოდენობის ზრდა. „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ საქართველოში პატიმრების რაოდენობა გასამაგდა. ახლა საქართველო, სადაც 100 ათას მოსახლეზე 514 პატიმარი მოდის, ამ მხრივ ევროპაში პირველ ადგილზეა, მსოფლიოში კი — მეექვსეა.

უფრო მეტიც, ომბუდსმენის მონაცემებით, სასჯელაღსრულების ადგილებში სიკვდილიანობა იმატა, მაგალითად, 2009 წლის მონაცემები 2010 წელს 50%-ით გაიზარდა.

სისხლის სამართლის პასუხისმგებლის სისტემა ანუ ობიექტური იქნა ისე, რომ გარკვეულწილად ნახალისებულად იყო ბრალდებულების ნინალმდეგ ძალის გამოყენება. მთავარი როლი ასრულებდა საკუთარი დანაშაულის აღიარება, განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც „plea bargain“-ის პროცედურა შემოიღეს. ამ პროცედურის დროს შეთანხმება იდება ბრალმდებელსა და დაცვას შორის, დაცვა პირობას დებს, რომ არ გააპროტესტებს ბრალდებულს, სანაცვლოდ კი ბრალდება პირობას დებს, ნამოყვანონ სისხლის სამართლის დანაშაული, რომელიც იმაზე ნაკლებ სასჯელს ითვალისწინებს, ვიდრე თავიდან იგულისხმებოდა.

ციხეებში კალაღობის ფაქტები კვლავ აყენებს დღის წესრიგში რთულ შესახება, რომელიც შეინიშნება საპროკურორის მიერ. მთავარი გამოწვევაა კი იღებს ვალდებულებას, ბოლო მოუღოს ამ ყველაფერს. გარდა ამისა, მომხდარი არის იმის დადასტურება, რომ პოლიტიკური თამაშები საქართველოში უფრო გამჭვირვალეა, ვიდრე სხვა პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში.

პოლიტიკა არ აინტერესებდა.
ახლანდელმა პერიოდმა შეიძლება საქართველოში დესტაბილიზაციის ახალ პერიოდს დაუდოს სათავე. თუ „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა“ განმარტავს არაჩვეულებრივად დატვირთვას, ამომრჩევანების კეთილსინდისიერებაში და არ აღიარებს შედეგებს. თუ ოპოზიციის განმარტავს, რაც ნაკლებსაპარაუდო იყო აქამდე, ახან შეიძლება ინსტიტუციონალური კრიზისი განაპირობოს 2013 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების წინ.

ამ ყველაფერში კარგი მომენტებიც არის: პატიმრებთან სასტიკი მოპყრობის ფაქტები გახსნილია, საზოგადოება საქმის კურსშია, ხელისუფლება კი იღებს ვალდებულებას, ბოლო მოუღოს ამ ყველაფერს. გარდა ამისა, მომხდარი არის იმის დადასტურება, რომ პოლიტიკური თამაშები საქართველოში უფრო გამჭვირვალეა, ვიდრე სხვა პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში.

bbc.co.uk

ფრანგულმა ქრულმა მკვლელის კარკატირა დააჩქარა

ფრანგულმა ყოველკვირეულმა ჟურნალმა Charlie Hebdo მოციქული მუჰამედის კარიკატურა დაბეჭდა. ამის შესახებ ფრანგული მედია იტყობინება. ჟურნალის პირველ გვერდზე გამოხატულია მუსლიმანი ინვალიდის ეტლი, რომელიც წარმოადგენს ფრანგულ „არაფერია სასაცილო“. ილუსტრაციის სათაურია „ხელშეუხებელი 2“ და წარმოადგენს პოპულარული ფრანგული ფილმის „ხელშეუხებელი“ პაროდის. ჟურნალის მთავარმა რედაქტორმა ტელეარნა ITélé-ში განაცხადა, რომ კარიკატურა მოკისმომგვრელი იქნება იმათთვის, ვისაც უნდა, რომ იყოს გაოგნებული იმ განხეთის კითხვისას,

რომელსაც არასოდეს კითხულობს. მისივე თქმით, კარიკატურები მუჰამედზე მხოლოდ საბაბია იმათთვის, ვისაც საბაბი სჭირდება. მას შემდეგ, რაც ფრანგულ მედიაში გაჩნდა ინფორმაცია Charlie Hebdo-ში კარიკატურების დაბეჭდვის შესახებ, ქვეყნის პრემიერ-მინისტრმა ჟან-მარკ ერიომ გამოსცა სპეციალური კომუნიკე, რომელშიც ყველას მოუწოდა პასუხისმგებლობისკენ. კარიკატურების გამოქვეყნება იმ პირობებში, როდესაც მთელ მსოფლიოში არ ცხრება ვნებათაღელვა სკანდალური ფილმის გამო, სავარაუდოდ, კიდევ უფრო გაამწვავებს არსებულ ვითარებას.

საქართველი თქვალით

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რა არის საქართველოს ყველაზე დიდი მიღწევები სააკაშვილის რეჟიმის განმავლობაში? სწორია, არაკორუმპირებული ქალოვანი სტრუქტურები, წესრიგის დამყარება და „კანონიერი ქურდების“ განადგურება. აი, ამ ვიდეოზე ყველაზე დიდხანს „მსოფლიოში ყველაზე არაკორუმპირებული ქალოვანი“ მთელი თავიანთი ბრწყინვალეობით. როგორც ჩანს, ისტორიკოსები მართლს ამბობენ იმის შესახებ, რომ ყველაზე არაკორუმპირებული პოლიცია მისამე რიხს ჰყავდა.

სააკაშვილის მომხრეებს სოცსხპით გახვეტავენ

საქართველოში გრძელდება საპროტესტო აქციები, რომლებიც მას შემდეგ დაიწყო, რაც ტელევიზიით აჩვენეს გლდანის №8 საპროტესტო პატიმრების წამებისა და შეურაცხყოფის ამსახველი შოკისმომგვრელი კადრები. ექსპერტებმა უკვე უნინასწარმეტყველეს საქართველოში მმართველ პარტიას არჩევნებზე დაამტკიცება. საქართველოს პროკურატურა კი აპირებს დაამტკიცოს, რომ ფილმი გადაღებულია „ხელისუფლების დისკრედიტაციის“ მიზნით და მისმა ავტორებმა ამ საქმით ორი მილიონი დოლარი იშოვეს.

**საქართველომ აღაიანთა ნაგავი
წინასაარჩევნო მიზნების მიხედვით
საუბრაზედ აქცია. ახლა
თბილისის ხიზის სკანდალს იყენებს
ხელისუფლებასა და ოპოზიციას**

მოენონათ, რომ ვილაც ერთობოდა მაშინ, როდესაც ისინი სამართლიანობისთვის იბრძოდნენ. იმ მომენტში სცენაზე „ვერის უბნის მელოდები“ გადიოდა. დემონსტრანტებმა ჩაშალეს სპექტაკლი სცენაზე ცოცხების სროლით. გარდა ამისა, მათ წითელი საღებავი გადაასხეს სპექტაკლის ერთ-ერთი მონაწილის, ვახტანგ კიკაბიძის, ვარსკვლავს. „მინტიმბუს მანამ განმარტობთ, ვიდრე სამართლიანობა არ იხიბება, ჩვენ ვერაფერი შეგვაჩვენებს, — უთხრა კომერსანტს ახალგაზრდების ერთ-ერთმა ლიდერმა დაჩი ცაგურამ. — ჩვენ ვახვეტავთ არა მხოლოდ ხელისუფლებას, არა-დემოკრატიას, ვინც მასთან თანამშრომლობდა“.

საქართველოს მრავალ ქალაქში გრძელდება საპროტესტო აქციები, რომელთა მონაწილეების უმრავლესობა ახალგაზრდობაა, რაც დამკვირვებლებს აძლევს საფუძველს, განაცხადონ, რომ ქვეყნის ახალი ხარისხის საპროტესტო მოძრაობა დაიწყო. „ოპოზიციის პოლიტიკოსებმა უშედეგოდ მიმართეს სტუდენტებს, აქტიურად გამოსულიყვნენ საპროტესტო მოძრაობისას 2007-2009 წლებში, მაგრამ მხოლოდ პატიმართა წამებისა და განსაკუთრებით ადამიანთა გაუპატიურების ფაქტებმა აიძულა საზოგადოების ეს კატეგორია, ქუჩაში გამოსულიყო“, — განაცხადა დამოუკიდებელმა ექსპერტმა

რის, მიხეილ სააკაშვილის, უახლოეს თანამებრძოლებად ითვლებოდნენ. საქართველომ ადამიანთა ნაგავი წინასაარჩევნო მიზნების მიხედვით გამოიყენა აქცია. ახლა თბილისის ხიზის სკანდალს იყენებს ხელისუფლებაცა და ოპოზიციაც. ახალგაზრდების კოლონებმა ფილმის მონაწილეთა შერჩევის მიზანს იყენებენ — მათ არ

სანტს“ პოლიტოლოგმა გიორგი ხუბაშვილმა. — ახლა ჩვენს თვალწინა სააკაშვილის მმართველობის აღსასრული, რაც გაფორმდება კიდევ 1 ოქტომბერს.“ სხვა ექსპერტები პირიქით, აქებენ ხელისუფლებას ელვისებური რეაქციის გამო. „ამგვარი ფაქტები ყველა ქვეყანაში ხდება, აშშ-შიც კი. ჩვენმა ხელისუფლებამ ელვისებურად მოახდინა რეაგირება ათეულობით დამნაშავეს დაკავებითა და უყურადღებო ჩინოვნიკების თანამდებობებიდან მოხსნით“, — ამბობს არასამთავრობო ორგანიზაციების გაერთიანება „ვეროპული საქართველოსთვის“ ერთ-ერთი ლიდერი ქეთი გაბანიანი. — დესტაბილიზაციას ადგილი არ ექნება. ძალგანსაკლები სტრუქტურები საკმაოდ ძლიერნი არიან იმისათვის, რომ ქაოსი არ დაუშვან.“ პარასკევს საქართველოს პატრიარქმა, უნმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ მოუწოდოდა ახალგაზრდებს, დროებით შეეწყვიტათ მიტინგები, რათა მათ გამოსვლულს ტრაგიკული მოვლენები არ მოჰყოლოდა. სტუდენტების ლიდერები დაემორჩილნენ

სააკაშვილის რეჟიმს ბოძი გადაუხეცეს

საქართველოს ციხის სკანდალმა საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის, ბაჩო ახალაიას, გადადგომა განაპირობა. ბაჩო ახალაიამ, რომელიც საქართველოს ამჟამინდელი რეჟიმის ერთ-ერთი მთავარი ბოძი იყო, განაცხადა, რომ მიდის თანამდებობიდან, რადგან მომხდარის გამო „პოლიტიკურ და მორალურ პასუხისმგებლობას გრძნობს“. ოპოზიცია კი ახალაიას გასამართლებას მოითხოვს.

ვანელის პოსტი: ოფიციალურად აცხადებდნენ, რომ ის თანამდებობიდან გაათავისუფლეს გირგვლიანის საქმის შემდეგ. შეგახსენებთ, რომ სანდრო გირგვლიანი, ბანკის ახალგაზრდა თანამშრომელი, მოკლული იპოვეს 2006 წლის 28 იანვარს. უშუალოდ ამის წინ

ლესთან, თაკო სალაყაიასთან, ერთად. ინციდენტის შემდეგ ბირგვლიანი ბანკის და მოკლეს. მკვლელების ვინაობა დადგენილია — ისინი პოლიციის თანამშრომლები არიან. გარდაცვლილის ნათესავები ახალაიას პასუხისმგებლობაში მიიყენებენ, რადგან მიაჩნიათ, რომ სწორედ მან ბრძანა გირგვლიანთან გასწორება. საქმემ აღშფოთების ტალღა გამოიწვია, რის შემდეგაც ხელისუფლება იძულებული გახდა, გადაემხალა ახალაიას და მას სპექტაკლური ხელმძღვანელობა საზოგადოებისგან მალულად უჩვენდა. გამორიცხული არაა, რომ რაღაც ანალოგიური გააკეთონ ახლა მის ძმასთან დაკავშირებითაც: ის ძალზე ღირებული მივიდნენ მაშინდელი შინაგან საქმეთა მინისტრის, ვანო მერაბიშვილის, მეუღ-

ახალაიების კლანი, ორი ძმა და მათი მამა, სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონის ექსპროკურორი, აშუამად დეპუტატობის კანდიდატი როლანდ ახალაია ვანო მერაბიშვილთან ერთად შედიან სააკაშვილის „უახლოესი წრეში“ და მისი ხელისუფლების მთავარ დასაყრდენს წარმოადგენენ. ისინი არასდროს უღალატებენ, იმიტომ, რომ რეჟიმის შეცვლის შემთხვევაში ციხე არის ყველაზე მცირე, რაც მათ შეიძლება ელოდეს. ისინი ვერსად გაიქცვიან, რადგან ისეთი ტვირთი აკიდიათ და ისეთ სისხლში არიან მოსვრილნი, რომლის ჩამორეცხვაც შეუძლებელია. ბაჩო ახალაიას ძმა, დავით (დათა) ახალაია, ამჟამად საქართველოს თავდაცვის მინისტრის მოადგილეა, მანამდე კი

თბილისის ერთ-ერთ კაფეში მას ჩხუბი მოუვიდა პოლიციის მაღალჩინოვნიკებთან, რომელთა შორის იყვნენ ახალაია და მისი მოადგილე ოლეგ მელნიკოვი. ოფიცრები კაფეში მივიდნენ მაშინდელი შინაგან საქმეთა მინისტრის, ვანო მერაბიშვილის, მეუღ-

შინაგან საქმეთა მინისტრზე ძალიან ბევრი რამაა დამოკიდებული. მით უფრო, ამგვარ ღირებულ და ბრძოლებში ნანართომ მინისტრზე, რომელიც 2003 წელს არასამთავრობო ორგანიზაცია „თავისუფლების ინსტიტუტი“ — „ვარდების რევოლუციის“ მთავარ ლაბორატორიაში მუშაობდა და სააკაშვილის მხარდამხარ შევარდა პარლამენტში იქიდან შევარდნაძის გამოსაგდებად. ვიდრე შინაგან საქმეთა მინისტრის თანამდებობას დაიკავებდა, ბაჩო ახალაია თავდაცვის მინისტრად მუშაობდა (2009-2012), თავდაცვის მინისტრის მოადგილედ (2008-2009) იუსტიციის სამინისტროს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის უფროსად (2005-2009). ოპოზიცია მას „სიკვდილის ესკადრონების“ შექმნაში ადანაშაულებს სხვათა შორის, დღეს მის ძმას იმაშიც სდებენ ბრალს, რომ სწორედ მან შეუქმნია ოპოზიციის გენერალ რომან დუმბაძის, აჭარის ექს-მთავრის ასლან აბაშოძის მომხრის მკვლელობა სააკაშვილისთვის „საჩუქრად“. რაც შეეხება მათ მამას, როლანდ ახა-

ისინი ვერსად გაიქცვიან, რადგან ისეთი ტვირთი აკიდიათ და ისეთ სისხლში არიან მოსვრილნი, რომლის ჩამორეცხვაც შეუძლებელია

საქართველოს ახალი არაფერი გაუგია, „მაგრამ ყველაფრის დაუფარავად ხილვა შოკია, შოკი კი ყოველთვის ხელისუფლების წინააღმდეგ მუშაობს“

სხვისი თვალით

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სააკაშვილი სისხის კანონებით გასხვავს პასუხს

საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის მეთაურს და პირობა დადეს, რომ ორშაბათიდან სააკაშვილის რეზიდენციასთან განახლებენ მიტინგებსა და მსვლელობებს. ოპოზიციური გაერთიანება „ქართული ოცნების“ ლიდერმა ბიძინა ივანიშვილმა პრეზიდენტს მოუწოდა, დაუყოვნებლივ გადაეხადებინა „ეს მისთვის ერთადერთი შესაძლო გზაა და მას ჯერ კიდევ შეუძლია ამ გზით ისარგებლოს“, — განაცხადა მილიარდერმა პარასკევს თავის წინასაარჩევნო მიტინგზე.

ამავე დროს ქვეყნის მთავარი პროკურორი შურაბე ხოლოძემ პირობას დას, რომ უახლოეს მომავალში გამოაქვეყნებს რაღაც მასალას იმის დასაბამად, რომ სენსაციური ვიდეოს ავტორი, გლდანის ციხის ყოფილი თანამშრომელი ვლადიმერ ბაქრაძე შპს-ში მისი ასრულებდა და ამ კადრების გავრცელება სანქციონირებული იქნება. „სხვის თვალით“ მისი თემატიკაზე მუშაობს და ბაქრაძის ხელისუფლებას აკრიტიკებს. „სხვა გეგმა კი არაა, გეგმა არაა, გეგმა არაა“ — განაცხადა მილიარდერმა პარასკევს თავის წინასაარჩევნო მიტინგზე.

ამავე დროს ქვეყნის მთავარი პროკურორი შურაბე ხოლოძემ პირობას დას, რომ უახლოეს მომავალში გამოაქვეყნებს რაღაც მასალას იმის დასაბამად, რომ სენსაციური ვიდეოს ავტორი, გლდანის ციხის ყოფილი თანამშრომელი ვლადიმერ ბაქრაძე შპს-ში მისი ასრულებდა და ამ კადრების გავრცელება სანქციონირებული იქნება. „სხვის თვალით“ მისი თემატიკაზე მუშაობს და ბაქრაძის ხელისუფლებას აკრიტიკებს. „სხვა გეგმა კი არაა, გეგმა არაა, გეგმა არაა“ — განაცხადა მილიარდერმა პარასკევს თავის წინასაარჩევნო მიტინგზე.

არჩევნებამდე რამდენიმე დღის წინ მთელი საქართველოს შემძვერელმა ვიდეომ ქვეყანა ვერ გახლიჩა. პირიქით, შესაძლოა ისინი, ვინც ასე ზუსტად დაგეგმა წინასაარჩევნო გზა, ვერც ივარაუდებდა, რომ ქვეყანა გაერთიანდებოდა იმ შოკისგან, რომელიც ნანახმა მოჰგვარა. ის კი, რაც ამ ქვეყანამ ნახა, ბავშვებმა და უფროსებმა, რომელთაც სუსტი გული აქვთ, არ უნდა ნახონ. ხელისუფლება, როგორც ჩანს, თავიდან იმედოვნებდა, რომ თავიდან აიცილებდა მომხდარს და შინაგან საქმეთა სამინისტროს საიტზე განათავსა ვიდეორჩანაწერი, რომელიც გადაღებულია ფარული კამერით გლდანის ციხეში. არც თუ სუფთა კადრებიდან შეიძლება მიხედვით, რომ იქ პატიმრებს სცემენ.

ქვეყანა საკუთარი თვალით ნახა, თუ როგორ სხვანაირად უნდა იხილოს, რომ მათ უპატიურებენ ხელისუფლებითა და ხოცხებით და ეს სწავა ყოველდღიურად, რასაც უკვე ვიხივით ხიხინითა და ხიხინითა და რაც უნდა უპატიურებდნენ და რაც უნდა უპატიურებდნენ და რაც უნდა უპატიურებდნენ

დაც არავის არანაირ რეფორმებზე არც კი უფიქრია. ახლა ხელისუფლება აღიარებს: კი, ვნახეთ, კი, სისტემური შეცდომაა, მაგრამ ვინ და უფროსებს ან ვინ თანაუგრძობს? აღრევს ბავშვს არ სჯობს თუ არა პარაფენოლამინი მთელი პარტიის გამარჯვებისა, ახლა კი — მით უფრო. ახლა ყველაფერი შეიქცა შინაგანად და არა ხელისუფლების სასარგებლოდ.

მათ, ვინც რეფორმითა განაწყენებული, ხანდახან სულერთია, თუ რატომ გაათავისუფლეს სამსახურიდან. სააკაშვილის სანქციონირებული მიტინგზე შეძლებული ინტელიგენტები ყოფილი პოლიციელებისა და ახლანდელი უმუშევრების გვერდით დგანან. მაგრამ მრავალ მათგანს მრისხანებაც კი არ უბრძანებდა თვალს იმდენად, რომ ვერ დაინახონ, თუ რა გაკეთდა ამ წლებში და რა სამსახური იქნებოდა ამ ყველაფერის დაკარგვა თუნდაც იმ საფასურის გამო, რომლის გადახდაც მოუხდათ. იმის გამო, რომ ეს საფასური უსამართლო იყო, დაკარგვა კიდევ უფრო სანწყენი იქნება.

ახლა შინაგან საქმეთა მინისტრის მოვალეობას საქართველოში ბაჩო აბაიალის ნაცვლად ეკა ზღულაძე ასრულებს. იგი პრემიერ-მინისტრის, ვანო მერაბიშვილის, კანდიდატურად ითვლება. თავის პირველ განცხადებაში ზღულაძემ პირობა დადო, რომ განაგრძობს რეფორმებს და უზრუნველყოფს წესრიგის დაცვას მოახლოებული საპარლამენტო არჩევნებისას.

სხვა ყველაფრის პუბლიკაცია, როგორც სამინისტროში განაცხადეს, დაუშვებელი იყო საზოგადოებრივი ჩვენებისთვის, თუმცა იმავე საღამოს გაიკვია, რომ გამოქვეყნებული ლაით-ვერსია მხოლოდ სრულმასშტაბიანი დემონსტრირების ანონსი იყო, დემონსტრირებისა, რომელიც ორმა ოპოზიციურმა არხმა მოახსო. **ქვეყანა საკუთარი თვალით ნახა, თუ როგორ სხვანაირად უნდა იხილოს, რომ მათ უპატიურებენ ხელისუფლებითა და ხოცხებით და ეს სწავა ყოველდღიურად, რასაც უკვე ვიხივით ხიხინითა და ხიხინითა და რაც უნდა უპატიურებდნენ და რაც უნდა უპატიურებდნენ**

ქართველოში უკვე მიეჩვივნენ, არ შეადარონ თავი მათ, ვინც გაზაფხულიდან ქრთამს — და ესეც სააკაშვილია. მეორეს მხრივ, ვერ კიდევ საბჭოთა დროს რესპუბლიკის ბრენდი, ისეთივე, როგორც ლეინო და თბილ ჰაერში გავერებულ კორუფცია, კანონიერების უკონტროლობისკენ. სწორედ ამიტომ, რომ რეფორმირებაში ხშირად ერთდროულად სახლობს დესპოტიზმი და გმირი და ასე რთული გასანაღმად, თუ რა არის მთავარი და რა ფერებით უნდა დახატონ პორტრეტი, მით უფრო, თუ მას თანამედროვეობა ხატავენ. **საქართველოს ხელი-სუფლებამ ქვეყანას თმებით მოათრავს მისი პირდაპირი და დასრულებული მართლმადიდებელი და დასრულებული მართლმადიდებელი და დასრულებული მართლმადიდებელი**

ქსი ყოველდღიურების მთავარი არგუმენტი, რომელზეც ოპოზიციამ ვერაფერი უპასუხა. უფრო მეტიც, მას თავის მართლებას უწევდა იმ ბრალდების გამო, რომ, თუნდაც არ მოინდომოს უკვე მიღწეულის დანერგვა, მის შენარჩუნებასაც კი ვერ მოახერხებს.

ლაიამ დიდი წვლილი შეიტანა სამეგრელოში ოპოზიციის ლიკვიდაციაში მხარეში პროკურორობის მხრივ.

არჩევნებამდე ათი დღით ადრე ქვეყანა შეიჭმუნდა. იმას, რომ მთელი ეს ისტორია პოლიტიკური თვალსაზრისით აბსოლუტური თეთრი ძაფითაა ნაკერი, საქართველოში ეთანხმება ყველა, მიუხედავად პოლიტიკური ორიენტაციისა.

„ჩვენ, ყველა, ვიცოდით, რომ ქანონიერი შურაბე ხოლოძის ბაიძის საპარტიო-პოლიტიკური მართლმადიდებელი და დასრულებული მართლმადიდებელი და დასრულებული მართლმადიდებელი“

საქართველოს ახალი არაფერი გაუგია, „მაგრამ ყველაფრის დაუფარავად ხილვა შოკია, შოკი კი ყოველთვის ხელისუფლების წინააღმდეგ მუშაობს“, — ამბობს მერაბ ფაჩულაია.

რა არის საქართველოს ყველაზე დიდი მიღწევა? სააკაშვილის რეჟიმის უმნიშვნელო ბიძგისგანაც იმდენად. სწორედ ასეთი ბიძგად შეიძლება იქცეს სააკაშვილისთვის გლდანის ციხეში წამებათა ამსახველი ვიდეო. საქართველოს მოსახლეობამ ხომ მშვენივრად იცის, რომ ის, რაც ვიდეოზეა ასახული, მხოლოდ გლდანის ციხეში არ ხდება. და ეს ერთი ეპიზოდი არაა. ეს სისტემაა. სწორედ ასე ამუშავდა სააკაშვილი თავის „დემოკრატიის შუქურას“.

არავის გაჰპირებია, რომ ჯერ კიდევ 2011 წელს გაკეთებული ჩანაწერები თავის დროს ელვად და ეს დროც დადგა. როგორც ბაქრაძე, ამ ვიდეოების არსებობის შესახებ იცოდა, ასევე არავის აღუვლებს. საქართველოში მას, უკვე დიდი ხანია, თვლიან მალეუტა სკურატოვის ადგილობრივ განსახიერებად, თანაც სააკაშვილის ეპოქაში.

რეფორმა ყოველთვის დაუნდობელია, განსაკუთრებით რადიკალური რეფორმა, არარადიკალური რეფორმის კი, როგორც პოსტსაბჭოთა პრაქტიკა ადასტურებს, აზრი არ აქვს. მაგრამ არის პრობლემა, რომელსაც აღმოსავლეთ ევ-

როპაში გაართვის თავი, საქართველოში კი — ვერა: რეფორმა, ისევე, როგორც ხელისუფლება, სხვადასხვა მიზეზის გამო ობიექტურად მისწრაფის უკონტროლობისკენ. სწორედ ამიტომ, რომ რეფორმირებაში ხშირად ერთდროულად სახლობს დესპოტიზმი და გმირი და ასე რთული გასანაღმად, თუ რა არის მთავარი და რა ფერებით უნდა დახატონ პორტრეტი, მით უფრო, თუ მას თანამედროვეობა ხატავენ.

არავის გაჰპირებია, რომ ჯერ კიდევ 2011 წელს გაკეთებული ჩანაწერები თავის დროს ელვად და ეს დროც დადგა. როგორც ბაქრაძე, ამ ვიდეოების არსებობის შესახებ იცოდა, ასევე არავის აღუვლებს. საქართველოში მას, უკვე დიდი ხანია, თვლიან მალეუტა სკურატოვის ადგილობრივ განსახიერებად, თანაც სააკაშვილის ეპოქაში.

საქართველოში იმასაც ხვდებიან, რომ რუსეთის ან სხვა პოსტსაბჭოთა ციხეებიც ანალოგიური ჯოჯოხეთია, მაგრამ ეს უკვე არ წარმოადგენს გამართლებად, რადგან სა-

უკონტროლობას არავინ ელის, იმიტომ, რომ ხელისუფლებამ უკვე ისწავლა ყველა ოპერაციაში გამარჯვება, თუნდაც იმ მეთოდით გამარჯვება, რომელსაც იყენებენ იქ, სა-

აუზ-ში პოლიციელმა იწვლილი ავტოკალით მუქარისთვის მოკლა

აუზ-ში ქალაქ ჰიუსტონში პოლიციელმა იწვლილი მხოლოდ იმიტომ მოკლა, რომელიც მის მეწყვილეს ავტოკალით ემუქრებოდა. შემთხვევა უკურნებელი ავადმყოფების სახლში მოხდა. მოკლული, რომელსაც ამპუტირებული ჰქონდა ხელი და ფეხი, ასევე ფსიქიკურ პრობლემებსაც განიცდიდა. დაწესებულების ადმინისტრაციამ პოლიციას მას შემდეგ გამოიძახა, რაც მოკლულმა აგრესიული ქცევა დაიწყო. მამაკაცმა ერთ-ერთი პოლიციელი კუთხეში მიიმწყვდია და მეტალის საგნით დაუწყო შემინება, იტყობინება ადგილობრივი პოლიცია. პოლიციელის მეწყვილემ, რომელიც ვერ ხედავდა, კონკრეტულად რა ნივთი ეკავა ხელში მამაკაცს, მას ცეცხლი გაუხსნა. მოგვიანებით აღმოჩნდა, რომ მოკლული პოლიციელის შემინებას ავტოკალით ცდილობდა. უნდა აღინიშნოს, რომ პოლიციელი მეთით უკვირებდა მერინისთვის ეს არაა პირველი შემთხვევა, როდესაც დაპირისპირება მსხვერპლით დაასრულა. 2009 წელს მერინმა ცეცხლი გაუხსნა მამაკაცს, რომელმაც თავისი მეზობელი დანი დაჭრა და შემდგომ პოლიციას დანის გადაგდებაზე უარი განუცხადა.

აუზ-ში ქალაქ ჰიუსტონში პოლიციელმა იწვლილი მხოლოდ იმიტომ მოკლა, რომელიც მის მეწყვილეს ავტოკალით ემუქრებოდა. შემთხვევა უკურნებელი ავადმყოფების სახლში მოხდა. მოკლული, რომელსაც ამპუტირებული ჰქონდა ხელი და ფეხი, ასევე ფსიქიკურ პრობლემებსაც განიცდიდა. დაწესებულების ადმინისტრაციამ პოლიციას მას შემდეგ გამოიძახა, რაც მოკლულმა აგრესიული ქცევა დაიწყო. მამაკაცმა ერთ-ერთი პოლიციელი კუთხეში მიიმწყვდია და მეტალის საგნით დაუწყო შემინება, იტყობინება ადგილობრივი პოლიცია. პოლიციელის მეწყვილემ, რომელიც ვერ ხედავდა, კონკრეტულად რა ნივთი ეკავა ხელში მამაკაცს, მას ცეცხლი გაუხსნა. მოგვიანებით აღმოჩნდა, რომ მოკლული პოლიციელის შემინებას ავტოკალით ცდილობდა. უნდა აღინიშნოს, რომ პოლიციელი მეთით უკვირებდა მერინისთვის ეს არაა პირველი შემთხვევა, როდესაც დაპირისპირება მსხვერპლით დაასრულა. 2009 წელს მერინმა ცეცხლი გაუხსნა მამაკაცს, რომელმაც თავისი მეზობელი დანი დაჭრა და შემდგომ პოლიციას დანის გადაგდებაზე უარი განუცხადა.

აუზ-ში ქალაქ ჰიუსტონში პოლიციელმა იწვლილი მხოლოდ იმიტომ მოკლა, რომელიც მის მეწყვილეს ავტოკალით ემუქრებოდა. შემთხვევა უკურნებელი ავადმყოფების სახლში მოხდა. მოკლული, რომელსაც ამპუტირებული ჰქონდა ხელი და ფეხი, ასევე ფსიქიკურ პრობლემებსაც განიცდიდა. დაწესებულების ადმინისტრაციამ პოლიციას მას შემდეგ გამოიძახა, რაც მოკლულმა აგრესიული ქცევა დაიწყო. მამაკაცმა ერთ-ერთი პოლიციელი კუთხეში მიიმწყვდია და მეტალის საგნით დაუწყო შემინება, იტყობინება ადგილობრივი პოლიცია. პოლიციელის მეწყვილემ, რომელიც ვერ ხედავდა, კონკრეტულად რა ნივთი ეკავა ხელში მამაკაცს, მას ცეცხლი გაუხსნა. მოგვიანებით აღმოჩნდა, რომ მოკლული პოლიციელის შემინებას ავტოკალით ცდილობდა. უნდა აღინიშნოს, რომ პოლიციელი მეთით უკვირებდა მერინისთვის ეს არაა პირველი შემთხვევა, როდესაც დაპირისპირება მსხვერპლით დაასრულა. 2009 წელს მერინმა ცეცხლი გაუხსნა მამაკაცს, რომელმაც თავისი მეზობელი დანი დაჭრა და შემდგომ პოლიციას დანის გადაგდებაზე უარი განუცხადა.

mk.ru

rian.ru

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოში 1990-იანი წლების პირველი ნახევრიდან ახალი სოციალურ-ეკონომიკური ჭეშარი დაიწყო. ტერიტორიული მიგრაცია — საქართველოს ასი ათასობით მოქალაქე ეკონომიკური პირობების გამო იძულებული გახდა სამშობლო დაეტოვებინა და უმოსავლის წყარო უცხოეთში ეძებნა.

სტატისტიკური შოკი

ინფლაციური პროცესები და ფულის მსყიდველუნარიანობის უნარჩანობა თანამედროვე საქართველოში: 2000–2011 წლები

წერილი გეორგი

1990-იანი წლების დასაწყისში, საბაზრო ეკონომიკაზე გადასვლისას, ფასების ლიბერალიზაცია ჰგავდა დახურული ქურჭლიდან სარქველის აგლეჯას შიდა წნევის მატების გამო. შედეგად, სულ რამდენიმე წელიწადში საქართველოს მოსახლეობა კეთილდღეობის საკმაოდ მაღალი დონიდან გადაიქცა საზოგადოებად, რომელშიც სიღარიბემ მასობრივი ხასიათი მიიღო. ინფლაციური პროცესები გეომეტრიული პროგრესით ვითარდებოდა — თუ 1980-1989 წლებში საშუალო წლიური ინფლაცია 0.6 პროცენტი იყო, 1990 წელს საშუალო თვიურმა ინფლაციამ 1.7 პროცენტი შეადგინა, 1991 წელს — 4.9%, 1992 წ. — 21.3%, 1993 წ. — 34.6%, ხოლო 1994 წელს 56.3%. მთლიანად, 1995 წელს 1990 წელთან შედარებით ფასები საქართველოში 356.9 ათასჯერ გაიზარდა, მაშინ, როდესაც მთლიანი შიდა პროდუქტი თითქმის 4-ჯერ შემცირდა.

მომდევნო პერიოდში ინფლაცია თანდათანობით კლებადი ტენდენციით ხასიათდებოდა, თუმცა, 12-თვიანი პერიოდის მიხედვით, ყოველი მეხუთე თვე ორნიშნა ინფლაციით იყო აღინიშნული. 1995 წელს ინფლაციამ 1.8-ჯერ უფრო სწრაფად იზრდებოდა დანარჩენი სამომხმარებლო დოვლათის ფასებთან შედარებით. ბოლო 11 წლის მანძილზე (2001-2011 წ.წ.) სურსათზე ფასების მატებამ მოდიოდა ინფლაციის 4/5-ზე მეტი (82%). აღნიშნული გარემოება განსაკუთრებით ნეგატიურად მოქმედებს ფიქსირებულ და დაბალშემოსავლიანი ოჯახების კეთილდღეობაზე, რომელთა ფულადი სახსრების დიდი ნაწილი, პირველ რიგში, სურსათზე მოთხოვნილების დასაკმაყოფილებლად მიემართება. იმის გათვალისწინებით კი, რომ ბოლო წლებში განსაკუთრებით გაიზარდა ცალკეული კომუნალური მომსახურების ტარიფებიც, აღნიშნული კატეგორიის შინამეურნეობების მდგომარეობა კიდევ უფრო დამძიმდება.

ინფლაცია და ლარის მსყიდველუნარიანობის უნარჩანობა

ინფლაცია უშუალო კავშირშია ეროვნული ვალუტის — ლარის მსყიდველუნარიანობის უნარჩანობასთან. ეს უკანასკნელი წარმოადგენს იმ საკონ-

ლის რაოდენობას, რომლის შექმნაც შესაძლებელია მოცემული ფულადი ერთეულით. ინფლაცია და ვალუტის მსყიდველუნარიანობა ერთმანეთთან უკუპროპორციულ დამოკიდებულებაშია. აღნიშნულის გათვალისწინებით, ლარის მსყიდველუნარიანობა მისი შემოღების დღიდან (1995 წ.) 2011 წლის ბოლოსათვის თითქმის 4-ჯერ შემცირდა, ხოლო 2000 წელთან შედარებით — 2-ჯერ და მეტად. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, საქართველოში ლარის მსყიდველუნარიანობის მსყიდველუნარიანობა მისი შემოღების დღიდან (1995 წ.) 2011 წლის ბოლოსათვის თითქმის 4-ჯერ შემცირდა. 2000 წელთან შედარებით ფასები გაიზარდა საქონლის ხორცზე თითქმის 3-ჯერ, პურსა და კარტოფილზე — დაახლოებით 2-2-ჯერ, ბრინჯზე — დაახლოებით 1.2-ჯერ. შესაბამისად, ლარის მსყიდველუნარიანობა 2000 წელთან შედარებით შეადგენდა: საქონლის ხორცზე — 33.9 პროცენტს, პურზე — 47.6 პროცენტს, მაკარონზე — 50 პროცენტს, კარაქზე — 70.6 პროცენტს, ბრინჯზე — 87.6 პროცენტს... საქართველოში ლარის მასის შემოღების დღიდან (1995 წ.

საქართველოს განვითარების კვლევითი ინსტიტუტი
საქართველოს განვითარების კვლევითი ინსტიტუტი
საქართველოს განვითარების კვლევითი ინსტიტუტი
საქართველოს განვითარების კვლევითი ინსტიტუტი

(2006 წ. — 3.4 წლის ხელფასი), წილემი — 4.1 წლის, ხოლო შვეიცარია და ბელგიაში — 4.3 წლის ხელფასი.

საშუალო ხელფასისა და ფულადი სახსრების მსყიდველუნარიანობის უნარჩანობა

ინფლაციური პროცესები სადმი განსაკუთრებით მგრძობიარეა მოსახლეობის მიმდინარე შემოსავლები, პირველ რიგში, ხელფასი.

სახლეობის ფულადი სახსრების ზრდის საშუალო წლიური ტემპი ხელფასის ზრდის საშუალო ტემპს დაახლოებით 1.6-ჯერ ჩამორჩებოდა (შესაბამისად, 14.3% და 22.9%).

ფიზიკური პირების დეპოზიტებისა და ფულადი ტრანზაქციების მსყიდველუნარიანობის უნარჩანობა

საქართველოს საბანკო სისტემაში ფიზიკური პირების დეპოზიტების მოცულობამ 2012 წლის დასაწყისისათვის 3.2 მლრდ. ლარი შეადგინა, რაც 10 წლის წინანდელ დონეზე 17.7-ჯერ მეტია. ფიზიკურ პირთა დეპოზიტების თანაფარდობა მშპ-სთან 13.4 პროცენტია.

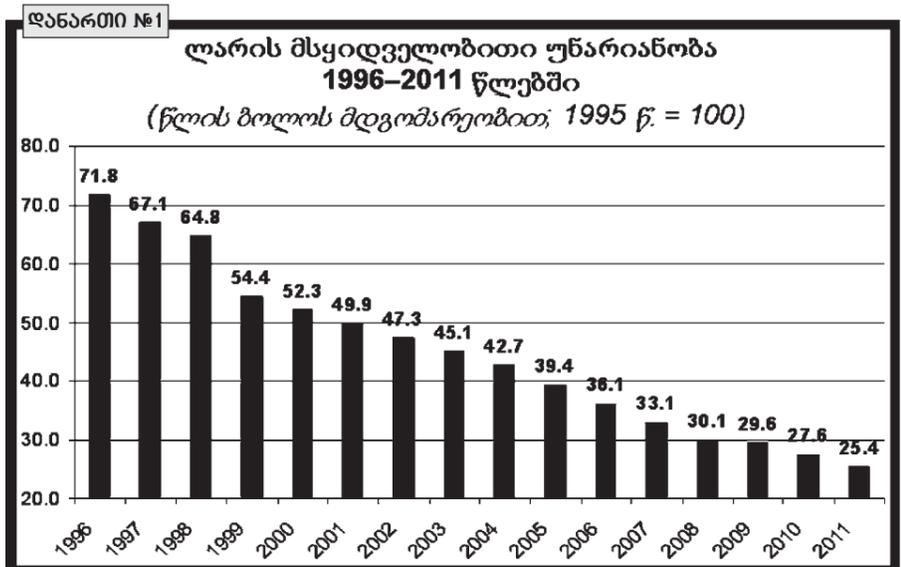
მიუხედავად იმისა, რომ ოფიციალურად ერთადერთი საბანკო დასაქმებული საშუალო თვიურმა ხელფასმა 2011 წლის ბოლოს 761 ლარი შეადგინა, რაც 11 წლის წინანდელ ანალოგიურ მაჩვენებელს თითქმის 10-ჯერ აღემატება. ამასთან, ინფლაციის გამო ხელფასის მსყიდველუნარიანობა აღნიშნულ პერიოდში მხოლოდ 4.7-ჯერ გაიზარდა.

მოსახლეობის მთლიანი ფულადი სახსრები 2011 წელს 2000 წელთან შედარებით 4.3-ჯერ გაიზარდა — 1.8 მლრდ ლარიდან 7.8 მლრდ. ლარამდე. მოსახლეობის ფულადი სახსრების ზრდას საბრძოლველად ჩამორჩება საშუალო ხელფასის ზრდას — რეალურ განზომილებაში, ინფლაციის გათვალისწინებით, 11 წლის მანძილზე მოსახლეობის ფულადი სახსრები მხოლოდ 2.1-ჯერ გაიზარდა. აღნიშნულ პერიოდში მოსახლეობის ფულადი სახსრების ზრდას საშუალო ხელფასის ზრდასთან შედარებით 65.4 ლარით მეტი თანხა სჭირდება. ამასთან, მიუხედავად სანჯავის ფასების ზრდისა, საშუალო ხელფასით ბენზინის ყიდვის შესაძლებლობა განვილი პერიოდში 4.6-ჯერ გაიზარდა — 2011 წლის ბოლოს საშუალო ხელფასით შესაძლებელი იყო „რეგულარის“ მარკის 366 ლიტრი ბენზინის შექმნა, ნაცვლად 2000 წლის 80 ლიტრისა.

2000 წელთან შედარებით ფასები გაიზარდა საქონლის ხორცზე თითქმის 3-ჯერ, პურსა და კარტოფილზე — დაახლოებით 2-2-ჯერ, ბრინჯზე — დაახლოებით 1.2-ჯერ

საქართველოში ერთი საშუალო (70 მ2) ბინის შესაძენად საჭიროა 11.6 წლის ნომინალური ხელფასის ეკვივალენტი თანხა. ეს თითქმის 1.5-ჯერ ნაკლებია 2006 წლის მაჩვენებელთან შედარებით (17.2 წელი), თუმცა, მაინც საგრძნობლად აღემატება ამ მხრივ მოწინავე ქვეყნების მაჩვენებლებს. მაგალითად, აშშ-ში იმავე ფართის ერთი ბინის შესაძენად საჭიროა 2.7 წლის საშუალო ხელფასი

ავზის გავსებას 2000 წელთან შედარებით 65.4 ლარით მეტი თანხა სჭირდება. ამასთან, მიუხედავად სანჯავის ფასების ზრდისა, საშუალო ხელფასით ბენზინის ყიდვის შესაძლებლობა განვილი პერიოდში 4.6-ჯერ გაიზარდა — 2011 წლის ბოლოს საშუალო ხელფასით შესაძლებელი იყო „რეგულარის“ მარკის 366 ლიტრი ბენზინის შექმნა, ნაცვლად 2000 წლის 80 ლიტრისა.

პენსიონერებისათვის, როგორც შემოსავლებით მოსახლეობის ყველაზე მარგინალური, დაბალშემოსავლიანი კატეგორიისათვის, ინფლაციის მაჩვენებელი გაცილებით მაღალი, ხოლო შემოსავლების მსყიდველობითი უნარიანობის ინდექსი გაცილებით დაბალია შესაბამის საშუალო მაჩვენებლებთან შედარებით.

პერიოდში ქვეყნის ნომინალური მთლიანი შიდა პროდუქტისა და პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების, ხოლო 1.2-1.2-ჯერ — სამშენ-ლო ნომინალური ხელფასისა და საგარეო სავაჭრო ბრუნვის მოცულობის ზრდას.

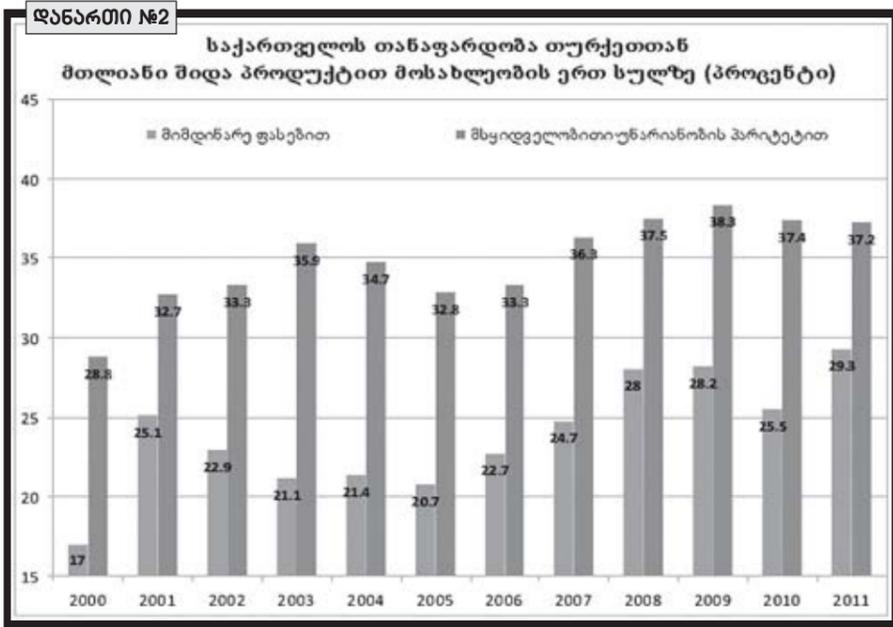
პენსიონერთა ფულადი რესურსების ინფლაცია და მსყიდველობითი უნარიანობა

პენსიონერებისათვის, როგორც შემოსავლებით მოსახლეობის ყველაზე მარგინალური, დაბალშემოსავლიანი კატეგორიისათვის, ინფლაციის მაჩვენებელი გაცილებით მაღალი, ხოლო შემოსავლების მსყიდველობითი უნარიანობის ინდექსი გაცილებით დაბალია შესაბამის საშუალო მაჩვენებლებთან შედარებით. შედეგად, თუ ნომინალურად 2000 წელთან შედარებით 2011 წლისთვის ფულადი ტრანზაქციები საქართველოში აშშ დოლარებში გაიზარდა 20.0-ჯერ, ლარებში დენომინირებული იგივე რესურსები გაიზარდა მხოლოდ 17.1-ჯერ, ხოლო ინფლაციის გათვალისწინებით, რეალურად — მხოლოდ 8.3-ჯერ. ეს ნიშნავს, რომ ფულადი ტრანზაქციების ერთეულის (აშშ დოლარის) მსყიდველობითი უნარიანობა საქართველოში 2011 წლისთვის თითქმის 2.4-ჯერ შემცირდა და 2000 წლის დონის მხოლოდ 40.7 პროცენტი შეადგინა.

აშშ დოლარზე საქართველოს შიდა სამომხმარებლო ბაზარზე ზემოხსენებულმა „ორმაგმა პრესინგმა“ ის შედეგი გამოიღო, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ ინფლაციის საშუალო წლიური ტემპი საქართველოში 2.7-ჯერ უფრო მაღალია აშშ-სთან შედარებით (შესაბამისად, 6.8% და 2.5%), ხოლო ლარის მსყიდველობითი უნარიანობის დაკარგვის ტენდენცია საქართველოში 2.2-ჯერ უსწრებდა დოლარის ანალოგიურ პროცესს აშშ-ში, ლარის ოფიციალური კურსის გამყარების წყალობით, საქართველოში აშშ დოლარის გაუფასურების (მსყიდველობითი უნარიანობის დაკარგვის) პროცესმა გადაუსწრო ლარის გაუფასურების პროცესს — 2011 წლისთვის საქართველოს შიდა სამომხმარებლო ბაზარზე 2000 წელთან შედარებით ლარი გაუფასურებული იყო 51.3 პროცენტით (შესაბამისად, 51.3 პროცენტული პუნქტით, ხოლო აშშ დოლარი 8 პროცენტული პუნქტით უფრო მეტად — 59.3 პროცენტული პუნქტით).

საქართველო-თურქეთი: ეკონომიკური პოტენციალი და ურთიერთობები

თურქეთი ჩვენი ქვეყნის დიდი სამხრეთელი მეზობელია. იგი საქართველოს აღემატება ტერიტორიით — 11.4-ჯერ, მოსახლეობით — 16.5-ჯერ, მათ შორის, ეკონომიკურად აქტიური მოსახლეობით — 14.7-ჯერ, ეკონომიკური პოტენციალით კი (ქვეყანაში წარმოებული მთლიანი შიდა პროდუქტით) — 44.3-ჯერ. თურქეთს, საერთაშორისო სავალუტო ფონდის ბოლო მონაცემებით, მსოფლიოში მე-17 ადგილი უკავია მთლიანი შიდა პროდუქტის წარმოების მიხედვით (შედარებისათვის, იმავე წყაროს მიხედვით, აღნიშნული ინდიკატორით საქართველო 120-ე ადგილზეა). აბსოლუტური მასშტაბებით, თურქეთზე მოდის მსოფლიო ეკონომიკის 1.33 პროცენტი და მისი მოცულობა თითქმის

პროგნოზირებულია 2011 წელს, ეკონომიკური უზრუნველყოფის და 8.5 ათას აშშ დოლარს საქართველოში და 30.9 ათას დოლარს — თურქეთში

მ-ჯერ აღემატება სამხრეთ კავკასიის სამივე ქვეყნის ერთობლივ მთლიან შიდა პროდუქტს. წარმოების ამჟამინდელი მასშტაბებით, თურქეთის ეკონომიკას სჭირდება დაახლოებით 1.7-ჯერაღი ზრდა იმისათვის, რომ მოხდეს მსოფლიოს უდიდესი ეკონომიკების მქონე ქვეყნების ათეულში, როგორც ესა აქვს დასახული 2023 წლისათვის — თურქეთის რესპუბლიკის დაარსების 100 წლისთავისათვის. თურქეთი, გაეროს განვითარების პროგრამის მიერ შედგენილი რეიტინგით, ეკონომიკური განვითარების დონით მსოფლიოში 67-ე ადგილზეა, საქართველო კი — მხოლოდ 111-ზე.

მოსახლეობა

განვიღოთ წლებში თურქეთის მოსახლეობის ზრდის საშუალო წლიური ტემპი 0.8 პროცენტი იყო, რის შედეგადაც მისმა მოსახლეობამ 2011 წლისთვის 72.153 მლნ. კაცს მიაღწია. ეს 2000 წელთან შედარებით თითქმის 6.0 მილიონით (9.0%-ით) მეტია. მოსახლეობის რიცხოვნობით თურქეთი მსოფლიოში მე-18, ხოლო საქართველო — 121-ე ადგილზეა. თურქეთზე მოდის

მსოფლიო მოსახლეობის 1.07%, საქართველო კი — 0.064%. მოსახლეობის სიმჭიდროვე 1 კვ. კმ-ზე შეადგენს: თურქეთში — 92.4 კაცს, საქართველოში — 64.1 კაცს. თურქეთისაგან განსხვავებით, საქართველოს მოსახლეობის რიცხოვნობა ბოლო ათწლეულში თითქმის არ შეცვლილა (2011 წელს 2000 წელთან შედარებით მოსახლეობამ, ოფიციალური მონაცემებით, მხოლოდ 0.8 პროცენტით მოიმატა). დღეისათვის საქართველოს მოსახლეობის რიცხოვნობა 4.498 მლნ. კაცია. საქართველოს მოსახლეობის რიცხოვნობის თანაფარდობა თურქეთის მოსახლეობასთან შეადგენს 6.2 პროცენტს. 2000 წელთან შედარებით აღნიშნული თანაფარდობა შემცირდა 0.5 პროცენტული პუნქტით (2000 წ. — 6.7%).

მოსახლეობის მედიანური ასაკი საქართველოში თურქეთისაზე 9.3 წლით უფრო მაღალია, რაც ჩვენს ქვეყანას მრავალი ინდიკატორით სოციალურ-ეკონომიკური რისკების სადამი უფრო მეტად მონყვლადს ხდის. საქართველოში თურქეთთან შედარებით მოსახლეობის საერთო რიცხოვნობაში 1.7-ჯერ

დაბალია 15 წლამდე ასაკის ბავშვების წილი (შესაბამისად, 16.1% და 27.2%) და 2.7-ჯერ მაღალი — 65 და მეტი წლის მოსახლეობის წილი (16.4% და 6.1%). ამჟამად, ხანდაზმული მოსახლეობის ერთსა და იმავე რაოდენობაზე თურქეთთან შედარებით საქართველოში 4.5-ჯერ ნაკლები ბავშვია. პროგნოზებით, 2050 წლისთვის მოსახლეობის საერთო რიცხოვნობაში 60 წელს გადაცილებულთა რაოდენობა საქართველოში იქნება 35.8 პროცენტი, ხოლო თურქეთში — 23.0 პროცენტი.

ზოგადი ეკონომიკური მდგომარეობა

ოცდამეერთე საუკუნის პირველ ათწლეულში (2001-2011 წ.წ.) საქართველოს ეკონომიკის ზრდის ტემპი 1.5-ჯერ უფრო მაღალი იყო თურქეთთან შედარებით. შედეგად, 2011 წლისთვის საქართველოს მთლიანი შიდა პროდუქტი 2000 წელთან შედარებით თითქმის გაორმაგდა, თურქეთისა კი დაახლოებით 1.6-ჯერ გაიზარდა. აღნიშნული ზრდის შედეგად საქართველოს ეკონომი-

კის (მშპ) თანაფარდობა თურქეთთან გაიზარდა 2000 წლის 1.14 პროცენტთან 2011 წლის 1.81 პროცენტამდე (მიმდინარე ფასებით).

მოსახლეობის ერთ სულზე წარმოებული მშპ საქართველოში შეადგენს თურქეთის ანალოგიური მაჩვენებლის 29.3 პროცენტს — მიმდინარე ფასებით და 37.2 პროცენტს — ვალუტების მსყიდველობითი უნარიანობის პარიტეტის გათვალისწინებით. საქართველოს ჩამორჩენა თურქეთთან 2001-2011 წლებში აღნიშნული ინდიკატორებით შემცირდა, შესაბამისად, 12-12 პროცენტული პუნქტით.

დასაქმება და შრომის უზრუნველყოფის დონე

დემოგრაფიული ფაქტორი უშუალო გავლენას ახდენს შრომითი რესურსების საერთო რაოდენობასა და დასაქმებულთა რიცხოვნობაზე. თუ საქართველოში დასაქმებულთა საერთო რაოდენობა 2011 წელს 2000 წელთან შედარებით შემცირდა 10.3 პროცენტით, თურქეთში, პირიქით, იგი 15.1 პროცენტით გაიზარდა. ბოლო 11 წლის მანძილზე თურქეთის ეროვნულ მუდრეობაში მარტო დამატებით დასაქმებულთა რაოდენობა 1.4-ჯერ აღემატება დღეისათვის საქართველოს ეროვნულ მუდრეობაში დასაქმებულთა მთლიან რაოდენობას.

შრომისმწარმოებლურად 2011 წელს, ეროვნულ მუდრეობაში ყოველ დასაქმებულზე საშუალოდ შეადგენს და 8.5 ათას აშშ დოლარს საქართველოში და 30.9 ათას დოლარს — თურქეთში. მიუხედავად იმისა, რომ 2000 წელთან შედარებით საქართველოს აღნიშნული მაჩვენებლის თანაფარდობა თურქეთის ანალოგიურ მაჩვენებელთან შედარებით 2-ჯერ და მეტად გაიზარდა (27.6%, ნაცვლად 13.3%), მისი დონე სამხრეთელი მეზობლისაგან მაინც 3-ჯერ კიდევ 3.6-ჯერ ჩამორჩება.

2000 წლის შემდეგ დონე დელი პერიოდი ორივე ქვეყანაში ხასიათდებოდა უმუშევრობის დონის ზრდით — თურქეთში უმუშევრობის დონე 2000 წლის 14.97 ათასიდან 2011 წლისთვის 30.44 ათასამდე, ანუ 2.0-ჯერ და მეტად გაიზარდა.

უმუშევრობა რაოდენობა თურქეთში თითქმის 1.9-ჯერ აღემატება დასაქმებულთა რაოდენობას საქართველოში. უმუშევრობის დონემ თურქეთში 2011 წლისთვის 10.5 პროცენტი შეადგინა, რაც 2000 წლის დონეზე 1.6-ჯერ მეტია. იმავე პროპორციით (1.6-ჯერ) გაიზარდა უმუშევრობის დონეც საქართველოში და 2011 წლისთვის 16.2 პროცენტს მიაღწია. ამასთან, მისი დონე საქართველოში სულ ცოტა, 1.5-ჯერ აღემატება თურქეთის დონეს.

უმუშევრობის პიკმა თურქეთში 2009 წელს მიაღწია (14.0%), რის შემდეგაც იგი ყოველწლიურად 2.0-2.0 პროცენტული პუნქტით შემცირდა. საქართველოში უმუშევრობის შემცირების დინამიკა თურქეთთან შედარებით ჯერადად დაბალია.

იოსებ არჩვაპი დასასრული შეხვედრა ნომერში

ახალი საქართველო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აშშ საქმიან წრეებში ამ პერიოდისთვის ჩამოყალიბდა ორი ძირითადი მიმართულება: პირველი — საბჭოთა კავშირთან მშვიდობიანი სავაჭრო-ეკონომიკური; მეორე — მის მიმართ კონფრონტაციული მიმდინარეობა, რომელიც საომარ დაპირისპირებასკენ იხრებოდა. გაიმარჯვა მეორე ტენდენციამ, ნაწილობრივ იმიტომ, რომ გარდა ატომური შანთაჟის შესაძლებლობა.

რუდოლფ ბალანდინი, სერგეი მირონოვი

სტალინის აპოქა

გაბრძელება.
დასაწყისი იხ.
№1-35 (139-173)

დიპლომატიური ორთახროლები

„ცივი ომი“

ომში გამარჯვება მამაცთა ხედრია. საინფორმაციო ომში, რომელიც ცივი ომის შემადგენელი ნაწილია, შეიძლება გამარჯვონ მხალხმა ადამიანებმა, მშვიდობა, სიცრუის გავრცელებაზე დაგეგმილი სპეციალისტებმა, რომლებიც დამძიმებულნი არიან საზოგადოებრიობის უწინარესად, ობიექტულების ცნობიერებაზე გავლენის მოხდენის გამოცდილებით. უფრო მეტიც, სწორედ ამგვარი „სპეციალისტები“ ფლობენ უპირატესობას, რადგან, როგორც ნესი, ისინი კარგად არიან დაფინანსებული. ამათ, გნებავთ, ლობისტები დაარქვით, გნებავთ, აგიტატორები და პროპაგანდისტები, არსი უცვლელი რჩება — დიდ ფულზე გაყიდული ვიგინდარები არიან. სიმათლის მსგავს სიცრუეს კი, რომელსაც ისინი ავრუცებენ, ჩვეულებრივ, იოლად აღიქვამს და იჯერებს ობიექტულის მასა. ესაა უბედურება. ჩერჩილისა და ტრუმენის გადასვლა „ცივი ომის“ პოლიტიკაზე საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ განსაზღვრული იყო არა იმდენად მათი პირადი ამბიციებითა და რწმენით, რამდენადაც ობიექტური ვითარებით. საბჭოთა კავშირმა თავისი არნახული სიძლიერე ფაშისზე გამარჯვებით დაადასტურა. შეიქმნა და ძალა მოიკრიბა სოციალისტური ქვეყნების ბანაკმა. ეს ყველაფერი კაპიტალისტური ქვეყნების თანამეგობრობისთვის შემცველი იყო: ირდევოდა მსოფლიო კოლონიური სისტემა, დასავლური დემოკრატიის ფუძემდებ-

ლური პრინციპები კითხვის ნიშნის ქვეშ დგებოდა. ამ ტენდენციის წინააღმდეგ საჭირო იყო აქტიური და ეფექტიანი მეთოდების მოძებნა და ამოქმედება. მაგრამ არა აშკარა და პირდაპირი ბრძოლის, სახით, არამედ შეფარვითი, საიდუმლო მოქმედებით, ტყუილ-მართლის პრინციპით, რომელსაც უნდა გადაფაროდა პიროვნების უფლებებისა და დემოკრატიული თავისუფლების ბრძოლის დროს... 1946 წელს ტრუმენს ოფიციალური ანტისაბჭოთა განცხადებები არ გაუკეთებია. ეს აბსოლუტურად ესადაგებოდა მაშინდელი მსხვილი ამერიკული ბიზნესის ინტერესებს. 1945-დან 1947 წლამდე სტალინი არაერთხელ შეეცადა ძალიან დიდი და ხანგრძლივ ვადაზე გათვლილი კრედიტები მიეღო ამერიკისგან, რომლებითაც შეეძლო აშშ-ის ინდუსტრიული სექტორისგან, უწინარეს ყოვლისა, შეეძინა სამრეწველო ნარმოებისთვის საჭირო მონყობილობა-დანადგარები, რაც ასე აუცილებელი იყო სსრკ ომის შემდგომი სახალხო მეურნეობის აღსადგენად. მაგრამ რუზველტის ხანა დამთავრებული იყო. უოლსტრიტი მონადინებული იყო, რათა ამერიკის დახმარება საბჭოთა ეკონომიკის პრაქტიკული კონტროლის სახით განივთებულყო, სრულად გაეკონტროლებინა საბჭოთა ეკონომიკა. სტალინი ამაში დარწმუნდა აშშ საქმიანი წრეების წარმომადგენლებთან შეხვედრების დროს. ასეთ თანამშრომლობას სტალინი ვერ დათანხმდებოდა. მაშინ ტრუმენმა ეშმაკურ ანტისაბჭოთა მანევრს მიმართა: ჩერჩილის ფულტონის სიტყვით გამოვიდა 1946 წლის გა-

ზაფხულზე, რომელიც ნიშანი გახდა „ცივი ომის“ დაწყების. თვითონ ჩრდილო დარჩა. უფრო მეტიც, სსრკ-სა და ამერიკაში აგორებული მძლავრი ანტიფულტონური შემოტევა-ბისგან თავის დაცვას შეეცადა განცხადებით, რომ თითქოს წინასწარ არ გასცნობა ჩერჩილის ამ სიტყვის ტექსტს და მხოლოდ ესწრებოდა მის წარმოთქმას. ეს სიცრუე იყო. ყველამ, ვინც ჩერჩილის გამოსვლას ესწრებოდა, დაინახა, მონონების ნიშნად როგორ უკრავდა ტამს ტრუმენი ორატორს. ასეთსავე ფარულ ტაქტიკას

იყენებდა პრეზიდენტი მომდევნო თვეებშიც, კერძოდ, საგარეო საქმეთა მოსკოვის თათბირზე და პარიზში გერმანიის მოკავშირე ქვეყნებთან სამშვიდობო ხელშეკრულებების დადების დროს. აშშ იძულებული იყო მხარი დაეჭირა საბჭოთა კავშირის იმ წინადადებებისთვის, რომლებიც შორეულ აღმოსავლეთსა და ევროპაში შექმნილ მდგომარეობას ეხებოდა. ეს მოხდა ამერიკელი ჯარისკაცების მასების ზეგავლენით, რომლებიც აღმოჩნდნენ იყენებდნენ ომის შემდგომი დემობილიზაციის ვადების გაჭიანურებით. ისინი

ნიშნ დაბრუნებას მოითხოვდნენ. იმ პერიოდში საბჭოთა კავშირის ავტორიტეტი მთელ მსოფლიოში და, ცხადია, ამერიკაშიც უმაღლეს დონეზე იყო. ამის უგულვებლყოფა არ შეიძლებოდა. ამასთან, საჭირო იყო იალტის კონფერენციის გადაწყვეტილებების შესრულება, რომელთაც რუზველტი აწერდა ხელს. მაგრამ იმავე პერიოდში აშშ-ში გამოჩნდა „ცივი ომის“ პირველი ნიშნები: პირველი პუბლიკაციები პრეზიდენტი-სადმი მიმართული საყვედურებით, რომ თითქოს იგი განა-

მაგრავა მეორე ტენდენციამ, ნაწილობრივ იმიტომ, რომ გარდა ატომური შანთაჟის შესაძლებლობა. მოსკოვისა და პარიზის შეთანხმებების მიღებისთანავე ტრუმენის ადმინისტრაცია მათ საბოტირებას შეუდგა; შემდეგ ამ პასიურ ტაქტიკაზეც უარი თქვა და სსრკ-ს წინააღმდეგ აშკარა დაპირისპირებაზე გადავიდა. აშშ შეიარაღებული ძალების შემცირების კვალზე ამერიკის მილიტარიზაცია არ შემცირებულა, პირიქით, ახალ დონეზე გადავიდა, რომელსაც განსაზღვრავდა სრულიად ახალი, სრულყოფილი სამხედრო ტექნიკით აღჭურვა ამერიკის შეიარაღებული ძალების. ამასთან ერთად, ომის შემდგომი ვალდატაკებით წელში გატეხილი ბევრი ევროპული ქვეყანა ამერიკული ნაწარმის გავრცელების შესანიშნავ ბაზრად იქცა. „ცივი ომი“ აშშ მიმართული წრეებისთვის, უწინარეს ყოვლისა, მომგებიან ღონისძიებად, სარწმუნო საბჭოთა, ევროპისა და აზიის მიმართული მსხვილი კაპიტალი — მხოლოდ ამ გზით იზრდებოდა მისი კოლოსალური მოგება, დემილიტარიზაცია კი დიდ ხარჯებთან იყო დაკავშირებული. ძალიან თუ გავამარტივებთ სიტუაციას, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ აშშ საქმიან წრეებში ამ პერიოდისთვის ჩამოყალიბდა ორი ძირითადი მიმართულება: პირველი, საბჭოთა კავშირთან მშვიდობიანი სავაჭრო-ეკონომიკური; მეორე — მის მიმართ კონფრონტაციული მიმდინარეობა, რომელიც საომარ დაპირისპირებასკენ იხრებოდა. გაიმარჯვა მეორე ტენდენციამ, ნაწილობრივ იმიტომ, რომ გარდა ატომური შანთაჟის შესაძლებლობა. ბაი-

მაოს აკრძივის შეტევის გაკლიაჩეული შედეგისა, გუნებრივია, აკრძივის უინანსურ წყაროებს საქმარისად დიდ ზარალად შემოუბრუნდა

მაო ძედაუნი ათვალეიარებს ახლადმიღებულ შეიარაღებას

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამერიკასა და ინგლისში ძალიან ბევრ მოღვაწეს ხელს აქლევდა „ცივი ომის“ მდგომარეობა, დაპირისპირება საბჭოთა კავშირთან, რადგან ისინი იმედოვნებდნენ, რომ ომით დასუსტებული საბჭოთა კავშირი, რომელსაც ძალა არ ეყოფოდა თავისი სახალხო მებრძოლის აღსადგენად, სერიოზულად დათმობდა საკუთარ პოლიტიკურ პრინციპებს აშშ-ის ეკონომიკური დახმარების სანაცვლოდ.

წინ სსრკ-ს დამხობით. მეორე მსოფლიო ომის დროს ისინი იძულებული იყვნენ დაეცხროთ თავიანთი ენთუზიაზმი, მაგრამ ომის დამთავრებისთანავე ახალი ძალით შეუტყის ყოფილ სამშობლოს.

1947 წლის 6 მარტს ტრუმენმა ოფიციალურად განაცხადა, რომ „კომუნისტურმა კონფლიქტი“ გარდუვალა. ამასთან განზრახული იყო იმ ქვეყნების ფინანსური და სამხედრო „დახმარება“, რომელთა მთავრობები მზად იქნებოდნენ უსიტყვოდ განებორციელებინათ გაინტერნის მიზანმიმართული მიზანმიმართული პროგრამის საინტერესო იქნება, რომ დასავლეთი ევროპის ქვეყნებისათვის დახმარების განხორციელებაში დაეხმარებოდნენ. **ჩვენის მკითხველთათვის საინტერესო იქნება, რომ დასავლეთი ევროპის ქვეყნებისათვის დახმარების განხორციელებაში დაეხმარებოდნენ.** მოკლედ, ცნობილი ფაქტია, განსაკუთრებით, დაინტერესებული და დაკვირვებული ჩვენი მკითხველებისთვის.

ებლად“, ამასთანავე, ათასობით სამხედრო მრჩეველი მიაღწევს საბერძნეთსა და თურქეთში.

ასე იშვა „ტრუმენის დოქტრინა“. ერთ-ერთი ამერიკელი ავტორის აზრით, იგი თავისი არსით საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ იდეოლოგიური და ეკონომიკური ომის ოფიციალური გამოცხადება იყო, „თუმცა კონგრესისათვის გაგზავნილ მიმართებაში საბჭოთა კავშირი ნახსენები არ იყო“. სტალინმა ბულგარეთთან, უნგრეთთან და რუმინეთთან მეგობრობის, თანამშრომლობისა და ურთიერთდახმარების ხელშეკრულებების დადებით უპასუხა. ეს მოხდა 1948 წლის დასაწყისში.

ტრუმენის დოქტრინამ დიდი უკმაყოფილება გამოიწვია ევროპის ბურჟუაზიულ წრეებშიც კი. იგი იძულებული გახდა, გადაედგა უფრო დახვედრილი ნაბიჯი. 1947 წლის 5 ივნისს ამერიკის სახელმწიფო მდივანმა განაცხადა, რომ მისი ქვეყანა მზადაა, აღმოაჩინოს დახმარება ევროპულ ქვეყნებს მათს ომისშემდეგ აღდგენაში. 17 და 18 ივნისს ინგლისისა და საფრანგეთის საგარეო მინისტრებმა ტრუმენის დასტურით მიმართეს სტალინს წინადადებით, რათა საბჭოთა წარმომადგენლები ჩართულიყვნენ თათბირში მარშლის ინიციატივასთან დაკავშირებით.

ამ პერიოდში სტალინმა გააქტიურა მათ ქვეყნების შეიარაღებული არმიების დახმარება, რომლებმაც გააძლიერეს დარტყმები ჩან კაიშის რეჟიმის წინააღმდეგ. გენერალის იმედს ჩან კაიშის მხარეს უჭერდა აშშ. მათს არმიების შეტევების გაძლიერებული შედეგად, ბუნებრივია, ამერიკის ფინანსურ წყაროებს საკმარისად დიდ ზარალად შემოუბრუნდა. ამიტომ იყო, რომ სენატორმა ვანდენბერგმა, რომელიც მსხვილი ამერიკელი ბიზნესმენების ინტერესს გამოხატავდა, შემოთავაზებდა განაცხად: „როცა ჩინელების პრაქტიკულად ყველა დივიზია, რომლებიც ჩვენს მიერ არის განგრძობილი და შეიარაღებული, მონაწილედდგენ გასროლის გარეშე ბარდება, რისი იმედი შეიძლება ვაკონდენს?“

ასობით მილიონი დოლარი წყალში გადაყრილი აღმოჩნდა. 1949 წლის შემოდგომაზე კომუნისტების სრული გამარჯვების შემდეგ აშშ სახელმწიფო მდივანმა არქონმა ალია: „ჩინეთში სამოქალაქო ომის შედეგად აშშ მთავრობის კონტროლს მიიღება აღმოსავლეთი ჩინეთის მთელი ტერიტორია და ინდოჩინეთის სამხრეთ-აღმოსავლეთი ნაწილი და ავსტრალიის დასავლეთი ნაწილი, რათა უშუალოდ სსრკ საზღვართან შეექმნა სამხედრო პლაცდარმი. ამ მიზნით გამოყენებული უზარმაზარი თანხა ამ ორი ქვეყნის „დასახმარებ-

სტალინი, ტრუმენი, ჩარჩილი პოტსდამის კონფერენციაზე

ამ პერიოდში სტალინმა გააქტიურა მათ ქვეყნების შეიარაღებული არმიების დახმარება, რომლებმაც გააძლიერეს დარტყმები ჩან კაიშის რეჟიმის წინააღმდეგ. ბენეკალინოს ჩან კაიშის მხარეს უჭერდა აშშ.

ეს გვემაცა ჩაიფუშა. ტრუმენი შეუდგა სამხედრო ბლოკების შექმნას, რომლებიც საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ იქნებოდა მიმართული. მათ შორის პირველი იყო დასავლეთის კავშირი, რომელიც 1948 წლის მარტში ჩამოყალიბდა. 4 მარტს კი აშშ ელჩმა განაცხადებით მიმართა საბჭოთა მთავრობას და მიუთითა, რომ „ჩეხოსლოვაკიაში კომუნისტურმა ხელისუფლებამ შეძრა შეერთებული შტატების მიხედვით“. ამასთან განცხადებაში იყო, რომ აშშ წინადადებას აძლევს საბჭოთა კავშირს მოაგვაროს ნარმოქმნილი უთანხმოებანი.

სსრკ-ს პასუხში გამოხატული იყო არა მარტო საბჭოთა მთავრობის მტკიცე პოზიცია ამგვარი ხრიკების წინააღმდეგ, არამედ მზადყოფნაც ნარმოქმნილი დაპირისპირების მოლაპარაკების გზით მონაწილეობის თაობაზე. ამის გამო იყო, რომ ამერიკის მხარეს არ გამოუვიდა ჩან კაიში — ურთიერთობის გამწვავების მორიგი მცდელობა კვლავ ჩაიფუშა. უფრო მეტიც, საბჭოთა კავშირმა აშშ-ის წარუდგინა თავისი შეხვედრების აქტიური ჩარევის დაკანონება, სტალინის წარმომადგენლებმა უარი თქვეს ამ წინადადების მხარდაჭერაზე. მათ თავიანთი წინადადება შესთავაზეს თათბირის მონაწილეებს.

მიუთითეს, რომ, უნდა იყოს იმ ქვეყნების ინტერესები, რომლებიც ყველაზე უფრო დაზარალდნენ გერმანიის აგრესიის შედეგად და შეიტანეს ყველაზე მეტი წვლილი გამარჯვების მოპოვების საქმეში. ეს წინადადება დახმარდნენ მონაწილეებმა არ მიიღეს და თათბირიც ჩაიშალა.

სტალინი, ტრუმენი, ჩარჩილი პოტსდამის კონფერენციაზე. ის იყო ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მიზეზი იმისა, რომ ნატოს შექმნის მნიშვნელოვანი მიზეზი იყო, რომ აშშ წინადადებას აძლევს საბჭოთა კავშირს მოაგვაროს ნარმოქმნილი უთანხმოებანი. ის იყო ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მიზეზი იმისა, რომ ნატოს შექმნის მნიშვნელოვანი მიზეზი იყო, რომ აშშ წინადადებას აძლევს საბჭოთა კავშირს მოაგვაროს ნარმოქმნილი უთანხმოებანი.

დაპირისპირება

ესწინააღმდეგინ თუ არა აშშ და ინგლისის მიმართული წრეები საბჭოთა კავშირზე თავდასხმას? დაბეჯითებით ამის მტკიცება შეუძლებელია, მაგრამ ის, რომ ისინი დახმარებდნენ საბჭოთა კავშირს და ამაღრვებდნენ კონგრესის სიციხის სიციხის ტურის ბანაკის ქვეყნების წინააღმდეგ, უჭველია.

ჩერჩილის ფულტონში წარმოთქმული სიტყვის შემდეგ პოლიტიკურ ურთიერთობაში მტკიცედ დამკვიდრდა მცნება „რკინის ფარა“. თუმცა დღევანდელი სიტუაცია დასავლეთში „ფარა“ სტალინმა დაუშვა. საპასუხოდ სტალინმა დაამკვიდრა გამოქმნა „ომის გამწვავებელი“. მართლაც, საკითხი იდგა არა უბრალოდ სოციალისტური სახელმწიფოების კავშირების დასუსტების უდიდესი დარტყმა მიაყენა 1945 წელს ინგლისში გამართულმა არჩევნებმა, რომელთა შედეგად დაინიშნა კლივლინის მთავრობა და მისი პოლიტიკური კურსი. უდიდესი დარტყმა მიაყენა 1945 წელს ინგლისში გამართულმა არჩევნებმა, რომელთა შედეგად დაინიშნა კლივლინის მთავრობა და მისი პოლიტიკური კურსი.

შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ჩერჩილის აგრესიული სიტყვა გამოწვეული იყო პირადი მოტივითა და განცდებით. მის პატივმოყვარეობას უდიდესი დარტყმა მიაყენა 1945 წელს ინგლისში გამართულმა არჩევნებმა, რომელთა შედეგად დაინიშნა კლივლინის მთავრობა და მისი პოლიტიკური კურსი.

გადაა ზესახელმწიფოს სტატუსს. სავარაუდოა, რომ ყოველივე ამას იგი „მოსკოვის ხელს“ ხედავდა და თავის მრისხანებას სწორედ საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ წარმართავდა.

სინამდვილეში კი მიმდინარეობდა ძველი კულტურისა და ისტორიის მქონე ხალხების მიერ დამოუკიდებლობისა და სახელმწიფოებრიობის მოპოვების ობიექტური პროცესი, რომელიც დეკოლონიზაციის ისტორიული ეტაპის სახელით არის ცნობილი.

ჩერჩილი ამ პროცესს, ცხადია, ვერ შეაჩერებდა, ამიტომ საბჭოთა კავშირთან მისი უკიდურესი დაპირისპირება უფრო გულს მოფხანას ჰგავდა. თუმცა არც ის უნდა გამოეცხობოდა, რომ მსოფლიო პოლიტიკის პირველ პლანზე ყოფნას შეჩვეული დიდი ბრიტანეთის ყოფილი პრემიერ-მინისტრი კვლავ ცდილობდა იმავე მსოფლიოს ყურადღების ცენტრში დაბრუნებას.

წინის აპროპრი (რუმელის ჩვენი მკითხველს მართლაც უნდა გასართავდეს, მაგრამ ისინი იმედოვნებდნენ, რომ ომით დასუსტებული საბჭოთა კავშირი, რომელსაც ძალა არ ეყოფოდა თავისი სახალხო მებრძოლის აღსადგენად, სერიოზულად დათმობდა საკუთარ პოლიტიკურ პრინციპებს აშშ-ის ეკონომიკური დახმარების სანაცვლოდ.

ამათი აზრით, საეჭვოა, რომ ტრუმენი და ჩარჩილი მართლაც ისინი იმედოვნებდნენ, რომ ომით დასუსტებული საბჭოთა კავშირი, რომელსაც ძალა არ ეყოფოდა თავისი სახალხო მებრძოლის აღსადგენად, სერიოზულად დათმობდა საკუთარ პოლიტიკურ პრინციპებს აშშ-ის ეკონომიკური დახმარების სანაცვლოდ.

ამ დოქტრინაზე საუბრით დაიწყებთ „საქართველო და მსოფლიოს“ მომდევნო პუბლიკაციას.

— მიგანჩილათ, რომ ამერიკის მიერ ატომური ბომბის ფაქტორი და მონოპოლიური ფლობა არის მშვიდობის წინააღმდეგ მიმართული ერთ-ერთი მთავარი საშიშროება?

— მე არ მიმანჩილათ ატომური ბომბი ისეთ სერიოზულ ძალად, — უპასუხა სტალინმა, — როგორც სურთ წარმოვიდგინოთ ზოგიერთმა პოლიტიკოსმა მოღვაწეებმა. ატომური ბომბები გათვალისწინებულია სუსტერგინათა დასაწინებლად, მაგრამ არ შეუძლია ომის ბედის გადაწყვეტა, რადგან ამისთვის ატომური ბომბები სულაც არ არის საკმარისი. ატომური ბომბის საიდუმლოს მონოპოლიური ფლობა, რა თქმა უნდა, ქმნის საფრთხეს, მაგრამ ამის სანაღმარებლად, სულ ცოტა, ორი საშუალება არსებობს: ა) ატომური ბომბის მონოპოლიური ფლობა დიდიხანს ვერ გაგრძელდება; ბ) ატომური ბომბის გამოყენება აიკრძალება“.

ამ ინტერვიუში სტალინმა თქვა: „ზუსტად უნდა განვასხვავოთ „ახალი ომის“ შესახებ ხმაური, რომელიც ახლავს ატომური და რეალური სამიშროება „ახალი ომის“ თაობაზე, რომელიც ამჟამად არ არსებობს“.

ამავე წლის 21 დეკემბერს ელიოტ რუზველტთან საუბარში სტალინმა ხაზგასმით თქვა: „საერთაშორისო ურთიერთობის გაუმართობა მრავალმხრივ ხელს შეუწყობდა სასიკეთო ურთიერთობების განვითარებას ჩვენს ორ ქვეყანას შორის“.

(სტალინის ამ წინადადებას ტრუმენმა სსრკ-სთან კონფერენციაზე გასული დღის განმავლობაში უპასუხა).

მან აღნიშნა, აგრეთვე, რომ ურთიერთობა რუს და ამერიკულ ხალხთა შორის არ გაუარესებულა, თუმცა ორ მთავრობას შორის „წარმოქმნა გაურკვეველობები“. მაგრამ „ამჟამად არაბისი შეუძლებელია ომის დასრულება დასავლეთის ხალხის ბარბაროზი, ხალხს კი ომი არ სურს. ხალხი ომისგან დიდხანს არ არსებობს არაბისთა ბანაკში იმის გამო, რომ მათ ვინაობა იციან“.

მნელა ამის უარყოფა. მაგრამ ამერიკასა და ინგლისში ძალიან ბევრ მოღვაწეს ხელს აძლევდა „ცივი ომის“ მდგომარეობა, დაპირისპირება საბჭოთა კავშირთან, რადგან ისინი იმედოვნებდნენ, რომ ომით დასუსტებული საბჭოთა კავშირი, რომელსაც ძალა არ ეყოფოდა თავისი სახალხო მებრძოლის აღსადგენად, სერიოზულად დათმობდა საკუთარ პოლიტიკურ პრინციპებს აშშ-ის ეკონომიკური დახმარების სანაცვლოდ.

გამორიცხული არ არის, რომ სწორედ ამგვარი კონფლიქტის შექმნის იმედითა და მოლოდინით ტრუმენი მკვეთრად არ უპირისპირდებოდა სოციალისტურ ქვეყნებს. ნატო კი შეიქმნა ტრუმენის იმ „შეკავების დოქტრინის“ ჩარჩოებში, რომელიც მან 1947 წელს ჩამოაყალიბა.

ამ დოქტრინაზე საუბრით დაიწყებთ „საქართველო და მსოფლიოს“ მომდევნო პუბლიკაციას.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დროში მოგზაურობა ყოველგვარ გუნებას კანონს ეწინააღმდეგება თუ მიეცინება ჯერ არ მიუღწევია შესაბამისი განვითარებისთვის? მაგრამ დღესდღეობით ხვერი ისტორია გამოიკვეთა, რომელიც მოგვითხრობს ადამიანთა დროის ლაბირინთებში მოგზაურობაზე.

დროის ლაბირინთები...

შესაძლებელია თუ არა დროში მოგზაურობა? ამ კითხვას პასუხი დღესაც არ მოეძებნება. საუკუნეთა მანძილზე ცდილობდნენ დროის მანქანის შექმნას, მაგრამ დღესაც, ახალი ტექნოლოგიების ეპოქაში, არარეალურად მიგვაჩნია მსგავსი მოვლენა. ნიშნავს კი ეს იმას, რომ დროში მოგზაურობა ყოველგვარ ბუნების კანონს ეწინააღმდეგება თუ მეცნიერებას ჯერ არ მიუღწევია შესაბამისი განვითარებისთვის? მაგრამ დღესდღეობით ბევრი ისტორია გამოიკვეთა, რომლებიც მოგვითხრობენ ადამიანთა დროის ლაბირინთებში მოგზაურობაზე.

ზოიჯანი და «უშაქისული კიკაქი»

1912 წლის ზაფხულში დიდი ბრიტანეთის ბევრი გაზეთი წერდა უცნაურ ისტორიას, რომელიც ლონდონიდან გლაზგოში მიმავალ მატარებელში მოხდა. ვაგონში მყოფი ორი მგზავრის (რომელთაგანაც ერთი სკოტლანდიან არდის ინსპექტორი იყო და მეორე მედდა) წინ გაჩნდა კაცი, რომელიც შიშისგან კანკალებდა და ხმამაღლა ყვიროდა. ძველებური ტანსაცმელი ეცვა, თმა უკან შქონდა შეკრული, ერთ ხელში მათრახი ეჭირა, მეორეში — პურის ნატეხი.

„მე პიმპ დრეიკი ვარ, მზიდავი ჩეტნემიდან, — გაიძახოდა შუშინებული, — სად ვარ? სად მოვხვდი?“
ინსპექტორი კონდუქტორთან გაიქცა, მედდას კი სთხოვა, რომ უცნაური მისტერ დრეიკისთვის მიეხედა. როდესაც დაბრუნდა, მზიდავი გამქრალიყო, გოგონა კი გულწასული იყო. გამოძახებულმა კონდუქტორმა თავიდან იფიქრა, რომ გაეხუმრნენ, მაგრამ სკამზე დამატყვიცვებული საბუთები დარჩა, მათრახი და სამკუთხა ქუდი.
ნაციონალური მუზეუმის

თანამშრომლებმა, რომელთაც აჩვენეს ეს ნივთები, თამამად განაცხადეს, რომ ისინი XVIII საუკუნის მეორე ნახევარს ეკუთვნოდა.
ცნობისმოყვარე ინსპექტორი ჩეტნემის პასტორთან მივიდა და სთხოვა ძველ ჩანაწერებში მოეძებნა რაიმე ინფორმაცია პიმპ დრეიკის შესახებ. 150 წლის წინანდელ გარდაცვლილთა ნიგნში ადგილობრივმა პასტორმა აღმოაჩინა არა მარტო მისი სახელი, არამედ იმდროინდელი მღვდლის მინაწერები. აქედან ირკვეოდა, რომ უკვე ხანშიშესული დრეიკი უცნაურ ისტორიას ყვებოდა. თითქოს ერთ ღამეს, როდესაც ურიკით სახლში ბრუნდებოდა, უცებ მის წინ გაჩნდა „უშაქისული კიკაქი“ — რკინის გრძელი გველი, რომელიც ცეცხლსა და კვამლს აფრქვევდა. უცაბედად მიგნით აღმოჩნდა, სადაც უცნაური ადამიანები იყვნენ, მისი თქმით, ეშმაკის მსახურები. შუშინებულმა დრეიკმა ღმერთი ახსენა და უცებ გაშლულ მინდორში აღმოჩნდა. ურიკა და ცხენები გამქრალიყო. შუშინებულს ძლივს მიუღწევია სახლამდე და, ჩანაწერის თანახმად, სრულ ჭკუაზე აღარ მოსულა, იმ დღიდან ყოველ ჯერზე ყვებოდა „ეშმაკისული კიკაქის“ ამბავს.
სკოტლანდიან არდის ინსპექტორმა თავისი გამოძიების შედეგები გააცნო სამეფო მეტაფიზიკის გაერთიანებას, რომლებმაც დაწვრილებით გამოიკვლიეს მომხდარი. სამკუთხა ქუდი დღესაც ინახება სახელმწიფო მუზეუმში, მათრახი კი, სამწუხაროდ, დაიკარგა.

კოვიოროიური ბროდვიუზი

1952 წლის ნოემბერში ბროდვიუზი მიმავალმა მანქანამ უცნობი მამაკაცი გაიტანა, რომელიც ადგილზე გარდაიცვალა. მძღოლი და თვითმზილველები ამტკიცებდნენ, რომ მსხვერპლი გზაზე უცაბედად გამოჩნდა, თითქოს ციდან ჩამოვარდა.

გვამი მორგში გადაიტანეს. პოლიციელებმა შეამჩნიეს, რომ უცნობს ძველებური ტანსაცმელი ეცვა. უფრო მეტად იმან გააკვირვათ, რომ გარდაცვლილს აღმოუჩინეს 80 წლის წინ გაცემული პირადობის მოწმობა. მის ჯიბეში ასევე იპოვეს სავიზიტო ბარათები, რომლებზეც მითითებული იყო კომიუნიათორის პროფესია. ერთ-ერთმა დეტექტივმა გადაამოწმა მისამართი და აღმოაჩინა, რომ მოცემული ქუჩა გაუქმებინათ თითქმის ნახევარი საუკუნის წინ.
პოლიციის ძველ არქივში შეამოწმეს მეცხრამეტე საუკუნის ბოლოს ამ რაიონში მცხოვრებთა სია და აღმოაჩინეს ზუსტად ამ პიროვნების სახელი და გვარი, მისამართიც შეესაბამებოდა სავიზიტო ბარათზე მოცემულს. გამოიკითხეს ნიუ-იორკის ყველამცხოვრები, რომლებიც ამ გვარს ატარებდნენ. იპოვეს მოხუცი ქალი, რომელმაც უთხრა, რომ მამამისი 70 წლის წინ დაიკარგა უცნაურ ვითარებაში, ბროდვიუზი გავიდა გასასეირნებლად და უკან აღარ დაბრუნებულა. მან პოლიციას აჩვენა სურათი, რომელზეც კაცს, რომელიც ძალიან ჰგავდა მანქანით გატანილ მსხვერპლს, ხელში ეჭირა პატარა გოგონა და ილიმოდა. სურათი დათარიღებული იყო 1884 წლით.

უხნაური გაფრენა

დღესდღეობით უკვე 274 შემთხვევა დაფიქსირდა, როდესაც პილოტი დავლებს შესასრულებლად გაფრენა და წარსულში მოხდა: 1985 წელს ნატოს სამხედრო-საჰაერო ძალების თვითმფრინავი გაფრინდა.

დარღვევით ევროპისკენ, სადაც ცოცხალი კი პრესტორიულ აფრიკაში აღმოჩნდა, სადაც დინოზავრები სახლობდნენ.
1986 წელს საბჭოთა კავშირის პილოტმა ალექსანდრე უსტიმოვმა, რომელიც დავა-

ლებზე იმყოფებოდა, უცაბედად აღმოაჩინა, რომ ძველი ეგვიპტის თავზე დაფრინავდა. მან დაინახა, რომ ჯერ მხოლოდ ერთი პირამიდა იყო აშენებული, დანარჩენებისთვის კი მხოლოდ ფუნდამენტი ჩაყარათ, ასევე დაინახა, რომ პირამიდასთან ბევრი მუშა იყო მოგროვილი.

სტუმრები მოგზაულიდან

არც ისე დიდი ხნის წინ ერთ-ერთ ამერიკულ გაზეთში გამოჩნდა სენსაციური სტატია, რომელშიც მოთხრობილია ერთ-ერთი, დღეს უკვე არარსებული ამერიკული გაზეთის „ნიუიორკ პოლის კურიერის“ არქივში ნაპოვნი მასალის შესახებ. მასალის თანახმად, 1918 წელს სამართალდამცავებმა აღმოაჩინეს გარდაცვლილი მამაკაცის გვამი უცნობი წარმოშობის კაფესულაში. ფოტოზე გარკვევით ჩანს გვამის გვერდით დადებული ნივთი. ეს მობილური ტელეფონია.

კიდევ ერთი საინტერესო შემთხვევა მოხდა XIX საუკუნეში. სერგეი დიმიტრის ძე კრაპივინის (შეგვლელს მიამეგმჩპოთამენ) საქმე დღემდე ინახება ქალაქ ტრობოლსკის არქივში. ის დააკავეს 1897 წლის 28 აგვისტოს ამ ციმბირული ქალაქის ერთ-ერთ ქუჩაში. სამართალდამცველებმა მამინევი იყნოსეს უცნაურობა, რადგან კრაპივინი იმ დროისთვის განსხვავებულად იყო ჩაცმული. დაკავებული განყოფილებაში მიიყვანეს და დაკითხეს, ყველა გოცდა მონაყოლით. მისი თქმით, დაიბადა 1965 წლის 14 აპრილს ქალაქ ანგარსკში. მის პროფესიაზე არავის არაფერი სმენოდა, ის აშშ-ის ოპერატორი იყო. კრაპივინს წარმოადგენა არ

ქონდა, როგორ მოხვდა ამ ადგილას, მისი სიტყვების თანახმად, დაკავებამდე ცოტა ხნით ადრე თავის საშინელი ტყვილი იგრძნო, შემდეგ გონება დაკარგა და, როცა გამოვხიზლდა, აღმოაჩინა, რომ მისთვის სრულიად უცნობ ადგილას, ეკლესიის მახლობლად იმყოფებოდა. განყოფილებაში ექიმი გამოიძახეს, რომელმაც პაციენტს სიგის დიაგნოზი დაუსვა და ქალაქის ფსიქიატრიულ საავადმყოფოში მოათავსა. საინტერესოა, როგორ მოხვდა პროგრამისტი წარსულში.
რა თქმა უნდა, ეს ყველაფერი მხოლოდ სიტყვებია და დამტკიცებული ფაქტებით არაა გამყარებული, მაგრამ ვინ იცის, იქნებ ყველაფერი შესაძლებელია?!

დაკარგული ტურისტი

1997 წელს 25 წლის კურტი რაინერმა დახმარების თხოვნით მიმართა პარკის თანამშრომელს. მან თქვა, რომ მოტოციკლით ავარიში მოყვა. რაინერი საავადმყოფოში გაზავნეს, მან დაასახელა ის ადგილი, სადაც იყო გაჩერებული. აღმოჩნდა, რომ დასახლებული სასტუმროს სტუმართა სიაში არნაირი რაინერი არ იყო. ამ შემთხვევით პოლიცია დაინტერესდა. გაიკვთა, რომ 1981 წელს ამ სასტუმროში გაჩერდა გერმანელი ტურისტი რაინერი, რომელიც შემდგომში გაქრა. გაუჩინარების შემდგომ დაიწყო გამოძიება, მაგრამ ჩიხში მოექცა და ჩათვალეს, რომ ტურისტი ზღვაში დაიხრჩო. სად იყო კურტი ამ ხნის მანძილზე, გაურკვეველია.

საიფალოპითიოზული გაოქვავული

2001 წელს ჩინეთში, ლერწმის ფლეთის მღვიმის შესასვლელთან იპოვეს იაპონელი ტურისტი. გაიკვთა, რომ მას მარტო შემოელო მღვიმის ლაბირინთები. ის გახარებული იყო თავისი მიღწევით და დაამატა, რომ გზად მხოლოდ ერთხელ დაიძინა. ტურისტი გაოცებული იყო, როდესაც აღმოაჩინა, რომ მის მოგზაურობას 3 წელი დასჭირვებია. იაპონელმა განაცხადა, რომ გზას 1998 წელს დაადგა.

ქართული

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თეთრი სახლის ცხოველები

ამერიკის პრეზიდენტების ოჯახებთან ერთად თეთრი სახლში პატივი ჰქონდათ, ეცხოვრათ მათ შინაურ ცხოველებსაც. ეს ფუმფულა ნებიერები უყვარდა მთელ ამერიკას. ბევრი ფიქრობს, რომ ამერიკის პრეზიდენტების საყვარელი შინაური ცხოველები არამხოლოდ გავლენას ახდენდნენ თავიანთ პატრონებზე, არამედ ზოგჯერ ცვლიდნენ თავად ისტორიას. დაარსებულია ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტების შინაური ცხოველების მუზეუმიც, რომელიც ინახავს თეთრი სახლის ყველა ოთხფეხა ბინადარის შესახებ ინფორმაციას.

ამერიკის პრეზიდენტის, ლინდონ ჯონსის, ქალიშვილმა ერთხელ სახლში მოიყვანა უპატრონო, მანანლა ძაღლი. იგი მიიღეს ოჯახში და დაარქვეს იუკა (Yucca). რამდენიმე ხნის მერე აღმოჩნდა, რომ ძაღლი ფლობდა არნახულ ტალანტს — მას სიმღერა შეეძლო და მართავდა თავისებურ კონცერტებს. სწორედ ამის გამოგახდა იგი ყველასათვის საყვარელი ცხოველი. სხვათა შორის, ლინდონ ჯონსონს მანამდეც ჰყავდა ძაღლები. პრეზიდენტის საყვარელი ცხოველები იყვნენ მთელ ქვეყანაში სახელგანთ-

ქმული ჰიმი და ჰინი. გარდა ამისა, ლინდონ ჯონსონს ჰყავდა კიდევ ერთი ძაღლი — ძალიან იშვიათი თეთრი შეფერილობის კოლი, სახელად ლანცო... მიუხედავად ამგვარი კოლექციისა, პრეზიდენტს არ შეეძლო უარის თქმა ქალიშვილისათვის, რომ თავშესაფარი მიეცა ჩვეულებრივი მანანლა ძაღლისთვის საკუთარ სახლში. აი ასეთი დიდსულოვანი ადამიანი და კარგი მამა იყო ლინდონ ჯონსი.

თეთრი სახლის დანარჩენი ცხოველები თავიანთ პატრონებთან ერთად ფოტოებზე არინ წარმოდგენილი.

ფესხაელის უდიდესი კოლექცია

გინესის რეკორდების წიგნში ამერიკელი დარლინ ფლინი ფესხაელის ყველაზე დიდი კოლექციით შევიდა. აღმოჩნდა, რომ 57 წლის ფლინის ფესხაელისა და ამ თემბაკაზე შექმნილი საგნების მსოფლიოში უმსხვილესი კოლექცია აქვს. მას „ფესხაელის მბრძანებელსა“ და „ფესხაელის დედოფალს“ უწოდებენ. თავადაც აღიარებს, რომ ფესხაელი უკვე მანიად ექცა და უზარმაზარ კოლექციას 500 000 დოლარზე მეტიც დააზარჯა. ფლინმა წელს თავისივე რეკორდი გააუმჯობესა — 2006 წელს გინესის წიგნში ის 7765 ნივთით შევიდა, წელს მის მფლობელობაში ჯერჯერობით 16 400 ექსპონატი და ისინი მსოფლიოს 60 ქვეყანაშია შეგროვილი. სწორედ ამ გამდიდრებული კოლექციით ქალი გინესის რეკორდსმენი მეორედ გახდა. მის ბინაში ყველაფერი ფესხაელისაა გამონყობილი — საპონს, პირსახოცსა თუ ტუალეტის ქაღალდს ფესხაელის „აქვიათ“. ამ ყველაფრის პატრონს კი იმის გახსენება უჭირს, რატომ გაიტაცა ფესხაელმა ასე ძლიერად. მომავალში ფლინი მუზეუმის გახსნას გეგმავს და ფესხაელის ფორმის სახლში ცხოვრებაზე ოცნებობს.

ტყუპები

ბრიტანელმა 29 წლის კიმ ჰეფერმა ტყუპები ორჯერ გააჩინა და ორჯერვე, ერთსა და იმავე დღეს: 4 წლის წინ, 18 ივლისს, ტრისტანი და ბლეიკი გაჩნდნენ, 2012 წლის 18 ივლისს კი — დევონი და ლოგანი.

როგორც ტყუპების მამა, ფინანსური მენეჯერი, 30 წლის ფრედი ამბოზს, ტყუპების დაბადებას 13 აგვისტოს ელოდნენ, მაგრამ მაღალი წნევის გამო მშობიარის საავადმყოფოში გადაყვანა გახდა საჭირო.

„ტყუპების დედა ვარ და ჩემი სახლი წამდვილ საგიჟეთს ჰგავს. მომავალ წელს ოთხივე შვილის დაბადების დღეს ერთ დღეს ვიზივებთ. არ ვიცი, ქალმა ამაზე მეტი რა უნდა ინატროს“, — ამბობს კიმი. მსოფლიოში მხოლოდ 6 ოჯახია, რომელშიც რამდენიმე წლის ინტერვალით ერთსა და იმავე დღეს ტყუპები გაჩნდნენ.

საგურთალოს რაიონის მუხრანის რაიონის ადგილობრივი

ნანა დევდარიანი

არა — ნატოს -ანი საქართველოსთვის

გართლმადიდებელ მშობელთა კავშირის მიმართვა საზოგადოებისადმი

მართლმადიდებელ მშობელთა კავშირი უერთებს თავის ხმას საზოგადოების იმ სამართლიან აღმშენებლებს, რომელიც გამოიწვია „რეფორმირებულ“ ციხეებში არსებული სადღესასწაულო-რეპრესიული რეჟიმის გამომწვევებამ.

ტყუილად ცდილობს ხელისუფლება, ეს გარემოება ერთი ცალკეული სისტემის სისტემურ მარცხად გააფორმოს. პენიტენციური სისტემის მარცხად, პროკურატურასთან, სასამართლოსა და სხვა ძალადგან უწყებებთან ერთად, იყო და არის ხელისუფლების მიერ შექმნილი ტოტალური რეპრესიული სახელმწიფო სისტემის განუყოფელი ნაწილი, მიმართული დაზინების გზით საზოგადოების მორჩილებაში მოქცევისკენ, განსხვავებული აზრის დასაბრუნებლად, საკონფიდენციალ-კონტრი-

ბუციული აპარატის შესაქმნელად და მოსახლეობის, მათ შორის, ბიზნესის საყველღად, საპროცესო გარიგებათა პრაქტიკის საყოველთაოდ დასაწერად, პრობაციონერთა წრის განუზომლად გასაფართოებლად და საკუთარი მიზნებისთვის წარსამართავად, იძულების გზით პატიმართა და მათი ახლობლების მმართველი ხელისუფლების საარჩევნო მიზნებისთვის გამოსაყენებლად, ელექტორატის გასაფართოებლად და უამრავი სხვა.

ციხეებში არსებული ვითარების შესახებ არამც თუ

იცოდა ხელისუფლების წინააღმდეგობა, არამედ ეს გარემო და სისტემა მათ ერთობლივად შექმნეს აღნიშნული მიზნებისთვის. ამიტომ პასუხისმგებლობა პენიტენციურ სისტემაში არსებულ ვითარებაზე ეკისრება არა მხოლოდ ცალკეულ მინისტრსა თუ ქალაქობის აღმასრულებელს, არამედ უკლებლივ ყველას, დაწყებული პრეზიდენტისგან, რიგითი საჯარო მოხელის დამთავრებამდე არსებული ხელისუფლების მთავარ სამიზნედ ეკლესია იქცა. სამწუხაროდ, ხელისუფლებამ მოახერხა და ეკლესიის წიაღში შექმნა თავისი მოკავშირე ჯგუფი, რომლის სამართავად ის იყენებს კომპრომატებს, როგორცაა კრიმინალური საქმიანობის

მელიც დიდ საფრთხეს შეუქმნიდა ქვეყანასა და ხალხს. სახელდება „ნეობოლშევიკებიც“, იმთავითვე ჩვენ ვახსენეთ, მაგრამ, სამწუხაროდ, ყური არავინ გვიგდო. შედეგად, 9 წლის თავზე ჩვენ მივიღეთ ნაციტურ-პოლიტიკური სახელმწიფო, განახევებული ქვეყანა, დატერორებული საზოგადოება, ერთი მუჭა კლანის ხელში მოქცეული ბიზნესი და წილგები, დანგრეული მართლმადიდებლური ტაძრები და დაპატიმრებული მართლმადიდებლები. თავიდანვე ხელისუფლების მთავარ სამიზნედ ეკლესია იქცა. სამწუხაროდ, ხელისუფლებამ მოახერხა და ეკლესიის წიაღში შექმნა თავისი მოკავშირე ჯგუფი, რომლის სამართავად ის იყენებს კომპრომატებს, როგორცაა კრიმინალური საქმიანობის

თუ უზნეობის საყოველთაოდ ცნობილი კონკრეტული ფაქტები, მაგრამ ხელისუფლებამ არა ერთხელ ნაიტება ეკლესიაზე მისთვის საგანგებოდ აღესილი კბილი, და კიდევ მრავალს ნაიტებს, რა თქმა უნდა, თუკი დასცალდა. მიმდინარე მოვლენებთან დაკავშირებით, ხელისუფლება მის მიერ მართული ტელევიზიებით, ჟურნალისტებით, პანორამაში თუ ოპოზიციით, განთესილი აგენტურით, ცდილობს, ჩირქი მოსცხოს ეკლესიას და ამჟამად მას იმის გამო აკრიტიკებს, თუ რატომ არ აცნობებს სასულიერო პირებმა, რომლებსაც ურთიერთობა ჰქონდათ პატიმრებთან და იღებდნენ მათგან აღსარებებს, ციხეებში არსებული ვითარების შესახებ საზოგადოებას. ამასთან დაკავშირებით ვაცხად-

ებთ: მხოლოდ საკუთარი ნებით თვალდაბრმავებულია არ იცოდნენ იმ ქალაქობის შესახებ, რომლებიც ციხეებში სუფევდა, რადგან არაერთი მასალა დანიშნავდა, არაერთი ძალადგან გაზრცელდა. ყველა გულისხმიერი, მათ შორის ჩვენი კავშირის წარმომადგენელი, სასულიერო პირი მოქმედებდა და მოქმედებს ღმრთის ცნების აღსასრულებლად, რომელიც გამოცემულია სახარების შექმნის შემდეგ ეპიზოდში: „სწეულ ვიყავ, და მომხედო მე; საყრობილესა ვიყავ, და მოხუდილი ჩემდა. მაშინ მიუგონ მას მართალთა მათ და ჰრქუან: უფალო, ოდეს გიხილეთ... შენ უძლური ანუ საყრობილესა შინა და მოვედი შენდა?.. და მიუგოს მეუფემან მან და ჰრქუას მათ: ამინ გეტყვით თქვენ: რავდენი უყავით ერთსა ამას მცირეთაგანსა ძმთა ჩემთასა, იგი მე მიყავთ“ (მათე 25; 36-40). ხედავთ, მაცხოვარი პატიმრებს მძებს უწოდებს, ამიტომ ფრთხილად იყავით!

გართლმადიდებელ მშობელთა კავშირი

ქუთაისელ ანტინატოელთა მოწოდება თბილისის საგურთალოს რაიონის ამოქრეველად

დიდად პატივცემულ ამომრჩეველად!
საბურთალოს საარჩევნო ოლქში მათორიტარი დეპუტატის ადგილისთვის, სხვებთან ერთად, კენჭს იყრის ცნობილი პოლიტიკოსი, ჟურნალისტი და ღრმად მოაზროვნე პუბლიცისტი, ქვეყნის ქვემარტი პატრიოტი, ქალბატონი ნანა დევდარიანი.
ღრმად ინტელექტუალურ-ანალიტიკურმა გაზეთმა „საქართველო და მსოფლიო“ ახლახან, 12-18 სექტემბრის 34-ე ნომრის ბოლო გვერდზე გამოაქვეყნა ქალბატონი ნანა დევდარიანის საარჩევნო პლაკატი, მისი ფოტოთი და მოკლე, მაგრამ ძალზე მრავლისმეტყველი სლოგანები: „არა — ნატოს“ და „1-იანი საქართველოსთვის“.
გაიაზრეთ, პატივცემულ ამომრჩეველებო! აღნიშნული სლოგანები ლოგიკურ, დიალექტიკურ კავშირშია ერთმანეთთან, რამეთუ ერთმანეთს განაპირობებენ. თუ უარს არ ვეტყვით ნატოს, არ იქნება ერთიანი საქართველოც. რომელ თქვენგანს არ უნდა იხილოს ერთიანი, ტერიტორიულად გამთლიანებული საქართველო? ბუნებრივია, ასეთი თქვენს შორის არ იქნება. მაშასადამე, ლოგიკის ძალით, საბურთალოელთა ყველა ხმა — ქალბატონ ნანა დევდარიანს! „არა — ნატოს!“ — ამ სლოგანის აღსრულებამ მწვანე გზას გვიხსნის რუსეთთან მოსალაპარაკებლად; „არა — ნატოს!“ — ეს ნიშნავს თავი დავაღწიოთ მრავალწლიან გეოპოლიტიკურ სიბრძავეს, ანუ „ნატო მინდას“ ქაქანს და სომხეთ-აზერბაიჯანის მსგავსად შევიმეცნოთ, რომ ნატო სამხრეთ კავკასიის გეოგრაფიული სივრცისთვის შეუთავსებელია და მტრულია. „არა — ნატოს!“ — ეს ნიშნავს რეალური გზების გამოჩენას საქართველოს ტერიტორიული გამთლიანებისთვის.
მაშ, საბურთალოელთა ყველა ხმა — ქალბატონ ნანას სსსარბებლო! ქალბატონი ნანა დევდარიანი პირველი ნომრით გამოდის და, იმედია, შედეგებითაც პირველ ადგილზე აღმოჩნდება, რაც უკვე თქვენს გონებასა და გააზრებაზე დამოკიდებული, პატივცემულ ამომრჩეველებო!

ქუთაისელ ანტინატოელთა სახელით:
გივი ვურუპიკა,
პოლიტოლოგი,
ისტორიის მეც. დოქტორი;
სურენ მარტიროსიანი,
ფილოლოგი;
ზურაბ კახკაჭიშვილი,
ზურაბ სარატიშვილი,
ინჟინრები.

მედიანიუსი
საინფორმაციო სააგენტო
<http://www.medianews.ge>

პირველი
საინფორმაციო სააგენტო
pirveli.com.ge

საქართველო
გ. მსოფლიო
ესტუბრით
ჩვენს სიბტს

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თბილისის პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894
917722331389009